

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır” YURTSEVER GENÇLİK

İki aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi

Sayı 30

Temmuz/Ağustos 2024

**PKK BİZE TESLİMİYETİ DEĞİL
DİRENİŞİ ÖĞRETTİ**

İÇİNDEKİLER

Önder Apo'dan

04 Değerli Halkımız!

Perspektif

09 Anlamli Ve Özgür Yaşamın Sırrı Zîlan...
Baran Mawa

13 Ülkesini Seven Kızıl Yıldızlar
Axîn Mahîr Dîcle

17 YCK Ve Gençlik -1-
Ferzende Îsyân

Gerilla Yaşamı

19 Özgürlüğe Sevdalı İki Tanrıça
Vejin Jiyan

23 Dîtina Yekem Ya Tu Car Nayê Ji Bîr Kirin
Parti yayını

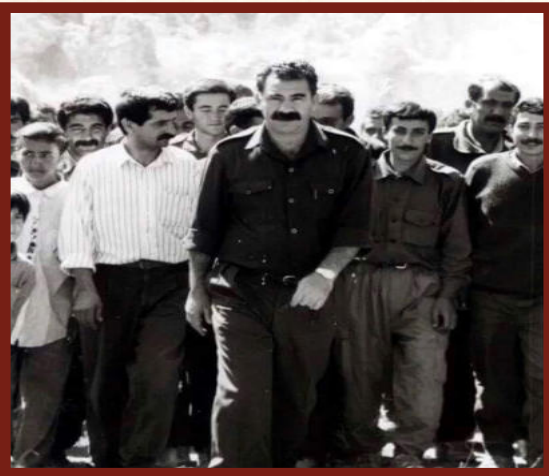
Değerlendirme

25 Gün Özgürlük Gerillasını Büyütme Günüdür
Bawer Agir

28 Apocu Gençlik Apocu Mirasa Sahip Çıkmalıdır
Sara Hogir Riha

31 Ulus Devlet Eğitim Sistemi Zihniyet Katliamıdır
Heval Abbas

35 Gençliğin Kızıl Yıldızı; Ali Çiçek
Mücadele Arkadaşı

Kurdîstan ve Tarih

41 Serhıldanın Kalbi Cizîra Botan
Mazlum Azapert

43 Bajarê Cizîra Botan
Hawar Gabar

Kültür ve Sanat

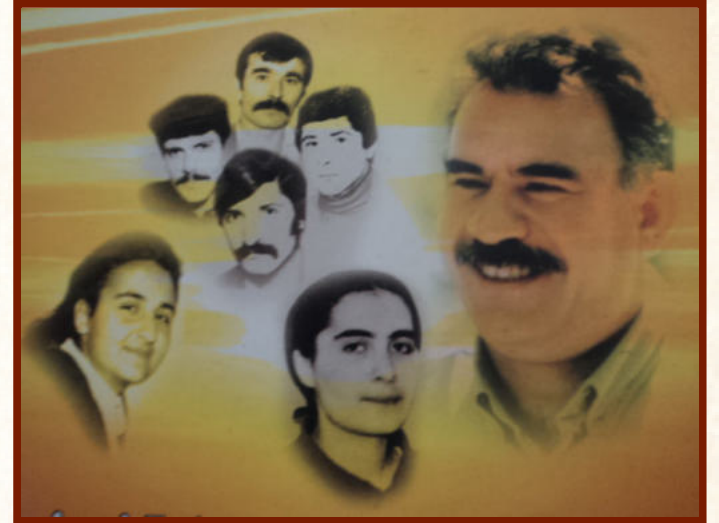
46 Çand û Ziman
Yurtsever Gençlik

48 Gelo Tu Dizanî ?
Yurtsever Gençlik

Editörden

49 Kitap Tanıtımı
Yurtsever Gençlik

51 Karikatür
Yurtsever Gençlik

EDITÖRDEN

T.C FAŞİZMİNİ YIKMAK İÇİN GERİLLADA BULUŞALIM

Değerli Yurtsever Gençlik!

Özgürlük mücadelemizin tarihi kahramanlıklar tarihidir. Bu kahramanlıkları herhangi bir tarihçi veya yazar yazmamıştır. Bu kahramanlıkları kan, emek ve düşmanla vuruşarak o kahramanların kendileri yazdılar ve yazmaya devam ediyorlar. Mazlumlar, Kemaller, Xeyriler, Egidler şahsında bu hakikat yaratılmıştır. Bu kahramanlar tarafından yaratılan direniş ve mücadele ruhu bugün Zap, Avaşin ve Metina'da Kurdistan Özgürlük Gerillasının duruşunda temsilini bulmaktadır. Bu Apocu ruh karşısında faşist türk çeteleri tarumar olmakta, Kurdistan'ın özgür dağları sömürgeciliğe mezar olmaktadır.

Önder Apo, "Hiç kimsenin adını bile ağzına almadığı bir halkın militanlığını yaptıklarını" en çarpıcı biçimde ortaya koydu. Önder Apo'nun gerçekliğinde ve öncülüğünde ifadeye kavuşan Özgürlük Hareketimiz, yüreğini elinde 50 yıllık amansız bir mücadele ortaya çıkarmıştır. Bu mücadelenin her anı nefes nefese geçmiş ve halkımızın ve gençliğin özgürlük umudu ve teminatı olmuştur. Bu onurlu özgürlük yolunun taşlarını her biri kahramanlık destanı olan şehitlerimiz döşemiştir. Bundandır ki bu yolun yürüyüşçüleri eğer doğru adım atmak istiyorlarsa bu kahraman şehitleri tanımak ve onların yoldaşı olmak içinde sorumluluklarını yerine getirmek zorundadır.

Bu temelde Yurtsever Gençlik dergisi olarak Temmuz ve Ağustos ayı sayısını 14 Temmuz Amed zindan direnişi ve 15 Ağustos hamlesinin yarattığı Apocu direniş ruhu ve çizgisini odak alarak hazırladık. Bu Apocu ruh ile kendi kimliğini bulan yurtsever gençliğin dönem görev ve sorumlulukları ele alınıp işlendi. Yine Kurdistan gençliğinin en önemli görevi olarak özgürlük gerillasını büyütme misyonu üzerinde duran çok önemli yazılara yer verildi. Ayrıca yurtsever gençliğin zihniyet anlamında kendini sorgulayacağı ve kendi kişiliğini daha fazla güçlendireceği perspektiflere de yer verilmiştir. Yine farklı birçok konuyu da okurlarımız ile paylaşmaya çalıştık. Yurtsever gençlik dergimiz yeni sayıları ile siz değerli okurlarıyla birlikte olmaya devam edecek. Laz Kemal ve Egid'lerin yolunda zaferi garantilemek için;

Bizi Okuyun Bizi Tanıyın
Genç Başladık Genç Başaracağız!

Editör

Temmuz/Ağustos 2024

Değerli Halkımız!

15 Ağustos Atılımı'nın 11. yılını geride bırakıp 12. savaş yılına girerken, hepinizi büyük coşkuyla selamlıyor ve bu yılında sizin zafer yılınız olması için başarı sözünü tekrarlıyor ve selamlıyorum. Siz halkımız bu yılda da büyük bir savaşı yaşadınız. Düşman, geçtiğimiz yılı bizim için büyük umutsuzluk, karanlık ve bitiş yılı haline getirmek için bütün imkanlarını seferber etti. Belki de hiçbir savaşta kullanılmaması gereken kirli savaş yöntemlerini dayattı. Çok iyi biliyoruz ki, eğer bu savaşı, hem de bu yakın yıllarda kazanmazsa, o lanetli tarihi, barbar faşist tarihi başına büyük bir bela getirebilir. Bundan duyduğu korkuyla eceli gelmiş bir canavar debelenmesiyle üzerimize çullandıkça çullandı. Çok iyi tanıdığınız ve tüm yaşamınızı yerle bir eden insanlık tarihinde eşi görülmeyen bu canavarca yükleniş karşısında, tabii ki dayanmak zorundayız. Sizlere çok açıkça vurgulamak istediğim; bu yıllar öyle kolayca yaşanacak

yıllar değildir, yine kolayca savaşılabacak yıllar değildir. Çok büyük sabır, inat, direnme isteği gibi, bunların yenilmemesi için çok büyük ustalık istiyor. Biz bunların anlaşılabilmesi için, partimiz içinde, ordumuz içinde çok büyük çaba gösterdik. Eğer büyük hatalar yapmış olsaydık, en önemlisi de kendi tarz, direnişimizi sürdürememiş olsaydık, bugün her şey elden gidebilirdi. Yine çok iyi biliyorsunuz ki, bütün içtenliğinize, fedakarlığınıza rağmen, düşmandan daha kötü bozguncular, işi boşa çıkaranlar kendi içimizden çıkıyor. Ulusal kurtuluş saflarında, hatta parti içinde bela olan kişilikler, neye-nasıl hizmet ettiğini doğru-dürüst bilmeyen kişilikler var. Tüm tarihimizin isyanlarında görüldüğü gibi, bu kutsal son umut isyanını, tek yaşam kavgasını belki de çok basit bir nedenle ve iyi niyetlice boşa çıkarabilirlerdi. Denilebilir ki, düşmandan daha çok akıllı, sabırlı, inatçı bir mücadeleyi vermeliydik, hem de ustaca. Bu cephede de, geçen yıllarda büyük bir savaşı

Ne mutlu ki bu savaşı artık yaşayabilecek duruma geldiniz

verdiğimizi rahatlıkla söyleyebilirim.

Siz Değerli Halkımız!

Bugün çok iyi görüyorsunuz ki, mücadele yenilmediği gibi, kazanım yanları ağır basan, hatta zaferin işaretlerini veren bir süreç yakalanmıştır. Düşman geçen birkaç yıla, bir halkın son kurtuluş umutlarını yerle bir etmek için yüklendi. Unutmayalım, yalnız Ku-

mesini bilmeyen bir halk, ülkesini bir hiç uğruna terk eder. Nasıl terk ettiğini, hatta ardı sıra bakmadan kaçtığını bilmeyen bir halk, en kötü düşmüş halktır. Çok acıdır ki daha düne kadar yaşadığınız gerçeğiniz de buydu. Şimdi sizlerde bir vatanseverlik geliyor. Vatan sahibi olmak, özgür bir vatanda, özgür bir yaşamı arzulamak, hepinizde gün geçtikçe geliyor. Giderek önünde durulamaz bir sel gibi doğal kaynağına da döneceksiniz.

Çok iyi biliyorsunuz ki eğer bugün dünyada bir adınız varsa bu savaşla mümkün olmuştur

zey Kürdistan'ı değil, bütün Kürdistan parçalarında nihai çöküş için, belki de en tehlikeli katliam tarzını esas alarak haince, gizlice, ikiyüzlüce dayatarak yürütmek istedi. Bunu hiç kimse göz ardı etmemeli, anlamsızlıktan gelmemeli. Eğer bir halk, uyanan bir halk, hatta savaşan bir halk bu gerçeği göremezse, sizler en temel savaş gerçekliğini göremezseniz, kötü kaybetmeye şimdiki zorluklardan daha fazla zorluk, şimdiki işkenceli, katliamlı yıllardan daha katliamlı, işkenceli yılları ve bu anlamda bitiş yıllarını yaşamak zorunda kalacaksınız. Bugün, dünyanın en gerisinde bir halk durumuna düşüşümüzün nedenlerini çok iyi görüyorsunuz. Düşmanımız kadar, ona karşı savaşı bilemediğimiz için, örgütlenemediğimiz için, ordulaşamadığımız için, doğru savaş tarzına sahip olmadığımız için kaybettik, bu duruma düştük. Bazıları diyebilir ki, "benimle ne olabilir", hatta daha da öte "kaybeden bir halkın tekrar dirilmesi, kurtuluşu sağlaması mümkün mü?" diyebilir. Bunu biz çok duyduk. Ben kendim ilk günlerden bugüne kadar halen parti içinde ve dışında bu sözü duyuyorum. "Bir benimle ne olur, bir bizimle ne olur?" deniliyor. Bu kadar kendini unutmuş, bu kadar özüne ters düşmüş bir insan ve yine bir halk gerçekten çok lanetlidir. Bu dünyada hiçbir şeye sahip olamaz. O zaman niçin bu savaş diyorsanız, çok sıkça sorduğumuz soru budur; niçin bu savaş? Bu işkencelere ve katliamlara daha büyük direnç şunun içindir; bu savaş olmazsa bir hiçsiniz! Çok iyi biliyorsunuz ki, eğer bugün dünyada bir adınız varsa, bu savaşla mümkün olmuştur. Kendi öz savaşımını ver-

Bundan kuşkumuz yok. Ama unutmayalım ki, daha düne kadar kaçan kaçanaydı ve halen de herkes gözünü ya düşmanın bir beldesine ya emperyalizmin metropollerine dikmiş gidiyor. Ülke dışına savrulmuş halkımıza soruyorum; bu yaşamı beğeniyor musunuz? Rezillik şimdi daha fazla değil mi? Vatanlılık ne kadar kötü bir şey! Onursuzluk ne kadar kötü bir şey! Bunun için savaş diyorum. Belki de ekmek ve sudan daha önce gelir bu özgürlük savaşı! Savaşta belki kesin bir zafer kazanmadık, ama belki de onun kadar ve hatta ondan daha değerli kazandıklarımız var. Savaşı yakalayan bir halk olmak, savaşan bir halk olmak, belki de zafer kazanmaktan daha değerlidir. Durumu, koşulları sizin gibi olan bir halkla gerçekten savaşmak, kendi başına zafer kadar değerlidir.

Savaş, köle halklar için bir bayramdır. Şu anda her gün bayramını yaşıyorsunuz. Bu doğrudur ve öyle olmalıdır. Neden kolay bir zafer kazanmadık diye beklenti içinde olmaya hiç gerek yok. Bu savaş on yıllar daha sürsün. Yeter ki savaşmasını bilelim ve savaştaki bayramı yaşayalım. Bize gerekli olan budur. Siz bu şansı elde ettiniz. Bizzat böyle bir halk oldunuz. İşte savaşımımızın bu yılında kesin ve emin biçimde, benim size söyleyebileceğim; ardı arkası kesilmeyecek bir savaş sağlam temellere oturtmaktır. Bunun için cesaret, fedakârlık, daha da ötesi siyaset, bizzat hazırlık, mevzilenme çok büyük çaba ister. Ben bunları da burada anlatacak değilim. Düşmana boyun eğmeyen, direnen bir tarz bile büyük cesaret isterdi. Bunu hepiniz biliyorsunuz. Bir jandarma karşısında

kırk büklüm olmadan, teslim olmadan bakmak bile bir onurdur. Kendi adını söylemek bir onurdur. “Benim de bir vatanım olması” demek büyük bir adımdır. Bugün bütün bunlar hiç kimsenin kazanım diyemeyeceği, görmeyeceği şeylerdir. Ama ben yıllarca bir adınız için, bir cesareti yaratmak için, bir fedakârlık duygusunu yaratmak için hangi çabaları harcadığımı çok iyi biliyorum. İnkârcı olmamak gerekir. Herkes kendisini mutlaka doğru biçimde tanımlamalı. Nereden nereye geldik? Neyle, nasıl geldik? Bunu bilmezseniz parti nedir, Önderlik nedir, şehit kimdir, işkence nedir anlayamazsınız. Anlamadan da savaş olmaz. Savaşı anlamadan da yaşam olmaz, şeref ve haysiyet olmaz. Artık bu kelimeleri kendimize yakıştırmalıyız. Ben bu dönemde ve önümüzdeki yıl ve yıllarda çok açıkça söyleyeyim; belki kesin bir zafer kazanırız demeyeceğim ama, ne mutlu ki, ardı arkası kesilmeyecek bir savaşı gerçekleştirdik. Bize ucuz zafer getirecek bir savaşı kuşkuyla karşılamalıyız. Savaşın potasında çelikleşmeyen bir kişilik, her zaman kaybetmeye mahkûm bir kişiliktir. Yıkılmaz, yenilmez kişiliği, biz, savaş potasında çelikleştireceğiz. Yenilmez bir halkı, çelikleşmiş düşünce, iddia ve irade gücünü bu savaşta yaratacağız. Biraz yarattık, daha fazlasını bu önümüzdeki yıllarda yaratacağız.

Yenilmez bir halk olduğumuza artık düşman da inanıyor. Bugünlerde Kürt raporları yayınlanıyor; “Hani ya bitecekler ya biteceklerdi” diyenler rapor yazıyorlar. “PKK yenilemez, bu halkın savaşımı da yenilemez” diye söylüyorlar. Çaresizler! Bu halkı kabul edecek durumları da yok. Düşman büyük bir çözümsüzlüğü yaşıyor. Bu dünyanın hiçbir zaman kabul etmeyeceği kirli bir savaşı, entrikayla ikiyüzlülükle gizleyerek daha fazla sürdürmek, artık arkasında güvendiği dostları, müttefikleri bile kabul edemez duruma gelmişlerdir. Artık büyük dayılarına, Amerika’sına, Almanya’sına dayanarak bu savaşı yürütemez. İçeride de herkesi, demagojiyle, “milli bütünlük” çılgınlıklarıyla kışkırtarak da bu savaşın kirini gözlerden saklayamaz. Düşman bu noktaya gelmiştir. Bu sene büyük bir başarı yaşadık. Yeni savaş yılına bu temelde giriyoruz. Fazla umut vaat etmek istemem. Müjdeler de vermek istemiyorum. Söleyebileceğim; bu önümüzdeki savaş yılında

bende dahil şahadetler olabilir, ama yenilgi olmaz! Halk savaşının yenilgisi, onun her türlü engel ve tehlikeleri bertaraf edilmiştir. Halk savaşı önümüzdeki yıl içte ve dışta kendini arındırarak, geliştirerek hem niceliğini hem niteliğini ve çarpıcı tarzını geliştirerek devam edecektir. Bunu küçümsememek gerekir. Gelişen savaş, gelişen kurtuluştur, özgür yaşamdır. Daha fazla savaş, daha fazla özgürlüktür, bağımsızlıktır. Hiç kimse savaştan çekinmemeli. Ben sizi önümüzdeki süreçte daha fazla savaşkan bir halk olmaya çağırıyorum. Savaşın korkusu yıkıldı. Savaşın fedakarlığı kanıtlandı. Savaşın bir yaşam tarzı olarak kabulü gerçekleşti. O halde, bu temel üzerinde daha fazla savaş demeli, daha fazla savaş için daha fazla örgüt, daha fazla eğitim, daha fazla propaganda... Herkesin elinden geleni sunması gerekir; ailede, tarlada, fabrikada, camide, kilisede, yurt içinde, yurt dışında, dağlarda, şehirlerde, köylerde, her yerde... Bir taştan tutalım en ağır silaha kadar, gönülden edilen bir duadan tutalım bir kılıç darbesine kadar, durumuna göre, koşullarına göre elinden ne geliyorsa, yeteneği neye el veriyorsa, öylesine bu savaşı büyütmeye tutkuyla devam etmeli. Biz düşmana “gelin, siyasi çözüm yoluna başvuralım” dedik. Bu vesile ile bu çağrımı bir kez daha yineliyorum. Ayrıca 14 Temmuz Direnişi adına on binler direnişe yattı. Başta kahraman on binlerin zindan direnişçiliğini, onların açlık grevlerini bu vesileyle selamlarken ve siz halkımızın, her taraftaki bu açlık grevlerine dünya çapında katılım gösterirken, bunun bir barış çağrısı olduğunu, bu kirli savaş yerine çağdaş, uygarca bir çözüm yolu olarak, siyasi diyalog yoluyla meseleleri tartışma, çözme çağrısı olduğunu vurguluyorum. Bu çağrıyı açıkça siz yaptınız, ben de tekrarlıyorum. Ama görünen o ki, düşman anlamak bile istemiyor. Yüzyıllardan beri çapul savaşını, barbar tarzını yürütmekte ısrarlı. Bunu hepimiz anlamalıyız. Anlamakla yetinemeyiz, karşı durmalıyız, ona karşı kendi savaşımızı geliştirmeliyiz. Onun için çok keyifli olduğu için savaşın demiyorum, bir barbar savaş, her şeyi savaşla halledeceğini, hatta siz halkımızı ortadan kaldıracığını sanan bir düşman var, onun karşısında varlığını korumak için savaşın. Düşman bunu yüzyıllardan beri böyle yaptı, şimdi de hiçbir dünya milletin kabul etmeyeceği bir

biçimde dünyanın gözünün içine baka, baka “ben seni ya bitireceğim ya bitireceğim” diyor. Ne cüretle bu sözü söylüyor? Ne hakla, hangi insanlık adına bunu söylüyor? Kimlerin kanunudur bu? Bunu bilmeliyiz ve eğer bizde yüzde yüz bitmişlik yoksa, insanlık onurunu kaybetmemişsek; kahramanca zindan direnişçilerimiz, dağ direnişçilerimiz kadar siz halkımız da boyun eğmez, baş eğmez tavrınızla mutlaka bir şeyler yapmak gerektiği bilinciyle karşı durmanız gerekir. Dalga, dalga bu duruma geliyorsunuz ve hatta daha da öndesiniz. Serhildanlar dönemine, halkımızın yedisinden yetmişine kadar her şeyiyle bir isyan dönemine girmenin tam zamanıdır diyoruz. Hem de bayram coşkusuyla... Ayağa kalkan, savaştan halk, ancak böyle cevap verebilir. Bu halkın kutsal direniş savaşımına kalkalım diyorum. Bundan daha yüce, daha değerli bir yaşam düşünülemez! Ne mutlu ki, bu savaşı artık yaşayabilecek duruma geldiniz. Daha fazla savaşla, daha fazla onur, daha fazla özgürlük elde edecek tarihi sürecin içine girdiniz. Daha dün adını bile ağzınıza almaktan çekinen halk, vatanından kaçmak için adeta öcünden, vebadan kaçır gibi kaçan halk; bugün ruhunu vatanına bağlamıştır. Ve onun için en büyük fedakarlığı göze almış bir halk haline gelmeniz ne kolaydır ne küçümsenir. Eğer biraz daha halk gerçeğinizi, onun özgürlük bilincini, onun ordusunu, savaşını tamamiyle anladıysanız, en büyük kazanımı daha şimdiden yaşıyorsunuz demektir. Biz bununla yetinmiyoruz, düşmana karşı ısrarlı olan bir halkın ondan daha amansız olduğunu biliyoruz. Çünkü haklı olan biziz, mutlaka vatanımızda özgürce yaşamak zorunda olan biziz. Eşitlik ve kardeşlik temelinde birlik kadar, özgürlük isteyen biziz. Bunun için savaş gerekir. Zaten dünyanın en belalı yaşamını her

yerde yaşıyorsunuz, bu yaşamınız savaştan da beterdir. Siz Değerli Halkımız! Çok iyi biliyorsunuz ki, hemen her yerde yaşam sizin için bir zindandı, savaştan daha zordu. Bilakis savaş yaşamı çekilebilir, kabul edilebilir haline gelmiştir. Savaş bu anlamda gerçekten kabul edeceğiniz bir yaşamdır artık. Bu anlamda da kabul edilebilir bir yaşama sizi çağırıyorum. Bunun zevkini, bunun tutkusunu duymaya çağırıyorum. Savaş kurtuluştur, şereftir! Savaş maddi-manevi olarak kaybettiklerimizi gün gün kazanmaktır. Bundan daha değerli bir uğraş, bir meslek amaz! Ne mutlu size ki, kendi öz savaşımınızı artık yı-

kılmaz, yenilmez bir biçimde elde etmiş bulunuyorsunuz. Benim size müjdem ve sizin adınıza bir savaşçı olarak vereceğim destek de veya katkı da değil, görevim budur.

Demek ki, siz bu temelde bu savaşa daha fazla katılacaksınız. Önümüzdeki yıllarda daha fazla savaş diyeceksiniz, daha fazla özgürlük ve vatan diyeceksiniz. Daha fazla özgürlük ve vatan; daha fazla iş demek, emek demektir, daha fazla manevi, ahlaki gelişme demektir. Bunu artık

sonuna kadar anlamalı ve hiçbir şeyle değiştirmemelisiniz. Sizi, bunu her zamankinden daha fazla anlamaya ve gereklerini gerekirse en şiddetli savaşla yerine getirmeye ve kazanmaya çağırıyorum. Partimiz buna öncülük ediyor. Partimiz hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar kendini içinden arındırmıştır. Savaş tecrübesini kazandığı gibi, belki de dünyada sosyalist temellerde kendini tüm engellemelere rağmen içte ve dışta geliştirerek kanıtlayan, zafere yürüyen bir parti olduğunu kesinleştirmiştir. Bu parti sizin savaşımınıza öncülük ediyor. Böylesine kendini kazanan, her koşul altında başarıya giden bir partiyi esas almaya devam etmelisiniz. Bu partinin öncülüğünü gereklerine uymaya ve hatta gereklerinin yerine getiril-

mesi için doğru parti kavrayışı, doğru parti öncülüğü istemelisiniz. Partililer de gerçekten verdikleri savaşın bu anlamda bir halk savaşı olduğunu, geliştirilmesi gereken onur, özgürlük, bağımsızlık, maddi-manevi zenginlik olduğunu bilerek öncülük rollerini yapmaları gerektiğini kesinlikle bilmeleri ve öncülük rollerini oynamaları gerekir. Bunun dışında hiç kimse PKK adına öncülük iddiasında bulunamayacağı gibi, görevlerinizi kesinleştirmeye, tamamlamaya ve başarmaya çağırıyorum. Şunu çok iyi gördüm ve size göstermeye çalışıyorum; savaşın gelişmesi, kişinin gelişmesidir. Bir hiç olan benim böylesine gelişmem, savaşı biraz bilmemden ve gereklerine uymamdan ötürüdür. Buraya gelmeyi bilen bir kişi olarak, savaşın neye kadir olduğunu ve halk savaşının ne destanlar yazabileceğini görerek, kendi gerçeğimize göre, hal-özelliklerine göre, nasıl ol-

b u n u
k i m i z i n
m a s

tarzımızı anlamayı bilin. Bu sizin kendinizi kazanmanız demektir. Bana bağlanmaktan ziyade, bu gerçeklere bağlanın. Bunlar sizin zafer gerçeklerinizdir. Sadece fiziki olarak yaşamak değil benimki, öyle bir tarz yarattık ki, mezarda bile olsak bu ülkede bu savaş yürüyecektir. Doğal sonuçlarına, amaçlarına ulaşincaya kadar sürecektir. Biz bu temelde bu savaşa anlam verdik, buraya getirdik. Bundan sonra da götüreceğiz. Bunu herkes böyle anlamalıdır. Dünya da böyle anlamalıdır, siz halkımız olarak da anlamalısınız. Biz herhangi bir kişi olarak değil, adını bile ağzına almaktan çekinilen bir ad olarak anılmalıyız. Yıllarca tek başına bir savaşı kendi içinde yürüten kişisi olarak bu savaşı buraya getirdik. Bunun nasılını artık anlamalısınız. Bir Önderlik kendini buna nasıl verdi ve gerçekleştirdi. Görüp değerlendirmeli ve gerçekten yol arkadaşlığını doğru yapmalısınız. Yapmazsanız kabul göremezsiniz. Sizleri bu

temelde Önderlik gerçeğini kavramaya, özellikle komuta, önder kadro olmaya, onun gereklerine derinden büyük bir ciddiyet ile, sorumlulukla kavramaya, gereklerini de yerine getirmeye bu vesileyle çağırıyorum. Siz bu temelde bu önümüzdeki savaş yılının üzerine yürürken hem heyecanlı hem coşkulu kazanmak için hazırlıklarınız büyüktür. Hemen her cephemiz savaş yürüyüşü halindedir. Bu devam edecektir. Düşman ya çağdaş çözüm yollarından anlar, bunu siyasetle halletmek ister, ya da kör şiddetle direniyorsa, halkların amansız şiddetinin ne olduğunu anlayın-

gerektiğini hem çok iyi bilince çıkarıp hem de gereklerini her yerde ve dönemde yerine getirerek ve şimdiye kadar buraya gelmeyi başararak söylüyorum bunları. İnsanoğlu bir taş düşer başına, yere yıkılır, fiziksel olarak gidebilir her an, ama bir kurum olarak Önderlik, biz olsak da olmasak da bu savaşı başarıyla yürütecek noktaya gelmiştir. Fazla kişilere kalmak yerine, işlerin teşkil ettiği kişilik tarzına, savaş tarzına bağlı kalmak sizler için çok önemlidir. Bizim fiziki varlığımızdan ziyade, temsil ettiğimiz düşünce gücü, moral gücü, siyasi ve askeri savaş

caya kadar devam edecektir. Ben bu temelde halkımızın 15 Ağustos Atılımının 11. yılını kutlarken, 12. yılının da üstün başarılarla dolu geçmesini; her zamankinden daha fazla bağımsızlık ve özgürlük için savaştan bir halk haline gelme yolunda, kendi öz savaşımla bu yılı da kazanması için, daha fazla fedakârlık, daha fazla cesaret ve daha fazla savaş için, ileriye atılmasını ve başarmasını dilerken, sonsuz selam, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

-Yaşasın Halk Savaşı!

ANLAMLI VE ÖZGÜR YAŞAMIN SIRRI ZILAN KİŞİĞİNDE SAKLIDIR

Değerli Yurtsever Gençlik!

Bizler açısından çok anlam yüklü günleri karşılıyoruz. Direniş saatinin akrebi Zilan yoldaşı gösteriyor. Zilan yoldaş bir ateş topu misali düşman karanlığını paramparça ederek tüm Kürdistan'ı aydınlatıyor. Büyük ölüm orucu direniş şehitleri 14 Temmuz'da ihane te ve iş birliğine boğulan yaşamı öldürürken ölümde özgür yaşam çizgisini yaratıyorlar. Onlar da Zilan yoldaşı huşu içinde izleyerek yarattıkları mirasın nasıl yüceleştiğiyle onur duyuyorlar. Komutan Egit geride kalır mı? Zindandaki yoldaşlarına yoldaş olabilmenin büyük erdemiyle Botan topraklarını arşınlıyor. Yüreği ve beyni felç edilmiş halkının ve evlatlarının ahı yerde kalmasın, intikamları alınarak bir parça özgür vatan toprağında yaşayabilsinler diye düşmanı felç edecek 15 Ağustos atılımının fitilini ateşliyor. Kemal Pir, Hayri Durmuş, Akif Yılmaz, Ali Çiçek, Egit ve Zilan yoldaşlar APO klanının en seçkin ve değerli üyeleri olarak tarih sahnesine çıkıyorlar. Kürdistan'ın kavurucu sıcağında bir taraftan bedenlerini silah haline getirip namluya direniş sürerek diğer taraftan kıt imkanları hiçe sayıp silahlı mücadelenin meşalesini yakarak düşman planlarını altüst ediyor, düşmanı hazimete uğratiyorlar. Bu çizgi Kürdistan'da yaşam ve ölüm diyaliktiğini tersyüz eden özgür yaşam duruşunun adı haline gelerek her an kendisini yenileyen bir tarihsel gerçeklik haline gelmiştir.

Bu temelde tüm yüce ve güzel bu yoldaşlar şahsında tüm şehitlerimizi minnetle anıyor, anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Böylesi bir dönemde kendimize kimi sorular sormalıyız. Yaşam ne demektir? Neye yaşam denir? Yaşam ve ölüm arasında nasıl bir fark vardır? Yaşam nasıl yaşanmalıdır? Milyonların yaşadığına yaşam denebilir mi? Değilse ne demeliyiz? Yaşam algılarımızı belirleyen nedir? Yaşamımıza yön veren kendimiz miyiz yoksa başkaları mıdır? Sordukça soruların çoğaldığı açık, doğru cevaplara ulaşmak için de sorgulamaya devam etmek gerektiği kesin. Sonuç olarak yaşamın anlamını anlamaya çalışmalıyız. Kürdistan coğrafyasında tüm savaş esas olarak yaşam üzerinedir. Bu topraklarda yaşamın güzelliği de trajik ve acı yönü de buradan ileri geliyor. Bir taraftan yaşamlar bitirilmeye, imha edilmeye çalışılırken diğer taraftan yaşama tutunarak savaşanların hikayesidir yüzlerce yıldır yaşanan. Bu çelişkiyi tanımlayıp çözümlemeden yapılacak tüm diğer işler suda yazı yazmaya benzer. Yani Kürdistan'da yaşam ne ifade etmektedir sorusu yakıcıdır.

Öyle bir dünya düzeninde yaşıyoruz ki kapitalist modernite denilen insanlık canavarı vahşi sistem eliyle her şey tersyüz edilmektedir. Yalan doğrunun, sahte gerçeğin, çirkin güzelin, anlamlı olan anlamsızlığın yerini almaktadır. Diğer bir deyişle yaşam diye sunulan ölümün ta kendisi olmaktadır. Ya da yaşadığını sananlar yaşayan bir ceset haline geldiğinden habersiz durumdadır. Kürdistan topraklarında bu durum misliyle daha fazla böyledir. Bunun temel nedeni yaşamın tanımının ortadan kaldırılmasıdır. Kapitalist sistemin kendisi açısından en büyük mahareti buyken insanlık açısından ise sahtekarlığın dip noktası bu oluyor. Geline aşamada belki yaşanılıyor fakat nasıl yaşanıldığı önemli ol-

muyor sadece neden yaşanılması gerektiği ömürlere damgasını vurmakla kalıyor. Kimileri buna solucan harcı yaşam diyor, kimileri ise sadece nefes alıp vermeye dayalı bitkisel yaşam...

Önder Apo gerçeği tam da bu noktada çarpıcı ve benzersizdir. Önder Apo'nun yaşamı anlamak isteyenler için en büyük öğretmendir. İlk itiraz, ilk reddediş, ilk tavır takınma ve ilk isyan dayatılan yaşamsızlığa karşıdır. Yaşam adı altında sunulan yalan, çirkinlik, kirlenmişlik ve onursuzluk mahkûm edilmiştir. Gırtlığına kadar ihanete batırılmış insan gerçeği red edilmiştir. Ailenin gelenekselliği ve toplumun gerilikleri isyan gerekçesi sayılmıştır. Düşmanın şekillendirdiği Kürt kişiliği ayaklar altına alınmıştır. Yani yüreğinde ve beyninde düşmanı yaşamaya karşı Önder Apo tavrını ortaya koymuş, yaşamın nasılına ilişkin ulaştığı sonuçlar üzerinden fedai bir mücadelenin tohumlarını atmıştır. Düşmanın zulmüyle yaptıkları zaten ortadadır. Ya da T.C vahşetine maruz kalmamış, onun yarattığı tahribatla kişilikleri aşınmaya uğramamış hiç kimse yoktur Kürdistan'da. Yalnız esas belirleyici olan buna karşı ortaya konulan tutumdur. Eğer bu vahşet, bu zulüm düzeni, bu soykırım cenderesi meşru görülüp içten içe kabul görüyorsa en büyük tehlike bu andan itibaren başlar. Köleliğin en korkuncu da böyle yaşanır. Bir Kürt genci şu anda Kürdistan'da yaşananlara karşı ne hissetmektedir? Yüreği nasıl atmaktadır? Acaba yaşananlar karşısında üç maymunları oynayarak yaşamaya devam mı etmekte, yoksa yüreği yangın yerine dönüşüp yaşadığı derin utanç ve nefretin karmaşık duygularında nefesi mi kesilmektedir? Özgür bir insan duyguları en çarpıcı ve keskin olan insandır. Eğer mevcut yaşam gerçeği karşısında ruhunuzda fırtınalar kopmuyorsa o zaman ruhunuzun derinliklerini karanlıklara teslim etmişsiniz demektir. Yaşam yiyip içmeden ibaret değildir. Güzel bir uyku çekmek, dilediğinize telefon üzerinden "hakiki" arkadaşlarıyla "sanal" sohbetler yapmak, kendini güdülerinin pençesine bırakarak internet içerisinde serbestçe gönlünü eğlendirmek olamaz. 21. yüzyılda en sahipsiz bir hayvanın bile bir kimliği varken bir halk olarak kimliksiz haldeyken işte yaşıyoruz çok şükür demek yaşamak olamaz. Kürtlü-

ğünden dolayı aşağılanmayan, hor görülmeyen, terörist muamelesi yapılmayan, yaşamı zindana çevrilmeyen bir Kürt var mıdır? Kürt gençlerine uzay çağında halen de mubah görülen en ağır, en tortu, en angarya işlerde perişan edilecek düzeyde çalıştırılmak, karnını bile doyurmasına yetmemesine rağmen buna dua etmesini istemektir. İstanbul'un inşaatlarında da Paris'in inşaatlarında da Bağdat'ın inşaatlarında da yoksul Kürt gençleri en ucuz işçi(köle) gücü olarak çalıştırılmaktadır. Beyni ve yüreği sömürgeleştirilmiş bir insanın emeğini sömürmek en kolay iştir. Buna mı yaşamak diyeceğiz? Peki tüm bu durumların yanı sıra en doğal yaşam değerlerine sahip olabilmek adına mücadele edenlerin başına getirilenler var. Adorno, toplama kamplarındaki katliamlardan sonra buna ithafen "Auschwitz'ten sonra yazılmaz" diyerek kendisince bir tavır alıyor. Şimdi bugün Emine Şenyaşar anaya yaşatılan zulümden sonra ne yapılır? Olduğu gibi yaşamaya devam mı edilir? TC'nin tüm tarihi böylesine barbarlık, vahşet ve alçaklıklarla doludur. Bir cenazeye dahi işkence ederek parçalama, onursuzluk yapma, saygısızlık yapma ancak tc barbarlığına mahsustur. Dağları, ormanları, evleri içindeki insanlarla, tüm canlılarla beraber cayır cayır yakma ve bundan memnuniyet duyma yine aynı barbar zihniyete aittir. Kürt gençlerine uyuşturucu bataklığını reva gören, cinsel güdülerini harıllandırarak amaçsız ve özgürlüksüz bir ilişkiye bağımlı hale getiren, basit maddi yaşam arayışlarına ve ucuz yaşama yönlendirerek at gözlüklü ve teneke yürekli insanlar haline getiren de aynı güçtür. Özcesi yaşamın ihanete uğratılması bunlarla geliştirilmektedir. Ve bunu yaşarken de yaşadığını zannetme hatta özgür olabileceğini hayal ederek kendini kandırma en dehşet yaşamdır yani ölümün ta kendisidir.

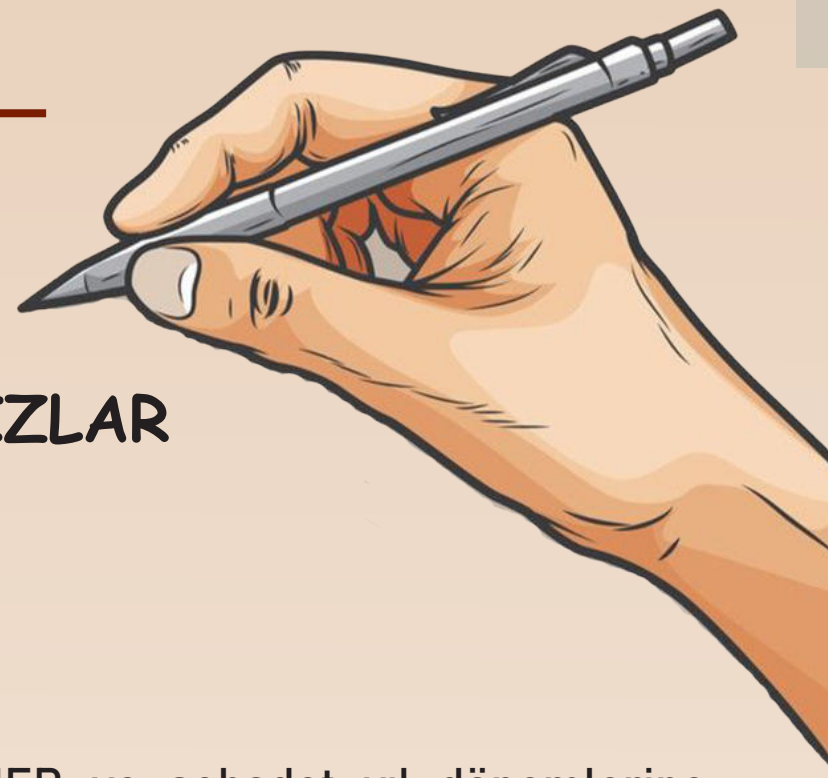
Önder Apo bu onursuz ve değersiz yaşamla savaşıyor işe başladı. Yaşam hakikatini sorguladı, çözümledi ve sonuçta hakiki bir yaşamın özgürlük çizgisini kılı kırk yararak, kendisini hücrelerine kadar halkına feda ederek yaratmayı başardı. Önder Apo'nun esas başarısı özgür yaşam manifestosunu yaratmasındadır. Sömürgecinin, soykırımcının elinde zavallı bir maşa haline getirilen Kürt'ten, sömürgeciyi beyninden ve yüreğinden

den söküp atan, özgürlük ilke ve ölçülerini tek yaşam kanunu olarak görüp yeri geldiğinde bunun için kendisini tüm hücrelerine kadar paramparça eden, düşmanda patlatan özgür Kürt gerçekliğine ulaşıldı. Bu çizgi yarım asırdan fazla bir süredir bu vahşet ve barbarlığa karşı savaşmakta, savaştırmaktadır. Bu çizginin militanlığı yeri geldiğinde 14 Temmuz direnişçilerinde, yeri geldiğinde 15 Ağustos atılımında yeri geldiğinde de Zilan olup düşmanın beyinde patlayan bir bomba dönuştü. Bu şehadetleri Kürt gençliğinin yüreğine kazınması gerekir. Bir ölüm olayı değildir kesinlikle. Özgür yaşamı yaratmanın fedakârlık ve fedailikle dolup taşmış emsalsiz örnekleridir. Günümüz sisteminde bir insan canına en ufak bir zarar gelmemesi için tüm dünyayı gözden çıkarabilecek gözü kara bir bireycilikle zavallı duruşuna gerekçe üretebilirken Zilan yoldaş, Önder APO'ya dönük geliştirilen imha saldırısına karşı bedenini bomba haline getirip düşmanda patlattı. Bıraktığı mektupta şu çarpıcı sözcükleri beyinlere çivilercesine haykırıyor: **“ANLAMLI BİR YAŞAMIN VE BÜYÜK BİR EYLEMİN SAHİBİ OLMAK İSTİYORUM.”**

Anlaman ve hissin yaşattığı en büyük insan olan Önder Apo'nun çizgisi işte böylesi yüceleşen ve sembolleşen anlamlı yaşam savaşçılarını yaratmıştır. Kürt gençliğinin bu duruşu kendisine amentü haline getirmesi gerektiği açıktır. İçinden geçtiğimiz dönem

yarım asırdan fazladır özgür ve anlamlı yaşamamız için tüm varlığını karşılıksız feda eden Önder Apo'ya karşı geliştirilen insanlıktan nasibini almamış tc saldırılarına karşı Zilanlaşma dönemidir. Zilan gibi anlayarak, Zilan gibi düşünerek, Zilan gibi anlamlı ve özgür yaşamda derinleşip bunun büyük savaşını verme iradeleşmesi ve kararlaşmasına ulaşmak intikam yeminimizdir. İnsanı büyük bir güç haline getiren, en zorba düşman gücüne karşı dahi zapt edilemez bir kişiliğe ulaştıran bu yaşam arayışı ve savaşma kararıdır. Çirkin ve kirli yaşama, onursuz ve anlamsız yaşama hayır demeli, özgür ve anlamlı yaşam için en büyük savaş göze almalıyız. Özgür yaşam savaşı, savaş da başarısız olmaz dedi Önder Apo. Bununla beraber tüm bunlar da Önder Apo'suz olmaz. Önder APO'ya ve özgür yaşam militanlığında birer sembol haline gelen tüm şehitlerimize karşı tarihsel sorumluluğumuzu yerine getirmeyi nefessiz bile kalsak en yüce amaç olarak başarmalıyız. Söz, gereklerine bağlı kaldıkça ve bağlılıkta ısrar ettikçe anlamlıdır, bir değere sahiptir. En büyük değerimiz olan Önder Apo'ya verdiğimiz söz kesin başarı temelinde yerine getirilecektir. Tüm dünya birleşip üzerimize de gelse “ÖNDER APOSUZ DÜNYAYI BAŞLARINA YIKACAĞIMIZI” göstereceğiz. Bu onur ve şeref sözümüzdür, bu sözü çiğnetmeyeceğiz...

ÜLKESİNİ SEVEN KIZIL YILDIZLAR

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Kürt toplumu olarak hakikat yolculuğumuz Özgürlük Hareketi ile başlamaktadır. Bu anlamıyla 14 Temmuz ruhunun, 15 Ağustos direnişçiliğiyle özgürlüğün sembolü dağlarımızda, varlığımızın teminatı özgürlük ateşinin yakılması ve bu ateşin kuşak kuşak serhildanlara dönüşmesiyle büyük bir zafer başarılmış ve Önderliğe, halka, devrime bağlılık, zafere olan inanç ve tarihi sorumluluk bilinci yaratılmıştır. 14 Temmuz ve 15 Ağustos direnişçiliği aynı zamanda; PKK'nin felsefik bakış açısının bir sonucu olmaktadır. Yarattığı ruhun vücut bulmasıdır. İdeolojik kimliğin militanca savunulmasıdır. Yine direnişçilik tarihin akışı, çağın gereği demokratik kurtuluşun temsili ve bilimsel sosyalizmin doğrultusudur. 14 Temmuz ve 15 Ağustos böyle anlaşılmadan bugün yaratılan görkemli maddi ve manevi değerlerimizinde yaşatılamayacağı bilinmelidir. Bu direnişçi miras Kemal, Xeyri, Egid ve Ali Çiçeklerden Vejin Jiyan, Bişeng Brusk ve Sara Hogirlar gibi değerli yoldaşlara devredilen Apocu ruh olmaktadır. Bu doğrultuda, mücadele yılları boyunca kendilerine vasiyet edilen bu mirası layıkıyla yerine getirip, Apocu ruhun taşıyıcısı, Apocu hareketin kırmızı yıldızı olan kahraman şehitlerimizi anıyor ve anılarına bağlı kalacağımızın onlardan devraldığımız Apocu ruhun taşıyıcısı olacağımızın sözünü yeniliyoruz.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Yurtsever genç kadınlar olarak tarihi süreçlerde rol ve misyon almış ve bu uğurda şehadete ulaşan gençlik önderlerimizin yaşam ve mücadele felsefelerini derinliğine öğrenmeliyiz. Öncü olan bu arkadaşların nasıl yaşadıkları ve nasıl bir mirası bizlere bıraktıkları anlaşılmadan, doğru öncülük görevleri de yerine getirilemez. Ali ÇİÇEK,

Necmi ÖNER ve şehadet yıl dönemlerine yaklaştığımız Ş.Bişeng, Ş.Sara ve Ş.Vejin arkadaşlar gerçek anlamıyla halkın vicdanı ve sisteme karşı büyük bir öfkenin adı oldular. Taşımış oldukları öfke sıradan ve bireysel bir öfke olmayıp, Kürt halkını inkâr eden ve imha etmek isteyen sömürgeci güçlerin Kürt kadınlarına, gençlerine ve halkına yaptıklarına karşı duydukları büyük öfkeydi. Bu kadar düşmana öfke dolu olan, halkını bu kadar sevmekte beraberinde büyük bir yüceliği yaratmıştır. Yine ülkesini bu kadar sevmek demek de sıradanlığı reddetmek ve büyük eylemciliği kendinde yaratmak demektir. Genç omuzlarına ve yüreklerine bütün tarihin yükünü yükleyecek kadar inançlı, kararlı, halkını, ülkesini seven kırmızı yıldız olmayı başardılar. Kurdistan topraklarında ölüm ve korkuyu öldürerek fedaileşen bu yoldaşlarımız bizlere büyük bir direniş ve mücadele tarihi bırakmışlardır. Kuşaklar boyunca özgürlük onların isminden öğrenildi ve öğrenilmeye devam ediyor. Son sözlerini söylediklerinde özgürlük dediler. Onların yaşamlarının her anında olduğu gibi son anında da dile gelen özgürlük hepimizin ihtiyacı olan bir gerçekliktir. Bizlere bırakılan mirasa cevap vermekte, şehitlerimizin vasiyetlerini yerine getirmek ve onları tanıyıp, yaşamsallaştırarak olacaktır. Kuşkusuz şehide bağlılık söz düzeyinde değil, anlama ve uygulama ile yerine getirilecektir. Tarih karşısında yerine getirilecek görev ve sorumluluklarımız her geçen gün artmakta ve bütünlüklü bir katılımı gerekli kılmaktadır. Kadın ve gençlik kimliği olarak yaşama ve tarihe bakmak onun doğru öncülüğünü de doğuracaktır. Kendisinde komple bir ideoloji yaratma, doğaya yaklaşım, tahakkümü reddetme, toplum gerçekliğine doğru katılma ve örgütlenilmesinde birebir yer alma, toplumsal cinsiyetçiliği doğru çözümleme

ve meşru savunma çizgisini kendinde içsel-
leştirme kadar bütün bunları kendisinde bir
gelişme yaratmaya dayalı yaklaşım öncü-
lüğü de geliştirecektir. Özellikle son süreç-
te genel anlamda yaşanan eylemselliklerle
beraber ortaya çıkan potansiyelin en iyi şe-
kilde özgürlük mücadelesine kanalize edil-
mesinde biz genç kadınlara önemli görev-
ler düşmektedir. Özellikle kimi örgütlenme
alanlarında, eylemlerde, eğitim çalışmal-
arında, ekoloji ve öz savunmada eylemciliğin
açığa çıkartılması kendiyle beraber doğru
öncülüğü de doğuracaktır. Kadın ve gençlik
kimliklerinin toplumsal öncülük temelinde
yeniden oluşturulması süreci bu anlamda
daha fazla güçlenecektir. Yaratılacak ve inşa
edilecek özgür yarınlar için de bireysel yön-
lerimizden kurtulmamız gerekir. Yaşadığımız
sıradanlıklar ve basitliklerle, her an yaşamı
katlettiğimizin ve yaşam katili olduğumuzun
farkında mıyız? Sıradanlıkların öldürülme-
si gerekir. Ali Çiçekleri, Bişengleri, Saraları
ve Vejinleri yüreğinde ve eyleminde yaşa-
mak gençliğin gururunu yaşamaktır. Onlar
ölüme daha doğrusu ölümsüzlüğe giderken
neden bu kadar korkusuzlardı? Çünkü onlar
ardıllarının olacağına özgürlük ateşini ken-
dilerinden sonrakilerin yakacağına ve büyü-

yerek çoğalacaklarına inanıyorlardı. Bunları
unutmak yaşanmaktır işte, sıradanlaşmak-
tır. Başarmak ve özgür yaşamak istiyorsak,
onların ruhuyla yaşamak ve özgürlük için
savaşmak zorundayız. Bugün genç kadın-
ların yaşamına baktığımızda yozlaştırılan,
kendi özünden uzaklaştırılan genç kadınlar,
ataerkil devletçi sistemin en temel dayanağı
olmaktadır. Oysa genç kadınlar bu sistemin
temeline dinamit olması gerekendir. Özgür-
ce yaşayamıyor, konuşamıyor kendin olamı-
yorsan, gün boyunca çalışıp karnını bile zor
doyuruyorsan, yaşamının tümü bir beklenti
ve sınavdan ibaretse, yalancılığa mahkûm-
san, toprakların işgal altındaysa ve her gün
ekolojik bir kırım uygulanıyorsa genç kadın
kimliği bunun neresinde kalmaktadır? Tüm
yaşamın kalıplara ve gerekliliklere sığdırıl-
mışken, ezber ve klişeleşmiş doğrularla
yaşıyorsan, tek seslilik ve tek renklilik içe-
risinde boğuluyorsan, tek derdin geçim der-
diyse, gençlikten bahsedilebilir mi?

Sonuç olarak bir savaş sürecindeyiz ve
bu savaş sürecinde direnen kadın ve genç-
lik kimliğine sahip olmak imha ve inkâr edil-
mek için yeterli olmaktadır. Savaş sürecine
göre mi yaklaşıyor, savaşa göre mi hazır-

lanıyoruz sorularını kendimize yönelttiğimizde bu misyona göre bir pratik gerçekleştmediği gibi genç kadın kimliğimizi klasik bir sınıf öncülüğü olarak görme de en büyük yanılgı olmaktadır. Oysaki taşımış olduğumuz öncülük topluma dayalı bir öncülüktür. Bunun özü toplumdaki en küçük topluluğun bile örgütlendirilmesi, demokratik modernitenin inşa edilmesi, bunun dilinin eylemlerle yaratılması, kendine veya değerlerine gelecek saldırılar karşısında öz savunmayı gerçekleştirecek topluma öncülük yapmaktır. Toplum bu noktalarda yaratıyorsa öncüsündür. Fakat geçen süreçte bunlara cevap olunamamış daha çok pasif, edilgen ve vasat bir duruşun sahibi olunmuştur. Birbirinden kopuk, düşman gerçekliğini parçalı ele alma, düşmanı düşman olarak ele almama yaşanılmıştır.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Neredeyse her gün insan ve hayvan hakları kurumları, ekolojistler, adalet, hukuk arayışçıları, feminist hareketler ve daha binlerce kuruluş ve kurum irade ve hak taleplerinde bulunmaktalar. Sonuçlarına baktığımızda ise bu hak arayışında olduğunu belirtmen doğru yolda arıyorsun anlamına gelmediği gibi bir sonuca da götürmemektedir. Karşında seni katletmek için her türlü tekniğini, nükleer ve kimyasal silahlarını, özel savaş argümanlarının hepsini devreye koymuş bir düşman gerçekliği var. Şimdi böylesi bir düşman gerçekliğine karşı umut bekleme, istekte bulunma, hak talebinde buluna bilinilir mi? Böylesi bir arayış zaten yolun yanlışlığını ve kazanılmayacağını göstermektedir. Devleti ayrı, eril zihniyeti ayrı, faşizmi, milliyetçiliği, dinciliği ve cinsiyetçiliği farklı ele alarak ve sadece birini kurtarma istemi ne yazık ki kimseyi mağlup etmemektedir. Erkek-devlet zihniyeti eşittir faşizmdir. Tecavüzdür ve tecavüzcü olan bir zihniyet milliyetçi olduğu kadar cinsiyetçi ve bir o kadar de katil demektir. Tecavüzcü, faşist ve katliamcı zihniyetin halkımıza karşı yaptığı tek görev; YOK ETMEDİR! Seni öldürecekler, seni katledecekler, sana ve toprağına tecavüz edecekler ve sen de buna karşı adalet, hukuk ve bazı haklardan bahsedeceksin. Bu ölümüne razı gelme değil de nedir? Faşizanca uygulama-

lara uğramadığımız gün var mıdır ki? Tüm değerlerimize saldıran bir faşizm var. Bunu yapan bir düşman için Mardin'de, Amed'te, Şırnak'ta hayvanlar katledilmiş doğa katlediliyor umurunda olur mu? Şimdi insanlık düşmanı olan, insana değer vermeyen, varlığını inkâr eden bir sistem doğaya her türlü kötülüğü, zalimliği yapmaktan çekinecek mi? Göz ile görülen de unutuluyor artık. Kendi askerlerinin cesedini benzin, gaz dökerek yakan faşist, soykırımcı akp-mhp-pdk çete örgütü Kurdistan dağlarını, doğasını, hayvanlarını yakarken ah mı diyecek?

Düşman düşmanlığını yapıyor. Burada asıl görev bizlere düşmektedir. Bunlar karşısında biz ne yapıyoruz? Durup izleyen, görmezden gelen, refleksiz kalma, bir yürüyüş ve iki alkış ile yetinen durumdayız. Bu aşılardan düşmanla düşmanlık yapmayı bilmeden şu gerçeklik görülmelidir ki devreye koymuş oldukları tüm politikalar uygulanacaktır. Bizden alınan, çalınan ne varsa onun hesabını sormak, intikamını almayla sorumluyuz. Bu anlamıyla bekleyen değil, bize saldıran böylesi bir düşmana karşı sürekli bir mücadele içerisinde olmamız gerekir. Asimilasyon ve kültürel kırımlar karşısında öncülük rolünü oynamadığımızdan dolayı ve bırakmış olduğumuz boşluklar düşman tarafından bu şekilde doldurulmaktadır. Önder APO; "Asimilasyonda esas olan, iktidar ve sömürü mekanizmasına en az maliyetle köle oluşturmaktır. Asimile edilen grubun öz kimliği ve direnci dağıtılıp kırılarak hakim elit içinde, hizmetlerine en uygun kölelerin derlendiği konuma düşülür. Burada asimile edilen köleye düşen temel işlev, efendisine mutlak benzeşme, eki, uzantısı olma uğruna her tür çabayı göstererek kendini kanıtlamak ve böylelikle sistemde kendine yer yapmaktır. Başka hiçbir çaresi yoktur. Yaşayabilmek için eski toplumsal kimliğini bir an önce terk etmek, efendilerinin kültürüne kendini en iyi adapte etmek tek seçenek olarak sunulmuştur. Asimilasyonu yaşayan toplum en uysal, en çalışkan ve uşaklıkta yarışan vicdansız, ahlaksız ve zihniyetsiz insan taslaklarından oluşur. Özgürce hiçbir karar ve eylemi yoktur. Tüm toplumsal kimlik değerlerine ihanet ettirilmiştir. Hakim elit, asimilasyon toplumuna bu kimliksizliği dayatmak için

iki temel silah kullanır; birincisi çıplak fiziki zor'dur. En ufak isyan ve başkaldırıda imha kılıcı başında sallanmaktadır. İkincisi açlıkla, işsizlikle karşı karşıya bırakmaktır. Kürtlerin durumu kültürel soykırımın en çarpıcı ve trajik örneğini temsil eder. Kürt halkı hâkim ulus-devletlerce tüm maddi ve manevi kültürel değerleri üzerine kurulu çarmıh mekanizmasında inim inim inletilirken, başta emek değerleri olmak üzere tüm toplumsal birikimleri, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynakları açık bir talana uğratılır; geri kalanı da imhaya terk edilir, işsiz bırakılır, çürütülür; çirkin kılınarak yaşanmaz, yüzüne bakılmaz duruma getirilir. Kürt insanının önünde artık tek yol bırakılmış gibidir: Hâkim ulus-devlet içinde erimek, tümüyle temel değerlerinden vazgeçmek! Bundan başka yaşam yolu yoktur. Zaman zaman fiziki soykırımlara da varan Kürt kültürel soykırımı belki de kapitalist modernitenin gerçekliğini tüm çıplaklığıyla gösteren en çarpıcı ve trajik örneklerin başında gelmektedir" demektedir. Bu anlamıyla yaşadığımız coğrafya da bu politikalar her geçen gün çoğalmaktadır. Kadının doğa, yaşam ve toplumsallıkla olan birliğine bir saldırı var. Bu anlamıyla yapılanları sıradan ve normal karşılayamaz. Yapılan bir soykırımdır. Susmaya devam ettiğimiz müddetçe kimliğimize, varlığımıza, irade-

mize ve insanlığa dair hiçbir şeyin kalmayacağını görmek gerekir. Faşizmin bizden, toprağımızdan, ocağımızdan aldıkları bizleri biz yapan değerler bütünlüğümüzdür. Bunlar yitirilince insanı diğer canlılardan ayıran hiçbir özelliği de kalmamaktadır. Toprağımızı alanlar, dilimizi aldılar, kimliğimizi alanlar, irademizi de aldılar. Yerine koydukları kültürel soykırım ve asimilasyon ile şekillenmiş, kendine ve kendi gerçekliğine ters düşmüş bir bireyden geriye bir şey değildir. Özgürlük hareketimiz, özgür kadın tarihimiz savaşla ve büyük bir mücadeleyle bunların hepsini geri almışken şimdi bunları vermenin adı ihanet olmaktadır. Bu şekilde ele almalı ve buna göre mücadele etmeliyiz. Kadın şahsında coğrafyamıza, dağlarımıza, suyumuz, geçim kaynağı olan hayvanlarımıza yapılan, aynı zihniyetin faşizmin yöntemlerini görmek ve karşısında kıyametleri kopartmalıyız. Kadın ve yaşam çizgisine karşı gelişen bu saldırılara topyekûn bir mücadele, direnişi kuşanma, barikatlara geçme ve kendi topraklarımızı kendimiz yönetmek, korumak ve savunmakla ekolojik ve kadın özgürlükçü bir yaşamı inşa edebiliriz. Üniversiteli, liseli, işçi ve emekçi tüm genç kadınlar bizleri topraklarımızdan sürgün ve göçertmek isteyen tüm savaş politikalarına talan, kırım ve asimilasyona karşı direnişe geçmeli ve bu faşist zihniyet karşısında yönlerini Kurdistan'a vermelidirler.

YCK İLE KENDİ KİMLİĞİNİ BULAN ÖĞRENCİ GENÇLİK -1-

Tarihsel bilince sahip olmak, mücadele yolunun aydınlatılması için en önemli özelliklerden biri olmaktadır. Önünü görmek, sağlam adımlar atmak isteyen her kişi geçmişini sorgulamak, çözümlemek, bilmek zorundadır. Bu durum kişiler için bu düzeyde önemli olurken, bizim gibi varlık ve özgürlük mücadelesi yürüten güçler için ise her açıdan daha fazla yakıcı olmakta, ekmek ve sudan bile daha fazla gerekli olmaktadır.

Hafızasızlaştırma, halkımıza ve insanlarımıza dayatılan sömürgeciliğin bir başka adı olmaktadır. Yaşadıklarını, acılarını, düşmanını, dostunu, umutlarını ve hayallerini unutturmak, kapitalist modernitenin başlıca saldırılarından biridir. Söz konusu gençlik ve gençlik mücadelesi olunca bu saldırılar daha fazla derinleştirilmekte ve yoğunlaştırılmaktadır. Olayları, yaşananları, tecrübeleri sürekli unutan, her şeyi kendisi ile, var olan an ile sınırlandırmaya ve ele almaya çalışan bir gerçeklik açığa çıkmaktadır. Bundan kaynaklı doğru ve yetkin bir tarzda mücadele yürütülememekte, sürekli kendini tekrarlayan, yaptığı hata ve eksikliklerden ders çıkarmayan, geçmişin yaratıcı yol ve yöntemlerini bugüne uyarlayamayan bir duruma neden olmaktadır. Bu da sömürgeciliğin ömrünü uzatmakta, özgürlük müca-

delemizin düşmana bitirici darbeleri vurmasının önünü almaktadır. Bu anlamda Gençlik hareketi olarak ve özellikle ile öğrenci gençlik mücadelesi açısından çok büyük ve değerli bir mücadele ve direniş mirasına sahip olduğumuz bir gerçekliktir. Bu gerçekliği bilmek, bilinç düzeyine çıkarmak, gerekli tecrübeler ile kendini donatmak her açıdan önemli ve zaruridir. Günümüz mücadelesi de göz önünde bulundurularak, yine yaşanan sorunlar ve eksikliklerde dikkate alındığında öğrenci gençlik mücadelesi açısından YCK mücadele mirasını bilmek, tanımak olamazsa olmazların başında gelmektedir. Bundan kaynaklı devrimci öğrenci gençliği daha etkili ve sonuç alıcı bir mücadele yürütmek istiyorsa hem genel anlamda var olan direniş mirasından faydalanmalı, özellikle ile de öğrenci gençliği her açıdan YCK direniş mirasını hem zihnine hem de bilincine nakış gibi işleyerek gerekli sonuçları çıkarmalı, günümüz mücadelesinin temel köşe taşı yapmalıdır.

Önderlik gerçekliğimiz ve parti mücadelemiz bir öğrenci gençlik mücadelesi olarak doğmuş ve bu şekilde kimlik kazanarak yayılmıştır. Günümüze kadar da bu durum kendi varlığını sürdürmektedir. Bugün bile Kürdistan'ın birçok köyünde özgürlük gerillalarına

'talebeler' denilmesi bu durumun en açık ispatı olmaktadır. Bu anlamda her zaman öğrenci gençliğin mücadele içerisinde önemli bir konumu ve yeri olmuştur. Önderliğimiz bu hususa özellikle önem vererek sürekli bir biçimde ilgilenmeye çalışmıştır. Partimizin 3. Kongresinden sonra her toplumsal kesimin ERNK çatısı altında kendisini örgütleme kararı alınmıştır. Bu temelde Kürdistan Gençliği de YXK (Yekitiya Xwendekarên Kurdistan) adı altında kendini örgütlemeye çalışmıştır. Bakure Kürdistan'ın var olan koşullarından kaynaklı ağırlıklı örgütlenme merkezi Avrupa olmuştur. 90'ların başında YXK ismi değiştirilerek YCK (Yekitiya Ciwanên Kurdistan) olmuştur. Avrupa'da ağırlıklı kültürel ve spor faaliyetleri ile geniş bir örgütlülüğe ulaşarak Kürdistan gençliğinin kapitalist modernite koşullarında kendi kültürel varlığını korumasını sağlamış ve birçok gencin mücadele ile buluşmasına zemin olmuştur.

YCK'nin asıl bir kimlik olarak şekillenmesi Bakurê Kurdistan'da ve 90'ların başından başlayıp komplo sonrasına kadar olan süreci kapsamaktadır. Bu temelde YCK örgütlülüğünü açmak ve nasıl bir kimlik olduğunun farkındalığında olmak önemli olmaktadır. YCK, üniversite gençliği zemininde kendisini örgütlemiş ve kısa bir sürede üniversite gençliğinde büyük bir etki bırakarak düşman karşısında öncü mücadele örgütü olarak or-

taya çıkmıştır. Avrupa alanında YCK'nin ilk örgütleyicileri arasında Şehit Kasım Engin, Şehit Engin Sincar arkadaşlar ile Şehit Hüseyin Çelebi arkadaş gelmektedir. Bakurê Kurdistan'da ise Şehit Cafer Demirel arkadaş öncülüğünde bu çalışma kendi temellerini atmıştır.

Mücadeleleriyle bu arkadaşların her biri bir devrim manifestosu olmuşlardır. Yaşamları, örgütsel anlamdaki duruşları, çalışma tarzları, düşmana karşı öfkeleri ve savaşçılıkları ile bunu her an ispatlamışlardır. Kürdistan gençliğinin kendine her daim örnek alacakları direniş abideleri olmuşlardır. YCK'nin mayası bu arkadaşlar tarafından atılmıştır, bu kadar sağlam ve öncü düzeyde rolünü oynaması da buradan gelmektedir. Bu yoldaşlarımızın yaşam ve mücadele gerçeklikleri YCK'nin esas tarzı olmuştur. Bu anlamda YCK'yi tanımak ve anlamak bu arkadaşları tanıyıp, anlamak ve kendi kişiliğinde yaşamsallaştırmak ile ancak mümkün olacaktır. YCK'nin en önemli özelliklerinin başında şu husus gelmektedir. Bakur'da herhangi bir kongre veya konferans gibi bir çalışması veya örgütlenmesi olmamıştır. Buna rağmen çok kısa bir süre içerisinde kendini bir kimlik olarak örgütlemiş ve etkisini göstermiştir. Dikkat edilirse YCK kendi kimliğini kendisi oluşturmuştur. Yani pratiğiyle, eylem, örgütlenme, eğitim tarzı ile

bunu yaratabilmeyi başarmıştır. Dışarıdan kendine bir ad takıp da ona göre hareket etmemiştir. Devrimci ve radikal duruşu ile tarih ona bu adı layık görmüştür. Birçok defa Gençlik Hareketi olarak ve genel olarak bazı çalışmalarımıza, bazı örgütlenmelerimize çok büyük adlar vererek ortada bırakıyoruz, o verilen adın ve misyonun içeriğini doldurmaya dönük bir çaba ve duruş gelişmiyor. Adeta oluruna bırakma durumları gelişmektedir. O yüzden ne istenilen etki ne de beklenen sonuç açığa çıkmaktadır. Fakat YCK gerçekliğinde bu durum tam tersi olmaktadır. YCK kendi duruşu ve yaklaşımı ile kendini mücadele tarihimiz içerisinde ispatlamış ve yerini almıştır.

90'lı yıllarda Kürdistan'da serhıldanlar süreci gelişmektedir. Yaşanan gerilla şahadetlerine Kürdistan halkının büyük bir sahipleniş durumu gelişmiş ve bu serhıldanlar karşısında faşist ve sömürgeci rejim adeta

çaresiz kalmıştır. Nusaybin, Cizre, Lice, Diğor başta olmak üzere Kürdistan'ın birçok yerinde bu yaşanmıştır. Böylesi bir mücadele ortamında özellik ile metropollerde ve şehirlerde üniversite okuyan Kürt gençlerinin içinde YCK kendisini örgütlemiştir. Kürdistan özgürlük gerillasının ve Kürt halkının soykırımcı işgalciliğe karşı yeryüzünü dar ettiği bir atmosferde yine bu direniş karşısında çaresiz kalan düşmanın her türlü katliamı ve özel savaşı uyguladığı bir dönemde YCK, düşmanın korkulu rüyası ve Kürdistan gençliğinin de mücadele umudu olmuştur.

YCK mücadele mirasını bilmek olmazsa olmazımızdır

Özgürlüğe Sevdalı İki Tanrıça

Kürt sevdalılarıyla dillere destan topraklarından bahsediyoruz. Her adımında bir acı, her acısında bir özlem, her özleminde bir hasretin kol gezdiği topraklardan söz ediyorum ve o topraklarda yoldaşlarının yüreklerine ekilirken intikam hırsı, acı çeken yüreklerin yaşadığı sızılardan söz ediyorum. Her biyolojik yaşam sonu yeni bir var oluşa neden oluyormuş ve her var oluş da dünyaya yeni zenginlikler katma temelinde gelişir ve büyür. PKK gerçekliği bir derya misalidir o deryada yüzme bilip bu deryayla bir olursan deryanın her bir dalgası seni özgürlüğe kavuşturur ve her türlü yaşam tehlikelerine karşı seni bağrına basar büyütür. Ama eğer bu deryaya karşı durursan, her dalgada güçlendiren gerçekliğini göremezsen yaşamı muamma haline getirir, bu muammada kaybolursun. Oysa ki bu derya en duru, en berrak, en temiz ve en derin bir gerçekliği karşılamaktadır. PKK şahadet gerçekliği ise tam bu deryayı ifade etmektedir. Ne defter kaldırabilir ne de kalem hakkını verebilir yazmak için, Güneş'in ışınları ile büyüyen ve güzelleşen kadınları. Onlar ateş gibiydi ama yürekleri yumuşak, çelik kadar sertlerdi ve kelebek kanadı kadar güzeldi direnişleri, gülümseme kadar sevecenlerdi her şeyleriyle. Şahadetleri ise hayatın acımasızlığı kadar acıydı. Bir umuttu onların devrim patikalarındaki kavgası ama hiç bitmeyen ve hep çoğalacak bir umut, bedenleri özgürlüğe yelken açmıştı, kaptanları ise Başkan APO'ydu. Dilleri yasaklanmış, kendi olmaktan uzaklaştırılmış bir toplumun çocuklarıydılar. Ardılları deryalarda kaybolmasın diye kavgaya baş koydular.

İşte Bişeng işte Sara hakikatin militanlığını yaparak hakikatin gerçek parçaları haline geldiler, Güneşi sevip güneşe vardılar her bir saniyelerini kavga ve mücadele arzusuyla doldurdular. Ardılları olan biz yoldaşlara ise layıkı olunacak anılar ve zafer bayrağı-

bir mücadele ile olacağı bilinci ile gençlik ve genç kadın çalışmalarına katıldı. Kuzey Kürdistan gençliğine köylerden mahallelere ve şehirlere varana dek öncülük yapmayı esas aldı. Düşmanın engel olma çabalarına karşın hiçbir şekilde geri adım atmayarak üzerine düşen rolü oynamasını bildi. 2010 yılında profesyonel bir devrimci olarak katıldığı Komalên Ciwan ve Komalên Jinên Ciwan çalışmalarından şehit düştüğü güne kadar üstün bir katılımın ve başarının adı olmuştur. İlişki kurduğu her genç, kadın ve ailelerde mutlaka bir iz bırakmış ve onlara ahlaklı ve politik doğru yaşamın kapılarını aralamıştır. Bakurê Kurdistan gençliğini eğitip örgütleyerek düşman karşısında direniş saflarına çekmede yine Kürt gençliğinin akın edercesine yönünü gerilla saflarına vermesinde etkili bir rolün sahibi olmasını bilmiştir. Yoldaşlığı, ahlakı, bağlılığı ve militan duruşu ile gittiği her yerde saygınlık uyandırmıştır. Önder APO'nun paradigmasında daha yetkince derinleşmek ve buna göre bir militan kişilik sahibi olmak için yönünü özgür Kurdistan dağlarına vermiştir. Dağlarda katıldığı özgür kadın ve gençlik akademilerinde PAJK ve PKK militan kimliğinde daha da derinleşerek özverili bir duruşun sahibi olmuştur. Kendini askeri ve ideolojik anlamda daha fazla donatmıştır. Katıldığı Ş. Nuda Karker ve PKK Sakine Cansız Ocağı eğitim devreleri ile birlikte Önder APO'yla daha fazla bütünleşmiş, Kadın Özgürlük İdeolojisi'nde daha derin bir şekilde yoğunlaşarak özgür kadın duruşunda örnek teşkil eden bir katılımın sahibi olmuştur. Kürdistanî ve doğal özellikleri ile çalışmalara öncülük ettiği her parçada gelişmenin, örgütlenmenin ve eylemselliğin adı olmuştur.

Bişeng yoldaşımız gençlerin ve genç kadınların nerede örgütlenme ihtiyacı varsa yönünü oraya vermiştir. Başurê Kurdistan gençlik ve genç kadın çalışmalarına Leyla Qasım'ların ruhu ile katılmış ve büyük bir emeğin sahibi olmuştur. Burada göstermiş olduğu başarılı pratiğin ardından uzun yıllar Rojhilatê Kurdistan gençlik çalışmalarına öncülük etmiştir. Yüzlerce genci ve kadını eğitmiş, İran Rejimine karşı bilinçlendirmiş ve direnişe sevk etmiştir. Kadın devrimi olan Rojava devrimine daha önde katılabilmek ve gençleri, genç kadınları Önder APO'nun fikri

nı bıraktılar. Cizîra Botan, Kürdistanın anayurdu ve faşizme meydan okuyan Berivana Cizre'nin direniş ve serhildan kenti. Daima köleliğe karşı özgürlük çığlıkları atıp teslimiyeti reddeden direnişi ölçü haline getiren kent. Bir kez daha asi ve güzel bir kadının mücadelesine tohumunu bırakacaktı.

Bişeng yoldaşımız Kürdistan direniş değerlerine bağlı, Cizîra Botan'lı yurtsever bir ailenin içerisinde 1988 yılında İsviçre/Lozan'da dünyaya geldi. Aldığı değerlere anlam katarak yönünü Kürdistan'a vermesini bildi ve düşmanın soykırım-asimilasyon politikalarını kendi şahsında boşa çıkardı. Daha genç yaştan itibaren düşmanın soykırım politikalarının farkında olarak Kürdistanî yönünü korumayı başardı. Her zaman halkımızın özgürlük mücadelesi ve düşman gerçekliği esas gündemi oldu. Buna layık bir katılımın sahibi olabilmek için her zaman büyük bir arayış içinde oldu. Özellikle üniversite yıllarında Apocu Gençlik ve Genç Kadın Hareketi ile tanışınca Cizre'nin intikamını alma istemi daha gürleştirdi. PKK ve PAJK öncülüğünde yeni bir yaşamın var edilebileceğine olan inancı her gün daha da yükseldi. Eskışehir'de üniversite okuduğu yıllarda düşmana karşı dirilişin ancak ve ancak radikal

ile eğitebilmek için yönünü Rojava devrimine vermiştir. Bişeng yoldaşımız, büyük bir cesaret ve tutku ile düşmanın Rojava'yı imha etme saldırıları karşısında gençliği ve halkı uyandıran serhildan ruhu olmuştur. Gittiği alanlarda görevlerini başarılı bir şekilde yerine getirdikten sonra tekrardan yönünü Medya Savunma Alanları'na vermiştir. Mücadele dolu yıllarında yorgunluk ve durmak bilmeyen, akarsu gibi temiz ve coşkulu bir yürüyüşün sahibi olmayı bilmiştir

Şehid Sara Hogir Riha. Önderliğimizin lanetin ve Kutsallığın mekânı olarak adlandırdığı Urfa'da, kutsallığın köklerinden yetişen yurtsever bir ailede doğmuştur. Kurdistan değerlerine bağlı ve bu öz ile büyüyen bir kişiliğin sahibi olmuştur. Daha küçük yaşlardan Önder APO'ya olan bağlılık ve sevgiyi gittikçe büyütmüş ve içinde de büyümesini bilmiştir. Önderliğe daha doğru bir temelde

tuklu kalmış ama kimse onun özgürlük istemlerini kelepçelememiştir. Sara yoldaşımız, 2013 yılında Paris Katliamı ile faşist Türk devletinin Kadın Özgürlük Mücadelemizi hedeflediği bir dönemde Sakine Can-sız'lara yaraşır bir militan duruşun sahibi olma kararlılığı ile yönünü Kürdistan dağlarına vermiştir. Sara adını alarak Paris Katliamının intikamını almayı ve Kadın Özgürlük Mücadelesinde öncü bir militan olmayı kendine amaç edinmiştir. Ş. Hogir Riha'nın adını da alarak çocukluk hayali olan şehide layık olma amacını gerçekleştirmiştir. 'Hep Kavgaydı Yaşamım' ilkesini kendisine esas almış ve her zaman APOCU bir kadın olmanın gururunu ve onurunu yaşamıştır. Apocu olmanın gururunu ilişki kurduğu her arkadaşta hissettirmiştir. Önder APO'nun paradigmasını daha yetkince kavrayabilmek ve adına yaraşır bir katılımın sahibi olabilmek için gençlik akademilerinde kendini eğitmiş-

Bişenglerin ve Saraların yolunda zaferi haykırmanın zamanıdır

sahip çıkmanın yolunun aktif mücadeleden geçtiğini bilmiştir. Özgürlük yolu ile buluşmasında 1992 de Mardin -Qoser de faşist Türk ordusu ile çatışma sonucu şehid düşen abisi Ş. Hogir Riha'nın etkisi büyük olmuştur. Sara yoldaşımız hep bir gün abisinin silahını kaldırmayı amaçlamıştır. Önderliğe ve şehitlere daha doğru temelde bir katılımın sahibi olabilmek için 2009 yılında üniversite okumak için gittiği Mersin alanından APOCU gençlik çalışmalarına katılmıştır. Özel savaşın asimilasyon politikalarını Türkiye metropollerinde daha yakıcı gerçekliğiyle gören Ş. Sara, verilmesi gereken cevabın militanca bir düzeyde mücadeleye katılmakta olduğunu gördüğü 2011 yılında Mersin'de Kürdistan Özgürlük Hareketine katılmıştır. Bakurê Kürdistan ve Türkiye gençliğini örgütlemek için büyük bir emeğin sahibi olmuş ve kısa bir zaman içerisinde halkının ve kadınların öncüsü durumuna gelmiştir. Birçok kez düşman tarafından gözaltına alınmış, tu-

tir. Zamanla kendini, devrimciliğe yeni adım atan yüzlerce militanı eğitme düzeyine getirmiştir. Gelişen düşman saldırılarına karşı Apocu bir kadın militan olarak gerekli cevabı vermek isteyen Sara Yoldaşımız, savaşın yoğun yaşandığı alanlara gitmek istemiştir. Özellikle Bakur alanında gerillacılık yapmayı en büyük hayali haline getiren yoldaşımız, bu hayalini gerçekleştirmek için büyük bir ısrarın sahibi olmuştur. Hem askeri hem de ideolojik anlamda kazandığı yetkinlik ile 2015 yılında Bakur Devrimini örgütlemek ve Önderliğin fiziki özgürlüğünü sağlamak amacı ile yönünü Cilo dağlarına vermiştir.

Zorlu ve bir o kadar öğretici bir pratiğin sahibi olan Ş. Sara, Cilo dağlarında adeta yeniden doğuşu yaşamıştır. Yıllarca Medya Savunma Alanları'nda Ş. Ali Çiçek ve Ş. Leyla Şaylemez akademilerinde yüzlerce genç savaşçıyı eğiterek düşmana darbe vurulmasında güçlü ve etkin rol oynamıştır. Daha

sonra, DAİŞ saldırılarından Botan halkını korumak amacı ile yönünü Mexmûr'a vermiştir. Sara Yoldaşımız emekçi, maneviyat dolu ve moralli katılımı ile bulunduğu her alanda yoldaşları, gençler ve genç kadınlar içerisinde ilham kaynağı olmuştur. Ş. Rüstem Cûdî Mexmûr Kampı'nda gençlik çalışmalarını yürütmüş ve gençlerin, kadınların Botan halkına yaraşır bir kültür ile yaşamasında, örgütlenmesinde önemli bir emeğin sahibi olmuştur.

2019 yılında Ş.Zeynep Kınacı Özgür Kadın Akademisine katılmıştır. Bu eğitim ile birlikte Kadın Devriminde daha ön saflarda yük kaldırabilmek için kadın tarihinde ve özgürlük bilincinde derinleşmiştir. Önderliğimizin 'kadın tarihi Sara'nın yaşamıdır' perspek-

tifini kendine esas almış ve gerçekten Saralaşmak için eğitime her zaman öncelik vermiştir. Eğitimden sonra genç kadınları ve gençleri örgütlemek amacı ile yönünü Rojhilat alanına vermiştir. Binlerce kadının 'Jin Jiyan Azadi' felsefesi ile buluşmasına öncülük etmiştir. Sara heval her zaman kararlı ve iradeli bir duruşun sahibi olmuş ve bulunduğu alanlarda yoldaşlarına yol gösterici olmuştur. 'Yoldaşlık, hakikatten pay almaktır' inancı ile mücadelede yoldaşlık ilişkilerinin yüceleştirilmesini her zaman kendine esas almıştır. Yılmayan, azimli bir yürüyüşün sahibi olmuştur. Güleryüz ve içten kişiliği sayesinde ilişki kurduğu her yoldaşında derin izler bırakmayı başarmıştır. 28 Temmuz 2023 günü Bişeng yoldaş ile birlikte şehadete ulaşan Sara yoldaşımız; militanca duruşu, fedaice katılımı, güçlü ve samimi yoldaşlığı ile halkımızın özgürlük tarihindeki onurlu yerini almıştır. Her iki arkadaş da tarihi sorumluluklarını gerine getirmek için gittikleri görevde temmuz ayında şehitler kervanına katılmışlardır.

Her yerde özgürlük tohumları ektiler ve her yerde filizlenmeye başladı o tohumlar, şimdi intikam alma zamanıdır. Bişenglerin ve Saraların yolunda zaferi haykırmanın zamanıdır. Sara ve Bişengce bir yaşam onurlu bir yaşamdır ve her Kürt genç kadını ve genci bu yaşama sıkı sıkıya sarılmalıdır. İşte her yerde ve her zaman bizi yok etmek isteyen düşmana karşı bu ideolojik Apocu ruhla mücadele saflarına katılmalıyız. Bizler şehitlerimizin ektiği direnişin mirasını devralanlarız. İşte o zaman yeşereceğimiz topraklarımızı ve yerimizi iyi bulmamız lazım.

DÎTINA YEKEM TU CARÎ NAYÊ JI BÎR KÎRÎN

Şeva çalakiya 15'ê Tebaxê heval Egîd û koma pê re di gundê me re derbas bûn û şûnde wekî cinan ji holê winda bûn. Êdî me ji wan agahî negirt. Lê her mereq û di bîra me de bûn. Diyar bû canê dijminê dagirker pir êşandibûn. Lewma her çend rojan hin fecra sibê bi sedan leşkerên dijmin ên tirsonek diavêtin ser gund, xelkê gund kom dikirin, zext û heqaret dikirin; digotin "Hûn wan ecnebiyan xwedî dikin" her dijmin zilm dikir, wê demê gerilla, taybet Heval Egîd dibû efsane ta ku 28'ê Adara 1986'an li Çiyayê Gabarê şehîd bû. Dijminê me ketibû serxweşiya serkeftinê, gelê Kurd jî ketibû di nava êş û şînê de. Dema ez tevî gerilla bûm min nû fêhm kir çiqasî heval Egîd mirovêkî mezin e, fermanîdar, pêşeng, milîtan, şervan û serleşkerê bê hempa ye. Heta berê çend salan jî hê hevalan noqtên heval Egîd bikardianîn û mînak nîşan didan, şêwazê wî yê gerîlatiyê, jiyana partî, nêzîkbûna ji gel û hevalan re her çêker bû, dewlemend û dida qezenckirin. Hê jî her çar beşên Kurdîstanê milîsê heval Egîd hene. Ji ber girêdana wan ya heval Egîd re hê jî karê hevalan dikin.

Ez dixwazim çend mînak û bîranînên xwe jî bêjim. Sala 1995 em ji qada Rêber Apo dihatin. Dema em gihiştin Qamişlo hevalan gotin "Taxima pey were tê Suriyê girtine. Lewma heta rewş zelal dibe hûnê çar çar belavê ser malan bibin. Em jî çar heval çûn malekê, 5 rojan li wir man. Êvarêkî zîlamê malê hat oda ku em lêbûn. Me guftugo kir. Me mêze kir hinek qehiriye. Me xwest fêhm bikin. Tu nabêjî ji nêzîkbûna hevalêkî li cem me aciz bibû. Mamo dest bi axaftinê kir û got "Heval, di sala 1981'an de heval Egîd û Heval Kemal jî hatin mala me û li vê ode de man, niha hûn li cihê wan rûniştî ne. Ne bi xatirê wan bûya me hûn qebûl nedikir."

Dema mamo ev yeka got weke yek sitilê ava germ di serê min de bike, ez matmayî mam. Min jî got "mamo, ma çi gunehê me heye tu ji me re bêjî baş dibe, em jî leşkerê heval Egîd û Heval Kemal in, me çeka wan rakiriye, me soz daye em daxwaz û armancên wan ser bixin." Dema min welê got mamo hestiyar bû, rondik ji çavên wî hatin û got "Qisûra min nenêrin" hevalê Azad nîşan da û got "ev hevalê we dîqat nake, bi serê xwe diçe ser xanî, xwe û ewlehiya we dixwe xeteriyê, wê bibe sebep ku hûn bêne girtin." Bi vî awayî dan û standina me dirêj kir, dema me xatirê xwest mamo bi caran mamo got "li min biborînin ez çors nêzê we bûm." Me mamo hembêz kir û em hatin çiya. Sala 2002'yan dema em ji Qendîl dihatin ku biçin Botanê li Kelareşê milîsek du şev quryetiya me kir, pir şiyar bû, ji hevalan hez dikir û bi hevalan ve girêdayî bû. Bala min ki-

şand min got “Ji kengê ve tu kar dikî” keniya û got “Ez milîsê heval Egîd im.”

Sala 2006'an dema em diçûn Xerzanê milîsêkî em ji sînor girtin heta Kela Memê me birin, liv û tevgera wî ya bi dîsîplîn, mûtewazî û dilnizm bala min kişand. Min ji wî jî pirsî “Tu ji kengê ve kar dikî” got “Ez milîsê heval Egîd im.” Vêca dehan û sedan yên welê hebûn.

Heval Egîd çawa gel qezenc kir. Mezin ket dil û mejiyê mirovan? Tenê yek mînak bidim; rojekê bi komê heval re diçin gundek jê Herêma Besta. Şevê diçin li derî didin xwe-diyê malê derî venake. Heval Egîd paşde tê noqtê. Şeva din diçin, cardin derî ji wan re venakin. Cardin paş de tîn, xwarina wan nîn e. Heval birçî ne, hevalên pê re dibêjin “Heval Egîd em birçî ne, çima em derî naşkînin û nakevin malê?” Heval Egîd dibêje em dikarin derî bişkînin lê êdî ew mal nabe yê me.” Şeva sêya cardin diçin. Gundî ji acizî derî vedikin, dibêjin “Hûn ji me çî dixwazin, bela xwe ji me vekin.” Heval Egîd dikeve hundirê malê hinek bi wan re diaxive, gundî xwarin tîne Heval Egîd naxwe, nan dide hevalan, Heval Egîd dibêje “Em nehatine nan û xwarina we bixwin, tenê em hatin we bibînin ku hûn jî me nas bikin.” Heval hemû birçîne wate nadin çî ma heval Egîd welê nêz dibe. Heval ne xwarin dixwin, ne jî nan digirin û derdikevin. Roja din ew gundî hêstirêk nan, xwarin û av bar dike û li hevalan digere. Heval Egîd wan jî li binya Çiyayê Pîro gund dişopînin. Dema gundî diçin du hevalan rêdike pêşiya wan, dema tîn noqtê ji heval Egîd lêborîn dixwazin. Bi dehan bûyer û mînakên wekê vê li Botanê hene.

Heman demê welê nêzê hevalan jî dibû. Ji derveyî kesên ku di hişmendiya wan de çete û xwîna qirêj yê di laşê wan de digeriya wek Şemo, Şahîn Balîç û hwd. hevalên din hemû bi zanebûn di ruh de bi heval Egîd ve dihatin girêdan, hez dikirin.

Şevêkî pir baran tê, diçe cihê nobetê dinê-re nobedar kûr kûr difikire, ji sermayê dile-rize. Hevalê nobedar Ahmet Repo ye (dibe ku heval Kerîm Şirnex jî be). Heval Egîd parkê xwe ji xwe dike diavêje ser heval Ahmet Repo. Lê di wê kêliyê de Ahmet Repo di

heman demê de bêbiryarî jiyan dikir, digot dema heval Egîd parkê xwe avêt ser min, êdî heta mirinê min biryar da ku bi partiyê re û bi heval Egîd re bim.

Nêzîkbûna heval Egîd ya hevaltiyê pir cuda bû ye. Her bi bername jiyan kiriye, hevalan perwerde kiriye. Xeta Partî û Rêber Apo serwer kiriye. Careke ji Şemo re gotiye “Heta ez hebim, ez nahêlim yên wek we bibin rêveberî ango fermandarê vê partiyê.” Lewma dema şehîd bû Rêber Apo van gotinan dibêje:

“Egîd şêrîn bû, fedakar û pakrewan bû. Lewma ji îro şûnde ewê bibe fermandar û serleşkerê Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistanê (ARGK), ew ê hertim nemir bibe û di dilê me de jiyan bike.”

Mirov çî bêje hindike ji bo heval Egîd nas bike, hê jî wek îro em hêz û moralê xwe jê digirin. Fermandar û kaseyatek komple bû. Erka me ya hevaltiyê ewe ku em taybetmendiyên heval Egîd ji xwe re bigirin, di şer û jiyanê de pêk bînin.

“Dema H.Egîd parkê xwe avêt ser min êdî heta mirinê min biryar da ku bi partî û H. Egîd re bim

Gün; Kürdistan Özgürlük Gerillasını Büyütme Günüdür

Fedailik, PKK'nin yaşayan özüdür. Bu öz Zilanlarla, Semalarla, Sara ve Rukenlerle, Rojhat ve Erdallar ile yaratılmıştır. Haziran ayı Ş.Zilan şahsında PKK fedailiğinin sembolleştiği bir ay olmaktadır. Zilan gerçekliği anlamlı yaşamın en güzel ve coşku-lu ifadesidir. Zilan gerçekliği kendini aldat-maya, yalana, pasifizme, mücadelesizliğe en büyük tepki; özgürlüğe, zafere, Apoculaşma-ya bir çağrıdır. Zilan kişiliği, sistemin bireyci-leştiren, insanı insanın kurdu haline getiren, her türlü köleciliğe ve gericiliğe karşı atom bombası gücünde bir duruştur. Zilan'da so-mutlaşan gerçeklik sadece bir eylem olma-maktadır. Zilan'da somutlaşan özgür yaşam hakikati ve aşkıdır. Tüm insanlığın yarattığı değerleri sahiplenme, partimizin fedai özü-nü koruma ve yaşatma felsefesidir. Zilan, yaşamın fedaisidir, Özgürlük manifestomuz-dur. Bu temelde Apocu fedai çizginin ölüm-süz komutanı Zilan yoldaş şahsında tüm şehitlerimizi saygıyla, minnetle ve özlemle anıyor, anıları önünde saygıyla eğiliyoruz. Apocu gençlik hareketi olarak Zilan yoldaşın yaşamda ve savaşta çizgi yaratan duruşuy-la yaşayıp savaşacağımızın ve zaferi kaza-nacağımızın sözünü bir kez daha yineliyo-ruz. İnsanlığın kurtuluş umudu olan bu fedai gerçeklik Önder Apo'nun duruşu, yaşamı ve

mücadeleciliği ile yaratılmıştır. Önder Apo, özgür yaşamın en büyük fedaisidir. Bütün yaşamını Kürt halkı ve insanlığa adanarak 24 saat bunun korkunç savaşını vermiştir. O ana kadar Kürdistan'da hiç kimsenin cesaret edemediği, ülkesinin adını bile söyleyemedi-ği Kürdistan halkının özgürlük davasına baş koydu. Özgür yaşamı ilmek ilmek büyük bir heyecan, aşk ve mücadele azmi ile ördü. Ön-der Apo, kendi kişiliğinde ben olgusunu yerle bir edendir. Kapitalist modernitenin ideoloji-si olan bireyciliğin en büyük ruh düşmanı-dır. Önder Apo, baştan aşağı toplumsallığın ifadesidir. Partimizi var eden, her türlü imha ve tasfiye konseptine karşı dimdik ayakta tutan mücadele tarzının ve çizgisinin yaratı-cısı ve oluşturucusudur. Zilan yoldaşın eyle-mi, emekle karılan mucizevi gelişmelere yol açan bu çizgiye bağlılığın eylemi olmaktadır. Yine günümüzde Zap, Avaşın ve Metina'da faşist türk çetelerine kök söktüren kahra-man Kürdistan gerillasının duruşu Önderli-ğe bağlılığın ve Önderlik gerçekliğinde dile gelen fedailiğin ifadesidir.Önder Apo'nun İmralı işkence sisteminde tutulmasının en önemli nedeni toplumsallığın fedaisi olma-sından kaynaklanmaktadır. Emperyalizm ve onun işbirlikçi, ajan uşakları Önderliğimizin ideolojik gerçekliğini, yaratmak istediği top-

lumsal sistemi, maneviyatla örmek istediği özgür yaşamı kendileri için en büyük tehlike olarak görüyorlar. Yalanın kol gezdiği, ihanetin ve işbirlikçiliğin cirit attığı, köleliğin gönüllü olarak ve bir kadermişçesine benimsendiği sahte yaşam arayışlarını Önder Apo 7 yaşından itibaren sorgulamış ve kabul etmemiştir. Sürekli olarak özgür ve doğru yaşam arayışı ve savaşımında olmuştur. Önderlik, kapitalist modernitenin bir kader olarak kendini mutlaklaştırmak istediği, sömürü ve kölelik çarkına çomak sokmuştur. Düşmanın kürt halkı ve gençliği üzerindeki oyunlarını, kirli planlarını bozmuştur.

Düşmanın Önder Apo'ya olan öfkesi ve pervasızca saldırması da bundandır. İmralı tabutluğunda Önderliğimizin nefes alması bile engellenmektedir. Nefessiz bırakılmaya çalışılan Önderlik şahsında, Kürt halkı ve gençliği olmaktadır. Faşist, soykırımcı türk sömürgeciliği kendi varlığını, Kürt halkının yok oluşu üzerine kurgulamıştır. Halkımız ve mücadelemiz adına en ufak bir kazanımı kendisi için en büyük tehdit ve tehlike olarak gören bir faşist zihniyete sahiptir. Böylesi bir zihniyetten beklenti içinde olmak cellediğinden yaşam beklemek ile aynı anlama gelir. Bu da kendini kandırmak ve aldatmak olacaktır. Önder Apo, mücadelecilik kişiliğini tanımlarken ben aldatmam ve aldatılmam dedi. Bu hakikat temel mücadele felsefemiz olmalıdır. Faşist düşmana anladığı dil-den cevap vermeyi Apocu gençliğin aklından çıkarmaması gerekir. Bunu şu an İmralı işkence ve tecrit çarmihinde Önder Apo yapmaktadır. Bunu şu an Zap, Avaşin, Metina'da kahraman Özgürlük gerillası yapmaktadır. Özgürlük gerillası devrimci operasyonlarla düşmanın kimyasını bozmuş ve Kurdistan dağlarını faşist çetelere mezar yapmaktadır. Teknik üstünlüğü ile övünen faşist rejimin İHA ve SİHA'ları Kurdistan semalarında bir avlanmakta, faşist rejimin yaşadığı çöküşü dünya aleme göstermektedir. Kurdistan fedai gerillası karşısında faşist düşman adeta bir hezimet yaşamaktadır.

Varlık ve yokluk savaşının verildiği böylesi tarihi bir süreçte Kurdistan gençliğine çok büyük görev ve sorumluluklar düşmektedir. Kurdistan gençliği mücadele tarihimize her zaman hamlelerin ve atılımların

öncü ve mücadele gücü olmuştur. Gençlik, Önder Apo'nun fedaisidir ifadesi sadece bir slogan değildir. Bu kan ve emekle yaratılan bir hakikat ve mirastır. Önderliği en iyi anlaması ve pratikleştirmesi gereken kadınlarla beraber Kurdistan gençliği olmalıdır. Önder Apo'nun en fazla emek verdiği, ilgilendiği ve irade sahibi kıldığı toplumsal kesimlerin başında gençlik gelmiştir. Önderliğin fedaisi olmak, Önderliğin yaratmış olduğu değerlere sahip çıkmaktan, korumaktan ve geliştirmekten geçmektedir. Önder Apo, Kurdistan gençliği için muazzam mücadele imkanları ve olanakları yaratmıştır. Kurdistan gençliğinin intikam duygularını, düşman karşısında mücadeleye döküleceği alanlar günümüzde her zamankinden daha fazla vardır. Bunun Özgürlük mücadelemiz açısından en önemli yeri Kurdistan'ın özgür dağları olmaktadır. Kurdistan fedai gerillası halkımızın intikam gücüdür. Özgür yaşam umududur. Özgürlük gerillası sadece eylemci bir güç değil, Önder Apo'nun ideolojisinin ve yaşam felsefesinin pratikleştiği, özgür yaşamın çekirdeğidir.

Partimiz bir gençlik partisidir. Kurdistan gençliğinin kendine model ve örnek alacağı kişi özgürlük gerillası, mücadele kiblegahı da özgürlük dağları olmalıdır. Düşman Kurdistan gençliğini bu hakikaten uzaklaştırmak, mücadelesiz kılmak için her yöntemi denemektedir. Korkunç bir bireycilik hastalığına mahkûm etmektedir. Sadece ve sadece kendini düşünen, toplumsallığından kaçan, her türlü yabancılaşmayı yaşayan bir duruma düşürmek istemektedir. Bunun için tüm özel ve psikolojik savaş yöntemlerini devreye koymaktadır. Yabancılaşma kendi özüne ihanet etmektir. Önderlik kendine ihanet etmemiş tek bir Kürdün bırakılmadığını ifade etmişti. Yani kendi özüne yabancılaşmış gerçekliği ifade etti. Bugün gerçeklikten arınmanın ve özünü bulmanın yeri Kurdistan özgürlük mücadelesi ve dağlarıdır. Düşman kapılarında karın tokluğuna çalışmak; açlık ile terbiye edilip, her türlü kirli işe muhtaç edilmek Kurdistan gençliğinin kaderi değildir. Yine yalancı umutlarla Avrupa kapılarında sığınmacı olarak yaşamak da onun kaderi değildir. Apocu gençlik artık kendi kaderini kendisi yazmaktadır. Vahşi ve barbar Tc devletinin halkımıza karşı günlük uyguladığı zulmü görmeyen var mıdır? İnsanımıza hakaret

Gün Önder Apo hakikati ile buluşma günü

etmediği, aşağılamadığı tek bir an görülmüş müdür? Doğamızı, topraklarımızı ve dağlarımızı içindeki insanlar ve diğer tüm canlılarla beraber cayır cayır yaktığında bundan nasıl büyük bir keyif aldığını insan olan hiçbir insan inkâr edebilir mi? Özgür yaşamak isteyen Kürdün ölüsüne bile en çirkefçe saygısızlıkları yaptığını duymayan kalmış mıdır? Kurdistan gençliği üç maymunları oynamaktan vazgeçmeli, yüreğini ve beynini bu daha fazla görmezden gelemeyeceği yakıcı gerçeklere açmalıdır. Tc vahşeti ve barbarlığının halkımıza reva gördükleriyle en başta kendisini sorgulayarak bir yüzleşmeyi yaşamalıdır. Yaşam daha fazla bu soykırım ve faşizm bataklığında sürdürülemez. Her bir Kürt genci bir karar alma vaktinin gelip de geçtiğini görmeli ve duymalıdır. İşte Zilan yoldaş her zamankinden daha fazla bu koyu karanlık faşizm ortamında anlaşılmalıdır. Zilan yoldaş özgürlük çizgisine ve bu çizginin önderi olan Önder Apo'ya fedaice bağlıydı. Vahşi düşman sürüleri Önderliğimize saldırıya cüret ettiklerinde tüm dünyanın başına yıkılacak gibi olduğunu hissetti ve öngördü. Korkunç bir duygu patlamasına kapıldı. Dünyamızı başımıza yıkmak isteyen barbar faşist sürülerinin tam ortasında bir volkan gibi patladı ve onların dünyalarını başlarına yıktı. İntikam alınması ve düşmandan hesap sorulması gerekiyordu. Bu destansı eylemiyle aldı büyük intikamımızı.

Şimdi de Kurdistan'da yer ile gök Apocu gençlik için intikam gerekçeleri ile doludur. İmralı'dan tüm Kurdistan dağlarına ve köylerine kadar her bir düşman saldırısı Zilanlaşarak intikam alma gerekçesidir. Önderlik gerçekliğimiz ve partimiz bir hesap sorma

gücü olarak doğmuştur. Bütün bir intikam hareketi olarak adını kızıl harfler ile tarih sayfasına yazmıştır. Kurdistan sömürgecinin, işbirlikçinin, ajanın, her türlü gericiliğin korkulu rüyası olurken; ezilenlerin, mazlumların, özgür yaşam arayışçılarının da en büyük umudu olmuştur. Bu hakikati yaratan Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlama, Apocu gençliğin en temel ve asli görevi olmaktadır. **Gün; Önder Apo hakikati ile buluşma günüdür. Gün; Kurdistan Özgürlük gerillasını büyütme günüdür. Gün; faşist, soykırımcı zihniyetten hesap sorma günüdür. Gün; Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü zafer ile taçlandırma günüdür. Gün; Kurdistan gençliğinin tarihi sorumluluklarına ve görevlerine sahip çıkma günüdür.** Bu temelde Apocu gençlik hareketi olarak Zilan yoldaşın tarihi eyleminin yıldönümünde ve düşmanın vahşi saldırılarının kol gezdiği bir dönemde Kurdistan gençliğine çağrımız şudur: Kurdistan yurtsever gençliğinin çizgisi Zilanların yaşam ve savaş çizgisidir. Özgür yaşam için savaşıma dışında başka bir tercih yoktur. O zaman faşistleri kustukları zulümde boğmak için rextleri kuşanmanın, qlêşleri omuzlamanın zamanıdır. Kurdistan gençliği sömürgeci akbabalara yem olacağına, heybetli dağlarımızda özgürlük şahini olmalı, barbar düşmanı Zilanca vurmali ve zafere yürümelidir.

Apocu Gençlik Apocu Mirasa Sahip Çıkmalıdır

50 yıllık mücadele gerçekliğini ve yarattığı mucize niteliğindeki gelişmeleri anlamak, Önderlik ve Şehitler gerçekliğini anlamaktan, içselleştirmekten ve yaşamsallaştırmaktan geçmektedir. Bu açıdan Önderliğimizin her atmış olduğu mücadele adımını bilmek ve gerekli sonuçları çıkarmak Kürt gençliği ve kadınları başta olmak üzere özgür yaşam arayışı ve iddiasında olanlar için öncelikli bir görev olmaktadır. Mücadele olarak Temmuz ve Ağustos ayları 50 yıllık mücadele mirasımız içerisinde tarihi gelişmelere, kahramanlıklara ve olaylara tanık olmuştur. Bu satırları yazdığımız şu anda bile Zap, Avaşin ve Metina'da nasıl ki kahraman Kürdistan gerillası, düşmana kök söktürerek, Özgür yaşamı ilmek ilmek örüyorsa; bu Apocu ruhun nasıl oluştuğunu doğru bilince çıkarmak gerekmektedir. Önder Apo öncülüğünde gelişen Özgürlük hareketi 1979 yıllarına geldiğinde ideolojik grup döneminden çıkmış ve bu Önderlik gerçekliği temelinde güçlü ve partileşme iddiasında kararlı olan çekirdek bir parti kadro gerçekliğini yakalamıştır. Kadrosal gerçeklikte yakalanan bu düzeyi çelikten bir güç olarak tanımlayabiliriz. Nasıl ki çelik maddesi sürekli olarak yüksek bir sıcaklıkta ısıtılıp, ardından dövülerek oluşturuluyorsa, yaratılan kadro gerçekliği de her türlü zorluk karşısında direnen var olan zorlukları kendisi için bir güç kaynağı haline getirmeyi bilen bir hakikat haline gelmiştir. Bu hakikat Haki Karer, Kemal Pir, Mazlum Doğan arkadaşlar başta olmak üzere birçok parti öncüsü arkadaşta ifadesini bulmuştur. Çok kısa bir süre de Özgürlük hareketi etkisini Kürdistan'da göstermiş ve varlığını ispatlamıştır. Özellikle ilk darbeyi Kürdistan'daki işbirlikçi, komprador ve ajan ağına vurarak, düşmanın etkisini kırmayı amaçlamış ve başarmıştır. En önemli kanıtı da Hilvan-Siverek direnişi ile bu işbirlikçi-ajan yapıya vurulan darbe olmaktadır. Bu durum halk ve gençlik içeri-

sinde hareketin yayılmasını ve ağırlığını daha fazla arttırmıştır. Yine bu süreçlerde Haki Karer arkadaşın şahadetine karşılık partileşme adımı atılmış ve ideolojik grup döneminden partileşme sürecine girilmiştir. Yaşanan bunca gelişme, düşman tarafından kendisi için büyük bir tehlike olarak görülmüştür. Bundan kaynaklı 12 Eylül faşist darbesinin hazırlıklarını hızlandırarak, büyük bir saldırı konsepti temelinde Özgürlük hareketine yönelmiştir. Özellikle hareketin öncü kadroları hedeflenmiş, zindanlar bu nedenle sindirme ve mücadeleden koparmak amaçlı binlerce insan ile doldurulmuştur. Önder Apo bu tehlike ve gelişmeleri önceden öngörmüş, mücadeleyi korumak ve sürekliliğini sağlamak amaçlı sürekli bir arayış içerisinde olmuştur. Kürdistan'daki var olan şartlar altında etkili mücadelenin imkân ve şartlarının olmadığı gören Önderlik, Ortadoğu zeminine mücadeleyi taşıma ve daha etkili bir mücadelenin koşullarını yaratma kararını vermiştir. Bu temelde 2 Temmuz 1979 yılında Önderlik Suroç üzerinden Suriye'ye geçmiştir.

Önder Apo bu adımı savunmalarda İslamiyet'teki Hicret olayına benzetmektedir. Nasıl ki Muhammed, Ebu Cehil'e karşı daha güçlü mücadele vermek için Mekke'den Medine'ye geçmişse Önderliğin bu tarihi adımını da böyle ele almak ve yorumlamak yanlış olmayacaktır. Önder Apo, her peygamberlik sel çıkışı bir devrimci çıkış olarak belirtmiştir. Dikkat edelim bütün peygamberler, çıkışlarını bir zulüm sistemine bir başkaldırı şeklinde yapmışlardır. Musa; firavun zulmüne. İsa; Romanın zulüm ve adaletsizliğine karşı, Muhammed ise; Ebu Cehil sisteminin o dönemin Mekke şehrinde kurduğu adaletsizliğe ve ahlaki çöküntüye karşı gelişmiştir. Önder Apo'nun çıkışını da bu anlamı ile bir peygamberliksel çıkış olarak ele almak gerekir. Çünkü Önderlik gerçekliği, Kürt kanı üzerinden kurulan bu soykırımcı faşist, türk

sömürgeciliğine bir başkaldırıdır. Faşist türk sömürgeciliği kendi varlığını her zaman Kürt halkının yok oluşu üzerine temellendirmiştir. Bütün zihniyetini bunun üzerinden kurmayı hedeflemiştir. Hareketimizin doğuşunu ve mücadelesini kendi varlığı için en büyük tehlike olarak görmüştür. Bundan kaynaklı soykırım ve işkence politikalarında sınır tanımaz bir şekilde hareketimizin öncüleri ve sempatizanlarının üzerine gitmiştir. Önder Apo, var olan faşist gerçekliğin uygulayacağı politikaları öncesinden sistemli bir şekilde analiz edip çözümleyerek, mücadelenin imkân ve koşullarının mevcut faşizm koşullarında yeterli olmadığını, bunun için en doğru adımın Ortadoğu zemininde kendini hazırlamakla mümkün olacağını belirtmiştir.

Önder Apo bu sahada hem içerideki kadro gücünü çekip, eğiterek gerilla mücadelesinin hazırlıklarını yaparken aynı zamanda Rojava'da bulunan halkla yoğun bir şekilde ilgilenmiştir. Sürekli toplantı ve tartışmalar ile halkı eğitmiş, mücadele azmi ve iradesi kazandırmıştır. Devrim tohumlarını Önderlik bu şekilde Rojava halkı içerisinde atmıştır. Bu anlamıyla 19 Temmuz Rojava devriminin başlangıç günü olarak ele alınıp, kutlanmaktadır. Bu Devrimsel gerçekliğin asıl mimarı ve yaratıcısı Önderlik ve verdiği 20 yıllık emek olmaktadır. Bu şekilde ele alınmalı ve yaklaşılmalıdır. Rojava devrimi bir Önderlik devrimidir. Bu anlamda bu devrim nasıl ki Önderlik tarzı ve emeği ile yaratılmışsa öyle de korunup, geliştirilecektir. Önder Apo Ortadoğu zemininde böylesi büyük bir çalışma ve emek içerisindeyken zindanlarda da hareketin öncü kadroları şahsında türk faşist zihniyetine karşı destanlar yazılmaktadır. Bu anlamda hareketimizin mücadele ve direniş çizgisini bilmek 14 Temmuz direnişini ve yarattığı gelişmeleri bilmekten geçmektedir. Amed zindan direnişi, Kemaller, Mazlumlar, Xeyriler, Ferhatlar şahsında yok sayılmaya, iradesizleştirilmeye, kimliksizleştirilmeye karşı bir başkaldırı ve duruş olmaktadır. Bu kahramanlık destanı Amed zindanında kalem ile yazılmamıştır; kan, ateş ve beden ile yazılmıştır. Kurdistan'da faşist ve soykırımcı rejimin hangi dilden anladığını, hangi tarzda bir mücadelenin sonuç alacağını dosta ve düşmana göstererek, PKK direnişçiliğinin kalesi olmuşlardır. İşte bu direniş mirasıdır

ki Zap, Avaşin ve Metina'da destanlar yaratmaktadır. Her türlü teknik ve imha saldırılarına karşı, en zor şartlar altında mücadeleyi büyütme ve düşmana bitirici darbeler vurmaktadır. Yine Sur'un efsanevi komutanı olan Ş. Çiyager şahsında dile gelen, "burada asıl direnenin Amed zindan direnişçiliği olduğu" söylemi bu gerçekliğin yansıması olmaktadır. Önder Apo, Amed zindanında gelişen bu büyük direnişe cevap olmanın gerilla mücadelesini Bakurê Kurdistan'da başlatmak ve büyütmekten geçtiğini belirtmiştir. Bundan kaynaklı büyük bir emek, sabır ve mücadele azmi ile gerilla güçlerini Ortadoğu sahasında eğiterek, ülkeye göndermiştir. Bu şekilde tarihi 15 Ağustos atılımının zeminini yaratılmıştır. Bu anlamda 15 Ağustos atılımı Amed zindan direnişine bir cevap, yaratılan direniş ölçülerine sahip çıkma, oluşturulan mücadele mirasını büyütmenin eylemi olmaktadır. 15 Ağustos atılımı umutsuzluk girdabında debelenen ve kendine özgüveni kalmamış bir halkın yeniden canlanması ve özünü bulma eylemi, atılımı olmaktadır. 15 Ağustos hamlesine sadece dar bir askeri eylem ola-

Sömürgecilik Apocu Gençlik Karşısında Parçalanmaya Mahkumdur

arak bakmak ve ele almak doğru olmayacaktır. Hamlenin askeri anlamda büyük bir düzeyi ve gerçekliği olmakla birlikte asıl etkisi ideolojik ve zihniyet alanında olmuştur. Eğitimlerin, Bedranların silahından çıkan kurşunlar sadece türk sömürgeciliğinin askerine ve karakollarına karşı atılmamış, Kürt halkının duygularında ve düşüncesinde yer edinen ezilmişlik ve pasifliğe karşıda sıkılmıştır. Bir taraftan imha edilen faşist düşman olurken diğer taraftan Kürt halkının mücadelesizliği imha edilmiştir. Bu yüzdendir ki eylemden sonra Kürt genci, kadını, yaşlısı eline silah alıp yönünü kutsal dağlara vermiştir. Yani 15 Ağustos hamlesi bir umut ve ruh kazanma eylemidir. Kürdistan gerçekliğinde Apocu direniş ve 15 Ağustostan önceki durum adeta bir mezar sessizliğine benzemektedir. Türk sömürgeciliğine karşı birçok isyanda bulunan Kürt halk ve öncüleri her zaman zulüm, katliam ve imha ile karşı karşıya kalmıştır. Takati kalmayan, en ufak bir üniformalı karşısında eli ayağı titreyen bir durum söz konusu olmaktadır. Bu durumun bir kader olmadığı, her şeyin mücadele ile yaratıldığı Apocu direniş gerçekliği ve 15 Ağustos hamlesi ile ispatlanmıştır. Kürdistan'da onurlu yaşamının yolunun düşman karşısında duruş sahibi olmaktan geçtiği bir güneş kadar net bir şekilde ortaya konulmuştur. Bu direnişçilik ve eylemsellik karşısında faşist-soykırımcı düşman, başına adeta kaynar sular dökülmüş misali şok içerisinde kalmıştır. Düşmanın bitirdim, çökerttim dediği bir zamanda ona en büyük darbe vurulmuştur. Kürde reva görülen ölüm ve soykırım politikaları boşa çıkarılmış, yeniden yaşama ve düşman karşısında savaşma iradesi geliştirilmiştir. Önderliğimizin en büyük mucizesi de özünde bu olmaktadır. Ayakta bile duracak takati olmayan bir halktan savaşacak ve mücadele edecek bir halk gerçekliğine ulaşmak başka nasıl tanımlana bilinir? Bu durum Önderlik gerçekliğinden ve tarzından bağımsız ele alınamaz.

Bu anlamı ile Temmuz ve Ağustos ayları mücadele tarihimiz açısından önemli gelişmelerin ve atılımların olduğu aylar olmak-

tadır. Yaratılan bu mücadele mirasına nasıl yaklaştığımız ve nasıl yaklaşmamız gerektiği önemli bir soru olarak karşımızda durmaktadır. Halk ve hareket olarak en güçlü olan yönlerimizin başında Önderlik gerçekliği ve Şehitlerimizin emeği ile yaratılan böylesine muazzam bir mücadele mirasına sahip olmamız gelmektedir. Bu hakikat her zaman mücadele yolunda önümüzü aydınlatan bir meşale gibidir. Bu meşaleyi en önce tutması gerekende hiç kuşkusuz Apocu gençlik olmaktadır. 50 yıl önce bu zulüm ve vahşet sistemine karşı bir isyanımız olsaydı ne gidecek bir yerimiz ne bu durumdan hesap soracak bir mücadele yolumuz vardı. Fakat bugün ise Kürdistan'da Apocu hakikat bunun imkanlarını sonuna kadar Kürt gençliği için yaratmıştır. Kürdistanın dağları, şehirleri, üniversiteleri, sokakları düşman karşısında direnenleri beklemektedir. Artık ne Kürt halkı ne de Kürt gençliği sömürgeciliğe mahkûm değildir. Sömürgecilik Apocu gençlik karşısında parçalanmaya mahkumdur. Bu anlamda Kürt gençliğinin kendine esas alacağı model Mahsum korkmaz ve Kemal Pir gerçekliğidir. Bunun dışındaki arayışlar kendini kandırmak ve türk faşist sömürgeciliğinin çarkında parçalanmak olacaktır.

Bu temelde halk ve hareket olarak zafere ve Önderliğimizin fiziki özgürlüğüne kilitlendiğimiz böylesi bir süreçte Apocu gençlik rolünü oynamak istiyorsa, var olan mücadele mirasına sahip çıkmalı ve mücadele çitasını yükseltmelidir. Yaşamıyla, hayalleriyle, arayışçılığıyla verilen bunca emeğe ve kan ile yaratılan bunca değere layık olmanın öncüsü olmayı bilmelidir. Bununda temel yolu Önderlik gerçekliğinde her kendini eğitip, örgütleyip, görevlerine sahip çıkmakla mümkün olacaktır. Bu temelde Apocu direniş çizgisinde kendini oluşturan ve eylemselleştiren gençlik, zaferin öncüsü haline gelecektir.

ULUS DEVLETİN EĞİTİM SİSTEMİ ZİHNİYET KATLIAMIDIR

Demokratik Özerklik sistemi veya Demokratik Konfederalizm sisteminde, sosyal boyut kapsamlı ele alındığında birçok alanı içeriyor. Fakat daha çok toplum yaşamında eğitim, sağlık olarak şekilleniyor. Gençliğin zihinsel, fiziki, spor vb hususları içine alıyor. Kadın-aile sorunu bir boyutuyla sosyal sorun olarak da ele alınıp değerlendiriliyor. Gençlik, kadın sorunları tümüyle olmasa da bu başlık altında bir yere kadar değerlendirilebiliyor. Esas olarak kapitalist modernitenin, ulus devletin toplumu yok etmede en çok saldırdığı alanlardan bir tanesi budur. İdeolojik ve zihniyet saldırısından sonra toplumun kendi varlığını, dayanışmasını, kendisi olacak bir örgütsel sistemi, yaşam sistemini kurmasını engellemek; toplumu bitirebilmek için denetim altına almaya, devletleştirmeye çalıştığı temel bir alan oluyor. Örneğin eğitimi buna göre oluşturuyor. Tümüyle devletleştirilmiş bir zihniyet

durumunu yaratmak için, insan düşüncesini geliştirme değil de köleleştirme, devletleştirme, teslim alma, devlete bağımlı hizmet edecek bir insanı ortaya çıkartmayı hedefliyor. Adına “eğitim ve bilinçlendirme” dediği tüm faaliyetleri buna hizmet eder bir biçimde yapıyor. Ulus devletler eğitim denen olguyu tümünden ellerine almış durumdalar. Bu konuda var olan ‘zorunluluk’ düzeyini daha farklı derecelere yükseltmeye çalışıyorlar. Zaten verilen eğitim, hizmet anlayışı temelinde yapılmıyor. “Özgür düşünceli insan yetiştirmek için yapıyoruz” diyorlar ama gerçeğin üstünü maskelemek için söylenen sözün ötesinde bir anlamı yoktur. Daha çok ulus-devlette hizmet edecek, onu güçlendirecek, onun hizmetine girecek insan ortaya çıkartmak, toplumu bir bütün olarak daha çocuk yaş-

ta devlete bu biçimde bağlamak için böylesi bir eğitim sistemi geliştiriliyor. O nedenle eğitimin toplumsallığı çok önemli oluyor. Aslında devletlerin eğitim verme durumu ulus-devlete kadar yoktur. Son birkaç yüzyıla kadar insanlık tarihi içerisinde böyle bir uygulama yoktur. Devletler tarihi içerisinde de bu uygulama yoktur. Ulus-devlet düzeyinde böylesi bir eğitim biçimi geliştirilmiştir. Ulus-devlet öncesinde devletler sadece kendi kadrolarını, bürokrasisini, ordusunu, hizmetçisini eğitiyor. Devletin eğitimde bir sınır var, toplumla aynı değildir. Toplumun üstünde yer alan bir üst toplum olma özelliği taşıyor. Dikkat edilirse 20. yüzyıl başındaki değerlendirmelerde bu çok fazla hakimdir. Marks, Lenin değerlendirmelerinde bile devleti böyle değerlendiriyor. Çünkü ulus-devlet sistemi o zamana kadar hala bu duruma gelmemiştir. Devletler toplum üstünde yer alan bir yapı olarak değerlendiriliyordu.

**Önderlik ‘gençler kendisinin bilinciyle yoğrulmalarını’ istedi
Yoksa gidip TC zehriyle beyinlerini zehirlemelerini istemedi**

Devletin toplum, toplumun devlet haline getirilmek istendiği süreç 150 yıllık bir süreçtir. Bu durum söz konusu eğitim sistemini ortaya çıkardı. O zamana kadar devletin toplumun üstünde yer aldığı tarih dönemlerinde, devletin eğitimi kendi memurlarıyla, kendi çevresiyle sınırlıdır. Onun ötesine taşma, eğitim verme gibi bir durumu yoktur. Onun ötesindeki eğitim toplumun kendisine aittir. Devletin yaşamı gibi, toplumun da kendine göre bir yaşamı ve sistemi vardı. Kendi sorunlarını kendi çözme, kendi bireyini kendisinin eğitme durumu var. Bu bakımdan birçok düşünce akımı gelişiyor. Dinler, medreseler gelişiyor. Toplum kendi eğitim sistemini kuruyor. Nesilden nesille toplum içerisinde bu sistem devam edip gidiyor. Daha 40-50 yıl önce Ortadoğu’da,

Türkiye toplumu içerisinde de eğitim sistemi ikiliydi. Toplumun kendi verdiği eğitim vardı, devletin de eğitimi vardı. Devlet mi eğitecek yoksa toplum mu eğitecek biçiminde bir çatışma da yaşanıyordu. TC, eğitimi toplumun elinden almak için toplumsal eğitim sisteme yakıştırmalarda bulunmuştur. Onları gericilikle her türlü kötülükle damgalamışlardır. 'İnsanları insan yapan tek yerin devlet okulları olduğu' propagandası yapılmıştır. Zorla, yasayla, baskıyla bu durum topluma kabul ettirilmiştir. Devletin eğitim alanında yaptıklarına hizmet denilemez. Devlet kendi dışında hiç bir şey bırakmadı. Ulus-devlet eğitim adına her şeyi tekelleştirdi. Öyle ki daha bebek iken insanları teslim alarak denetim altına alıyor.

Ne olur ne olmaz ya da şansa bırakmayarak çocukken alıp eğitiyor. 'Büyüsün, olunlaştınsın iş yapar hale gelsin ondan sonra ona işimi yaptırayım' demiyor. Aklından ne geçer belli olmaz ya da tehlikeli olabilir, bu açıdan çocukken aslında teslim alıyor. Tıpkı "Tunceli Kanununda" olduğu gibidir. Derim soykırım fermanında, ileriki durumda olası Kürtlük ideali beyninden geçme ihtimali olanların katledilmesine ferman çıkarılmıştır. Ulus devlet bütün toplumu bu biçimde denetim altına alma fermanını ifade ediyor. Okul, eğitim sistemi aslında böyle bir fermanıdır. İlerisi için her çocuk bir tehlike olabilir, devlet dışında bir düşünce ortaya çıkarabilir, zararlı olabilir. O halde hiç birisine fırsat verilmemelidir. Kim olursa olsun böylesi bir sistemin içerisine alıyor. Burada bir hizmet yoktur, tam tersine en ileri düzeyde denetim altına alma vardır. Peki insanların açlıktan öldüğü alanlarda neden hizmet etmiyor da eğitim alanında hizmet ettiğini söylüyor? Öyle değildir. Hizmet için olsa herhalde yaşamın her alanında olurdu. Her alanda olmadığına göre devletin eğitim alanında yaptıklarına hizmet denilemez. Bu da asimile etmeyi, sömürgeleştirmeyi, denetim altına almayı, köleleştirmeyi ifade ediyor. Öyle makul ve normal bir durum değildir. Burada hizmet bir örtü, bir maskedir. Aslında zihinsel kırımın maskesi oluyor. Önderlik buna, "toplum kırım" dedi. Toplum kırımını insanların, toplumların belleğinden, beyninden gizlemek için geliştirilen bir maske oluyor. Tabi ki bundan sonuç da alıyor. Zaten kesesin-

den bir şey gitmiyor. Toplumun vergisinden maliyesini ayırıyor, kendisine dair kaybettiği bir şeyi yoktur. "Topluma hizmet ediyorum!" derken, daha çocukken köleleştirmeyi ve kendisine bağımlı hale getirmeyi esas alıyor. Kendisine hizmet edecek, kendisini tanıyan, kendine tapan bir zihniyet ortaya çıkarıyor. Bütün beyinleri buna göre şekillendiriyor. Buna "beyin yıkama" deniliyor. Aslında **ulus devlet eğitimi bir beyin yıkama sistemidir**. Bir zihniyet katliamıdır. Bu konuda ne kadar katı olduğu gün gibi ortadadır. Öyle ki Kürde hiçbir hizmet yapmıyor ama en ufak bir mezarına kadar okul ulaştırmak için büyük bir gayret içindedir. Bunu toplum kendini tanısin ve yaşatsın diye yapmıyor, kültürel soykırımın en etkili aracı olduğu için yapıyor. Çünkü devlet varlığını onunla sürdürüyor. Onun için bu kadar okul kuruyor, yaygınlaştırıyor, okula gitmeyi zorunlu kılıyor. Ulus-devlet zihniyet ve kültür asimilasyonunun en temel aracı olarak eğitimi kullanıyor. Son yıllarda özel savaş kapsamında geliştirilen okullar var. Mesela okula gönderme kampanyaları, özellikle kız öğrencilere ilişkin geliştirilen kampanyalar vardı. Bunlar tamamen genelkurmay merkezli, özel savaş eksenliydi. Devlet, zihniyet ve kültür asimilasyonunun en temel aracı olarak gördüğü için okul sistemini, eğitimi bu kadar önemsemi.

Bunları anlamak zor olmamasına rağmen hala ciddi zayıflıklar söz konusudur. Önderlik, "Türkiye'nin en iyi okuluna gittim bildiğimi de unuttum" dedi. Peki bu söylem neden esas alınmıyor? Yine Önderlik "Gençler kendilerini eğitsinler" dedi. İşte eğitim denince hemen TC okulları akla geliyor ve oraya göndermek için yarış var, hem de yurtseverlik adına bu yapılıyor. Böyle algılamaların

Önderliğin söylemiyle hiçbir alakası yoktur. Önderlik ‘gençler kendisinin bilinciyle yönlüklerini’ istedi. Yoksa gidip TC zehriyle beyinlerini zehirlemelerini istemedi. Böyle bir algı hala devam ediyor ve bu giderilmiş de değildir. Doğru ve eleştirel bakabilmek önemlidir. Eleştirel bakamamak fethedilmiş, sömürgeleştirilmiş, kırma uğratılmış zihniyetin sonucu oluyor. Devlet tarafından beyince fethedilmiş kişilik anlamına geliyor. O kişinin itirazı olmaz, devlete zararı olmaz; sömürgeciliğe, kültürel soykırıma karşı durması gibi bir tutumu olmaz. Orada kültürel soykırım zafer kazanmış oluyor. Bu konuda ciddi bir durum söz konusudur. Bu konuda muğlaklık, karmaşıklık, tutum zayıflığı, parçalılık, netsizlik var. Neyin doğru ya da neyin yanlış olduğu, neyi kabul edip etmeyeceği netleşmelidir. Çoğu, iyi niyet ve yurtseverlik adına yapılıyor ama özel savaş sisteminin “Kültürel Soykırımı” başarıya götürmede bu kadar umutlu ısrarlı olması bundan kaynaklanıyor. Toplum tümünden tavır koysa Ankara’daki yönetim kendisini dayatamaz ve ısrar edemez. Onlar yok etmede o kadar ısrarlı, planlı, bilinçli ama var olma noktasında aynı derecede ısrar, duyarlılık gelişmelidir. Önderliğin 1970’lerin ortasından bu yana Kürdistan’ı aydınlatan değerlendirmelerini, yazılarını parti belgelerini incelemek lazım. ‘Onlar bir önceki paradigma döneminin düşünceleri, yazılarıdır’ diye düşünenler büyük yanılırlar. Bu bakımdan da PKK bu çizgi ve eğilimlere karşı sert bir eleştiri ile yola çıkarak yürüdü. PKK’yi PKK yapan bu konulardaki netliği ve keskinliği oldu. Fakat giderek mücadele toplumsallaşıp genişleyince politik mücadele de esneklik oldu. Politik esneklik gerekliydi ama politik esneklik işbirlikçilikle uzlaşmak demek değildir. Tehlike buradadır. O bakımdan bir düzeltmeye ihtiyaç var.

“Eğitim konusu önemlidir” diyoruz. Peki gençliği, çocukları, kadınları toplumun bir bütününü eğitmek için ne kadar çaba harcıyoruz? Hiçbir imkân yokmuş gibi davranılıyor. Bir çaba meselesi, tercih meselesidir. Sistemden kopulamıyor, meşru görülerek oradan kopma olmuyor. Bir biçimde sistem tarafından biraz fethedilme herkeste var. Zaten PKK, buna karşı bir hareket olarak gelişti. Demek ki Önderlik ve PKK’yi anla-

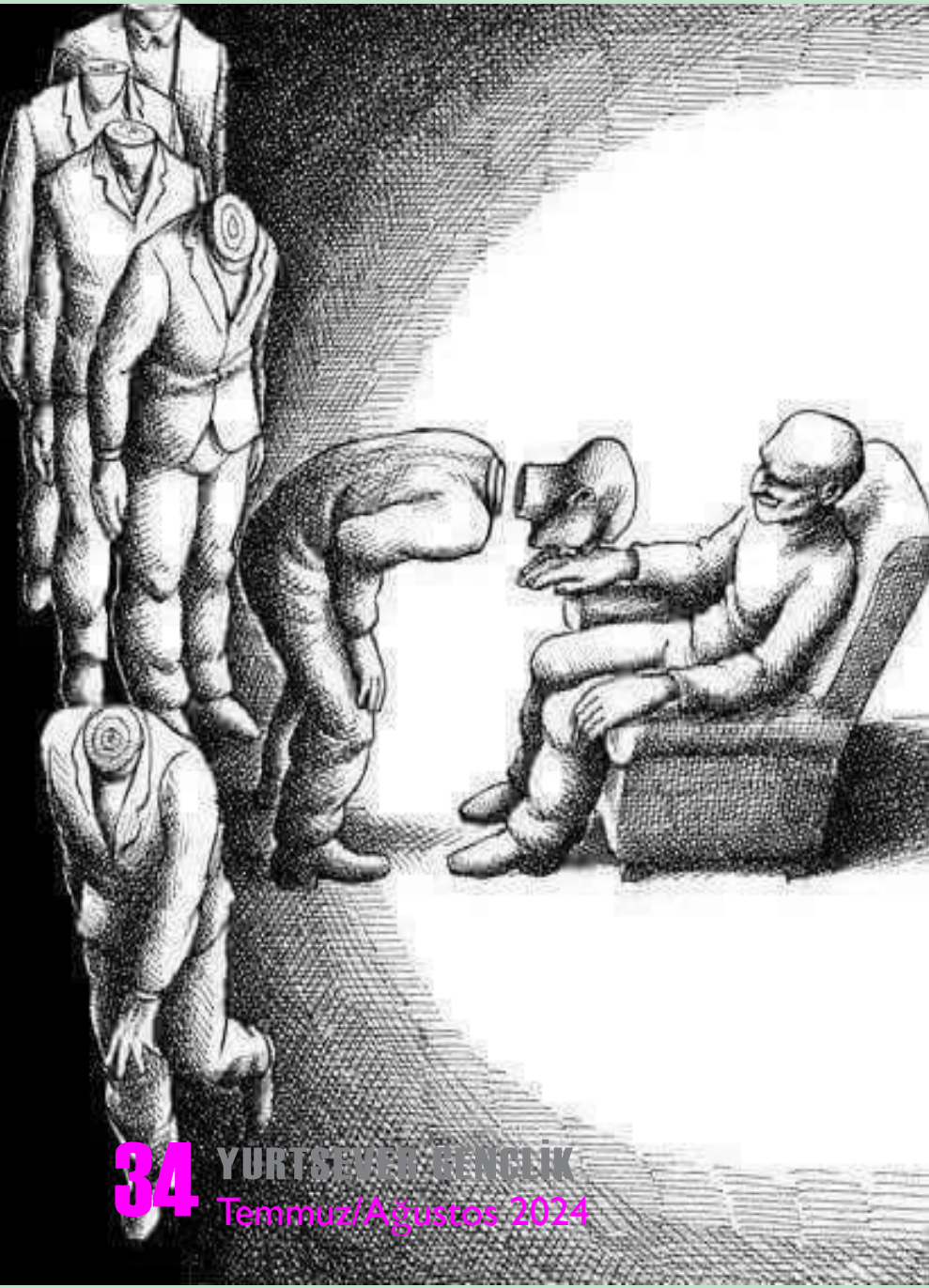
mak önemlidir. Sistemden kopma yaklaşımı derin, keskin, özlü olmalıdır. Önderliğin ilk andan itibaren sistemden kopuşu gibi olabilmelidir. Devrimci ve yurtseverlik her yerde Önderlik kopuşu biçiminde olmalıdır. Öyle olanlar kahramanca yürüdüler. Kalanlar ise bu noktada kahramanca yürüyemiyor ve bu ayrımlar ya görülmek istenmiyor ya da meşru görülüyor. Bu bakımdan Sosyal Alanda eğitim konusu çok önemli oluyor. En kolay yürütebileceğimiz çalışmalardan biri budur. Kitle içerisinde her şeyin propagandası yapılıyor ama eğitim için yeterince propaganda yapılmıyor. Bu durum ya tehlike olarak görülmüyor ya da benimseniyor. Bu açıdan yurtseverlik çizgisi, Önderlik çizgisi temelinde tutarlı bir şekilde bu ölçüler ile kendisini örgütlemelidir. Muğlaklaştırmamak gerekiyor. Politik esneklik ayrı, ideolojiyi muğlaklaştırmak tehlikelidir. İdeolojiyi net koyarsın, keskin koyarsın o zaman bilinçli olarak istediğin kadar politik esneklik yapabilirsin. Politikada esneyeceğim diye ideolojiyi muğlaklaştırılırsa çok tehlikelidir.

Eğitim, bu biçimiyle birçok boyutta değerlendirilebilir. Bu konuda Demokratik Ulusun sosyal yaşamında eğitimi kendisinin yapması şarttır. Bir neferini bile devlete vermeme- lidir. Toplum bu noktada keskin, tutucu olmalıdır. Nasıl ki devlet dağda bir çoban bile bırakmaksızın eğiterek zihinsel olarak kendine bağlamak istiyorsa, Demokratik Ulus da bir neferini bile devlete vermemeyi ilke edinmelidir. Demokratik Ulus olmak buna bağlıdır. Demokratik Ulusun eğitim boyutu böyle olmak zorundadır. Eğitimi kesinlikle kendisi yapmalıdır. Toplum yapmalı, komün yapmalı, meclis yapmalı, yerel yönetim yapmalıdır. Devlet yönetimine, merkezi yönetime kesinlikle bırakılmamalıdır. Bırakma durumu olduğu zaman orada beyinsel sömürgecilik gelişir. Orada insanın köleleştirilmesi, bağımlı kılınması gelişir. Özgür olarak topluma katılan birey ya da özgür yurttaş ortaya çıkmaz. Demokratik Ulusun, demokratik toplumunun temelini oluşturacak özgür birey, özgür yurttaş ancak toplumun eğitimiyle ortaya çıkar. Buradaki tehlike sanki ulus-devlet zihniyetinin dışında eğitim olamazmış gibi bir algıdan kopamadan ileri geliyor. Bu nedenle; birincisi, öncelikle bu tehlikeyi görmek, topluma göstermek ve iyi

anlatmak gereklidir. İkincisi, bu sistemin bir tanrı yaratımı olmadığını, bir gereklilik, zorunluluk olmadığını, tersine bir saldırı olduğunu ve dolayısıyla da buna karşı mücadele edilebileceğini anlamak, bilmek ve aynı şekilde toplumu da bu mücadeleye sevk edebilmek gereklidir. Üçüncüsü, uygun, sonuç alıcı yol-yöntem bulmak, örgütsel sistemler geliştirmek ve direnmek, mücadele etmek, politik-ahlaki toplum gerçeğini, demokratik toplum sistemini geliştirmek ve yaşatmak lazım. Aslında günümüzde devrim budur. Devrimci mücadelenin özünde bu vardır. Bu çerçevede gençlik temel bir parti kurumlaşması olarak PKK'nin baştan beri temel gücü konumundadır. PKK gençlik içinden çıktı, gençlikten kadro aldı, ruh ve bilinç aldı, gençlik dinamizmine dayanarak bu hale geldi. Bu günde gençlik örgütü partinin en temel örgütü, temel mücadele eden gücüdür.

Gençlik kendisini öncü olarak tanımlıyor. Bu doğru bir tanım, yakıştırma değildir. O halde öncü gibi hareket etmeli, öncülüğün gereklerine göre hareket etmelidir. Bu gerçekte o halde gençlik sadece gençleri örgütleyen, gençlikle uğraşan bir hareket olamaz; devrimin, mücadelenin tümünden sorumlu, mücadele alanlarının tümünden sorumludur. Hepsini bilen, gözetten, dinleyen, takip eden, yanlış olanı eleştiren, eksik olana güç veren konumda olmalıdır. Öncü, bunu ya-

parşa öncü olur. Başarı da böyle yaptığında olur. Genel hareket başarıya gitmezse gençlik de başarılı olamaz. Hareketin mücadelesinin öncüsü gençliktir, hareket başarısız ama gençlik başarılı olmuş! Bu mümkün değildir. Başka türlü olmaz. Eğer doğru buysa o zaman dar yaklaşımdan kurtulmak lazım. Gençliğin sadece genelden kopuk, onun kenarında bir hareket olarak ele alınması doğru değildir. Öyle bir durum eski paradigmaya göreydi. Gençlik işçi-köylü öncülüğünün bir müttefikiydi ve "ona göre örgütlensin, destek versin" deniliyordu. Oysa biz gençlik ve kadın öncülüğüne dayalı bir devrimci mücadele yürütüyoruz. Öncünün her yerde olması lazım, bütün görevlerde olması ve sorumluluk duyması gereklidir. Esas gençlik akışkan olandır. Bir kişi ister 20, ister 70 yaşında olsun akışkan değilse ona yaşlı derler. Önderliğe giden heyet "gençliğe bir mesajınız olacak mı?" diye sorduklarında, Önderlik "Kim genç, benden genci mi var" dedi. O zaman son söz olarak, Önderlik ilke ve ölçüleri ile donandıkça, Önderlik tarz, tempo ve üslubuna yaklaşıldıkça genç olunabileceğini söyleyebiliriz.

***Devlet tarafından
beyince fethedilmiş kişilik
açığa çıkarılmak
istenmektedir***

Mücadele Arkadaşı

GENÇLİĞİN KIZIL YILDIZI ALİ ÇİÇEK

Her devrimci için en önemli sınav alanlarından biri işkence hanelerdir. Orada devrimcinin ne denli ideallerine bağlı, inançlı, kararlı, cesaretli, direngen olduğu ortaya çıkar. İrade, inanç ve üryan bedeninden başka her şeyden yoksun olarak, her türlü olanağa sahip işkenceci cellatlara karşı günlerce, haftalarca, aylarca direnmek... Partiye, Halka, yoldaşlara, Önderliğe ve davaya sınımsız bağlı kalmak... İnançlarını savunup korumak, düşmana hiçbir sır vermemek... Ve düşmanı can evinden vurmak... Bunun için, son nefesine, son hücrelerine dek direnmek, direnmek, direnmek... Büyük bir cesaret, inanç ve kararlılık gerektirir; bu alanda düşmanın eline tutsak düşüp, işkence hanelerde partinin onurlu direnişçi tavrını sergilemek, PKK militan kişiliğini konuşturmak. Çizgi adamı olmak, değerlere sahiplenmek ve bütün bunların uğruna ölümüne direnmek, kişinin devrimciliğinin kıstasıdır. Devrimcinin onuru ve namusunun sınandığı bir alandır bu alan. İşkence hanede militanın şahsında bir halk, bir sınıf ve insanlık sorgulanır. Orada düşürülmek istenen, teslim alınmak istenen, ihanet bataklığına sürüklenmek istenen, bireyin

şahsında parti, halk ve sınıfın kendisidir. Bireyden alınmak istenen bilgi, parti ve ulusun örgütsel yapısını çözmek, mücadelesini yok etmek içindir. Bu anlamda burada birey, birey olmaktan çıkar, bir halkı, bir örgütü ve bir sınıfın kendisini temsil eder. Düşman bunu başarmak için de tüm vahşi, maddi-manevi ve psikolojik işkence yöntemlerini kullanır. Düşmanın kendisini en güçlü hissettiği alanlardan biri işkence hanelerdir. Çünkü burada çok yönlü, tek taraflı olanak ve avantajlara sahiptir.

İşte Ali yoldaş düşmanın kendisini en güçlü hissettiği işkencehanelerde, onu darbeleyerek dize getirir. İşkenceci cellatlar aylarca Ali'yi en ağır işkencelere tabi tutarlar. Ondan tek bir bilgiyi, parti sırlarını almak için her türlü yol ve yönetime başvururlar. İşkenceciler Ali'yi çözmek için onu iki aydan fazla işkenceye tabi tutarlar. Günlerce sistematik olarak falakaya yatırır, meydan dayağı çeker, askıya alır, elektrik akımı verirler. Bu korkunç maddi işkenceler haftalarca devam ettirilir. Ali'nin ayak tabanları patlar, tüm bedeni yara-bere, kan-irin içinde kalır. Sadist işken-

ceciler onun direnişini kırmak, O'nu çözmek ve acı vermek için tuzlu suyun üzerinde yürütürler. Elektrik akımı verdiklerinde manye-toyu hızla çevirir, kabloyu yaralarına temas ettirirler. Tüm bu maddi işkencelere karşı Ali, sadist işkencecilere karşı açık devrimci politik tavır takınır: "...Ben Ali'yim, beni çok iyi tanıyorsunuz. Ben çözülmem, benden sır alamazsınız, sizin işkenceleriniz benden ancak can alır. Hepiniz kendinizi deneyin. Partim bana direnmeyi öğretti. Benim görevim direnmek, sizin ise çözmek. Haydi başlayın, sizin devletiniz mi güçlü, yoksa benim partim mi güçlü, görün..." O, 12 Eylül faşizminin tüm korkunçluğuyla toplumun sırtına çöktüğü, işkence hanelerin Hitler kamplarını aratmadığı, işkencelerin alabildiğine kurumlaştığı bir ortamda düşman karşısında böylesine onurlu bir tavır sergiler. O'nun partili olduğu daha dışarıda iken deşifre olmuş, kimliği açığa çıkmıştır. O görkemli direnişçiliğiyle partiye sahip çıkar. Düşmana partinin her koşul altında ondan daha güçlü olduğu gerçeğini gösterir. (Ali Riha işkence hanelerinde kaldığı iki aydan fazla süre içinde işkencecilere karşı açık politik tavır takındığından, onların karşısında sürekli partiyi, devrimci onuru savunur. Ne yazık ki, Ali'nin düşmana karşı Riha işkence hanelerinde takındığı tavır ve açık politik savunmalarının çok az kısmını biliyoruz.) O dönem gözaltına alınanların tümü şuna tanık olmuşlardır: İşkenceciler artık Ali'nin çelik iradesi karşısında yenilmiş ve çaresiz kalmışlardır. Ali gözaltına alınanlara moral vermek ve direnişi aşılama için herkesin içinde işkenceciler her geldiklerinde: "Haydi gelin işkence yapın... Bakalım çözebilecek misiniz" diyerek işkencecileri psikolojik olarak yenilgiye uğratar. En sonunda işkenceciler Ali'nin bu tavırları karşısında artık aciz düşer, işkence yapma gücünü bile kendilerinde bulamazlar. Onlar işkence yaptıkça Ali'nin açıkça tavır takınması ve direnişinin karşısında ezilip, büzülüp cüceleşerek yenilgiye uğrarlar. İşkenceciler kaba maddi işkencelerle sonuç alamayınca, onu manevi olarak çökertmek için partiye, önderliğe, halka ve devrimcilere küfür eder, küçük düşürmeye çalışırlar... "Haydi APO gelsin de seni kurtarsın..." derler. Ali, polislerin tüm bu küfür ve hakaretleri karşısında da sessiz kalmaz, her söylediklerine karşılık verir. Partiyi, Önderliği savunur. O'nu dirençten

düşürüp, fiziksel olarak zayıflatarak çözmeyi denerler. Uykusuz bırakmak için ayakta zincirlere vururlar. Tıpkı Olympos tanrılarının Prometheus'u zincire vurdukları gibi. Günlerce ayakta zincire vurulur kalır. Aç ve susuz bırakırlar. Amaç, aç ve susuz bırakarak düşüncesini ve iradesini teslim almaktır. Ne var ki, hiçbir güç onun irade, inanç ve kararlılığına hükmedemez. Bu alanda da işkencecilerin tüm işkenceleri onun güçlü irade ve inancına yenik düşer. Daha sonra O'nu yine aç bırakarak, tuvalette günlerce pislik içinde bırakırlar. Daracık tuvalette ne uzanabilir ne oturabilir ne de uyuyabilir. Üstelik pislik içindedir. Düşman onun direncini kırmak için daha birçok iğrenç yöntemlere başvurur. Ama Ali her seferinde partiye olan bağlılığı ve sarsılmaz inancıyla tümünü boşa çıkartır. İşkencede bırakılıp Ali'nin kahramanca direnişine tanık olan yurtseverler; "Her tarafı yara-bere içindeydi. Yaralan irin bağlamıştı. Ama Ali sanki hiçbir şey olmamış gibi gülüyor, hepimize moral veriyor ve direnmek gerektiğini söylüyordu." derler. Ali engizisyon cellatlarını bile geride bırakan Riha işkence hanelerindeki işkenceci cellatları her seferinde yenilgiye uğratar. PKK militan kişiliğinin takınması gereken tavrı takınarak düşmanı boşa çıkartır. Bilinciyle, iradesiyle, cesaretiyle işkenceci cellatları yenilgiden yenilgiye uğratar. Partiyi, halkı ve yoldaşları düşman karşısında en üst düzeyde temsil eder. İşkenceciler Ali'nin çelikten iradesi ve sarsılmaz inancı karşısında işkence ile hiçbir şey elde edemeyeceklerini anlayınca yeni yöntemlere başvururlar. Ali daha önce çeşitli nedenlerden dolayı deşifre olmuştur. Faşistler, işkencede çözülenler, Şeyhanlı ve Süleymanlar bizzat işkence hanede onun karşısına geçip, olaylara karıştığını, eylemleri gerçekleştirdiğini söyleyip ifade verirler. O'nu çeşitli eylemlere katıldığına dair teşhis ederler. Yine, işkenceci cellatlar da daha önce kendilerince elde ettikleri maddi kanıtları Ali'ye karşı kullanırlar.

Ali, işkenceci cellatların bu çok yönlü oyunlarını da irade ve inancıyla boşa çıkar-tır. Düşman ona hiçbir şey kabul ettirmeyi başaramaz. Öldürdüğü bir faşistin annesi işkence hanede, bu benim oğlumu öldürdü diyerek Ali'ye saldırır. Ali, soğukkanlılığını yitirmeden, işkencecilerin içyüzünü kadına

anlatır... Cellatlar her türlü işkence yöntemi-
ni tekrar tekrar uygularlar. Sonuç, hep ken-
dileri açısından yenilgi olur. Sonunda Ali'nin
güçlü iradesi, inancı ve güçlü direnişi karşı-
sında yenilgiyi kabullenirler. En sadist işken-
ceciler bile O'nun bu onurlu direnişine saygı
duymak zorunda kalırlar. Ali işkence hane-
de olduğu sürece yalnız direnmekle kalmaz,
gözaltına alınmış yüzlerce yurtsevere kendi
tavırlarıyla cesaret ve direnme aşılar. O yal-
nız direnme pratiğiyle değil, tüm işkencele-
ri göze alarak, fırsat buldukça sözlü olarak
da insanları direnmeye davet eder. Ali, Riha
işkence hanelerinde yurtseverler, parti ta-
raftarları ve halktan insanlar için di-
renmenin esin kaynağı olur. İnsanlar,
O'nun bu güçlü iradesi,
inancı ve direnişinden güç
alarak direnirler. Gördüğü
işkencelerden tüm bed-
ni paramparça, yara-bere
içindedir. Ama
buna rağmen
O, herkesin se-
vinç ve umut
kaynağı olur.

Bu sevinç ve umut, diren-
medir. Herkeste, O'na ve
O'nun şahsında partiye,
devrime büyük bir sem-
pati ve inanç gelişir. Daha
sonra soruşturmada bı-
rakılan yurtseverler, hat-
ta hiçbir şeye karışmayan
insanlar bile Ali'nin işken-
cedeki kahramanca tavrını çevrelerine öve
öve anlatırlar. Cellatlar karşıdaki direnişi
uzun dönem Riha'daki yurtseverler arasın-
da büyük bir övgü ve saygıyla anlatılır. Halk
onun bu yiğitçe direnişini bir övünç kaynağı
yapmış, bu genç kahramanına sahip çıkmış-
tır. Ali denildiğinde, polis karşısında direniş
akla gelir. 12 Eylül karanlığının her tarafı sa-
rıp sarmaladığı, işkencelerin ayyuka çıktığı,
teslimiyetin, pasifizmin boy verdiği bir or-
tam ve dönemde Ali, bu militan tavrıyla di-
renme ve cesaret aşılar. İşkenceciler hiçbir
şeyi O'na kabul ettiremeyeceklerini anlayın-
ca, O'nu Diyarbakır Sıkıyönetim Askeri Mah-
kemesi'ne gönderirler. Hiçbir ifadesi olma-
masına rağmen askeri savcı O'nu, 27.10.1980
günü tutuklayarak Amed zindanlarına gön-
derir. Ali, tarihsel bir sınavdan geçerek düş-

mana hiçbir sır vermemiş, bu zorlu sınavı,
insanlık onurunu, parti kişiliğini aklandır-
rak vermiştir. İşkence haneleri direnmenin,
partiyi onurlandırmanın, düşmanı yenilgiye
uğratmanın etkin bir alanı haline getirerek
burada da direniş bayrağını dalgalandırmış-
tır. Ali, Amed zindanlarına getirildikten son-
ra, burada da baskı, işkence, teslim alma,
kişiliksizleştirip ihanet ettirme politikasına
karşı, savaş tutsaklarının geliştirdiği dire-
nişlere aktif olarak katılır ve 1981 direnişin-
de yerini alır. Teslimiyet sürecinde ise, Ali'de
birçok arkadaşı gibi çıkış yolu arar.

Düşmanın gayri insani, onur kırıcı,
alçaltıcı uygulamaları karşısında sessiz
kalmaz. Mahkemelerde
siyasi savunma yaparak
partiyi yüceltir ve savu-
nur. Mahkeme kürsüsü-

**PKK bize
teslimiyeti
değil
Direnişi öğretti**

nü düşma-
nı yargılama
kürsüsüne
dönüştürür.
Teslimiyet
döneminde

35. Koğuş 'un hücre-
lerinde kalır. Kendi-
siyle birlikte aynı hü-
rede kalanlar O'nun
teslimiyet karşısında
duyduğu acı ve ezik-
liği, bundan çıkış için
sürekli çabalarını an-
latırlar. Ve nihayet

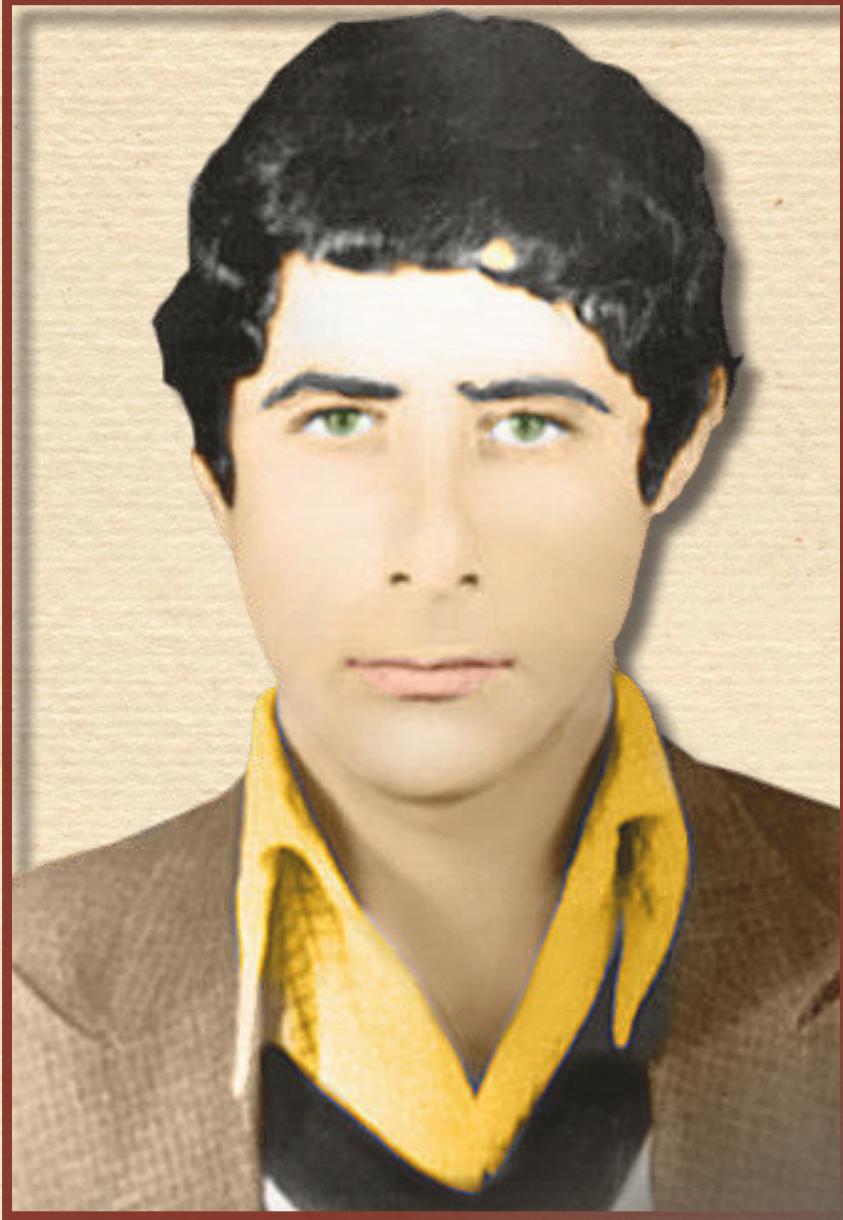
beklediği onurlu büyük gün gelir. 14 Temmuz
1982'de partimizin büyük önderlerinden M.
Hayri DURMUŞ, Büyük Ölüm Orucu kararını
açıklar ve tarihsel eylem başlar. Ali ise, çok-
tan kararını vermiştir. Bu tarihsel eyleme
bütün coşkusu, sevinci, bilinci ve yüreğiyle
katılan genç kahraman Ali Çiçek, eylemin
başından sonuna kadar tavizsiz, kararlı ve
inançlı tavrıyla düşmanı ininde vurarak, PKK
militanlığını ve direnişçiliğini en üst düzeyde
temsil edip bütün dost ve düşmana gösteri-
yordu.

Ali ÇİÇEK yoldaş mücadeleye atıldıktan
sonra tüm yaşamı boyunca büyük bir özveri
sergilemiş, halkımızın bağımsızlık ve özgür-
lük kavgası için, sürekli yaratıcı olmuştur.
En zor koşullarda bile düşmanı darbelemek

için, olanaklar yaratmış, eylemler gerçekleştirmiştir. O, sürekli, "Sosyalizm davası için yaşamak isteyen yaratır, hayatı değiştirir, savaşı yürütür, eskiyi yıkıp-döker, yeni yaratıp kurar" şiarıyla hareket etmiştir. O, halkının davası için, zindan koşullarında bile kendi yaşamıyla mücadeleyi yaratıp savaşı sürdürdü. Düşmanın acımasızca dayattığı eskiyi, çirkini, kötüyü yıkarak; güzeli, doğruyu, iyiyi yarattı. Yine Ali, "Çağdaş savaş, savaşçıdan çok büyük bir manevi güç istemektedir. Fakat bu savaş silaha egemen olma becerikliliğini, ondan düşmanla savaşta en etkin biçimde yararlanma ustalığını

istemekte deneyli savaşçının ölçülü davranışıyla kaynaşmış, sarsılmaz bir yiğitlik ve sonuç olarak bedensel dayanıklılık ve hüner istemektedir..." anlayışıyla mücadelemiz gerçekliğine yaklaşmıştır. Partiyeye, halka, Önderliğe, şehitlere ve yoldaşlarına sarsılmaz bir manevi güçle bağlı olmayan ve yüce bir ahlaksal yapıyı taşımayan bir kişi, Amed zindan koşullarında ölümü göğüsleyemez ve göze alamazdı. Bu anlamda, on binlerce insanın yatığı Amed zindanında, o koşullarda ölümüne direnişi seçen bir avuç

kahramandan birinin Ali olması rastlantı değildir. Bu ölümsüz kahramanlardan birinin Ali olması, O'nun yüksek maneviyata değerlere sahip olması ve gerçek anlamda parti militan kişiliğini özümsemesinden kaynaklanmaktadır. O hiçbir maddi silahın bulunmadığı bir ortamda inanç ve irade silahını düşmana karşı yaşamı pahasına en yetkin ve ustaca kullanma kahramanlığını göstermiştir. O dayanılmaz acı ve zor koşulları irade ve inancın potasında eriterek düşmanı uğratmıştır. O, çapulcu, talancı Türk sömürgeciliğiyle zindan arenasında giriştiği kavgada kendi canını ölüm orucu silahının namlusuna sürerek düşmanı can evinden vurmuştur. Ali, Amed zindanının vahşet koşullarında

"PKK bize teslimiyeti değil, direnişi öğretti!" derken bir gerçeği, yerine getirilmesi gereken tarihsel bir görevi ve sorumluluğu dile getiriyordu. Evet PKK, Kürdistan halkının bu utanılası kölelik koşullarından kurtulmasının tek yolunun görkemli bir direnişçilikten geçtiğini öğretmiştir. Teslim alınmış, düşürülmüş bir halkın kurtuluşu başka türlü de gerçekleşemez. Ama, Amed zindanlarında düşmanın azgın saldırıları sonucu partinin direnişçi çizgisi, anlayışı, ruhu ve şiarı zaafa uğratılmış, tehlikeye girmişti. Teslimiyet, bir engerek gibi direnişin bedenine sokulmuş, onu zehirlemeye başlamıştı. Partiyi, yoldaş-

ları, halkı, davayı tehlikeye sokan bu zehiri etkisizleştirmek için, güçlü bir panzehir gerekme-
teydi. Bu ise ölümü gerektiren bir direnişçilikti. İşte O, tüm zindan tutsaklarına partinin bu anlayışını hatırlatarak onlara, bu tarihsel ve onurlu görevi yapma davetiyesi çıkarmıştır. Burada en zor koşullarda Ali'nin önderlik sıfatını görmek gerekir. Militan direnişçiliği ile zindanda hem savaş esirlerine hem de halka önderlik yapmıştır. Bu önderlik, ölümden yaşamı yaratmaktır. Bu, O'nun ölümünden sonra meydana gelen eylemlerde, direnişlerde, binler-

ce tutsağın hep bir ağızdan "Ölüm yaşatır!" diye haykırışıdır. PKK militanı, bilinci, inancı, örgütleyiciliği, eylemciliği ve direnişçiliği ile halkın önünde yürüyen, ona yol gösteren kişidir. Bu önderliği sadece normal koşullarda değil, Amed zindanı gibi bir yerde düşmanın olağanüstü koşulları dayattığı bir ortamda yerine getirmek daha bir anlam kazanmaktadır. Bundan dolayıdır ki Ali, "PKK bize teslimiyeti değil, direnişi öğretti!" diyor. Çünkü PKK direnişçiliği, her şart altında, ölümüne de olsa militanca, büyük bir inanç ve kararlılıkla yürütülmesi gereken bir direnişçiliktir. Bu anlamda direniş sürekli ve sürekli. Koşulların nispeten rahat olduğu bir dönemde direnişçi kesilmek, ama zor koşullarda teslim olmak

PKK'nin direnişçi ruhu ile temelden çelişir. Böyle bir tavır, böyle bir "direnişçilik" anlayışı açıktır ki, PKK direnişçiliği değildir. Bundan dolayı da Ali zindanda insanları PKK direnişçiliğine davet ediyor. Ali ölüme giderken bile yoldaşlarına, halka ve partiye duyduğu derin sorumluluk bilinciyle hareket etmiştir. Ali işkencelerde düşmanın baskısı ve işkencelerine rağmen, "ser verip sır vermemek" anlayışının sadık ve militan bir temsilcisi olarak hiçbir şey kabul etmemesine rağmen, eyleme başlamadan önce halktan insanları, yurtseverleri ve yoldaşlarını kurtarmak için, yaptığı eylemleri açıklayıp bunların siyasal anlam ve önemini ortaya koyarak üstlendi. Bu eylemleriyle PKK'nin militan kişiliğini bir kez daha ortaya koydu. Ali'nin gerçekleştirmiş olduğu eylemleri işkenceci polisler, işkence zoruyla yurtsever insanlara yüklemişlerdi. Ali bu tavrıyla son nefesinde de halka ve partiye karşı olan görevlerini yerine getirdi. Bu eylemleri sömürgeci yargı kurumlarında tek tek detaylarıyla anlatarak, işkenceci polis ve kukla mahkemelerin zavallılığını, sahte, gerici ve göstermelik yargılama yöntemlerini teşhir etti. O, yalnız ölüm orucuna başladığı an değil, parti militan tavrını baştan beri sürdürmekteydi. Dönem ve koşulların dayattığı tarihsel sorumluluk ile düşmanın yargılama kurumunu, devrimci yargılama ve devrimi savunma kürsüsü haline getirerek sömürgeci politikayı açığa çıkarmıştır. Mahkeme kürsülerinde PKK'nin, Kürdistan halkının, ulusal kurtuluş mücadelesinin tarihsel haklılığını ortaya koyarak militan savunuculuğunu yapmıştır. Düşmanın halkımıza yönelik çağdışı sömürgecilik uygulamalarını teşhir etmiştir.

Partiye, Önderliğe ve devrime olan sarsılmaz inanç ve haklılığı haykırmıştır. Mahkeme kürsülerinde PKK'nin ve halkın istemlerini dile getirmiştir. O partiyi ve halkın davasını her şart altında militanca savunarak düşmanın en güçlü olduğu yer ve zamanda bile onu darbeleyip zayıflatmıştır. Düşmanın kendini en güçlü ve güvende hissettiği bir anda şamarı indirmiştir. Düşmanın partiyi, devrimi ve halkımızı kendi yöntemleriyle yargılayıp dünya kamuoyu önünde suçlayarak mahkûm etmek istediği bir anda, Ali yoldaşlarıyla birlikte düşmanın bu politikasını tersine çevirerek, asıl düşmanı yargılanan durumuna

sokmuştur. Partimizin ve halkımızın seçkin evladı ve kahramanı Kızıl Yıldız Ali ÇİÇEK tüm yaşamı boyunca, Apocu ruh, Apocu kararlılık, Apocu yaratıcılık ve mücadele azmiyle hareket etmişti. Ölüm orucu boyunca da son nefesine dek bu tavrı sergilemiştir. O'nun ölüm anındaki bu inanç ve kararlılık yüklü tavrına bakalım... "Düşman Ali ÇİÇEK'in kendinden geçtiği bir sırada koluna serum takmıştı. Kendine gelir gelmez, tüm mecalsizliğine rağmen serumu çekip atmıştı... 'Eylemi bırakacak mısın' diyen düşmana 'Asla' diye yanıt verdi..." (Yoldaşlarından Pala'nın anlatımlarından.) Burada Ali PKK militan kişiliğini en üst düzeyde kendisinde somutlaştırmaktadır. Amed zindanında vahşetin yaşandığı, kendilerine "devrimci", "Kürdistan lideri" yaftası takanların, çözümü kaçış, düşmana sığınma ve ihanette gördüğü bir ortamda Ali, halk, parti ve insanlık karşısında duyduğu derin tarihsel sorumluluk bilinci ve anlayışıyla, parti direnişçiliğini en üst düzeyde temsil etmiştir. İnandığı ve gönül verdiği dava, idealleri uğruna ölüme yattırıyor. Ölüm esnasında düşman O'nun bu direnişini kırmak ve teslim almak için başta baskı olmak üzere tüm yol ve yöntemlere başvuruyor. Kendinden geçtiği bir anda koluna serum takıp direnişini kırmayı deniyor. Ama O, PKK militanlık ruhu ve kahramanlığıyla "Asla" diyerek düşmanın tüm karşı-devrimci girişimlerine kesin ve kararlı tavrını ortaya koyuyor. Burada davaya, partiye, halka ve yoldaşlarına büyük bir inanmışlık ve bağlılık söz konusudur. Ali'nin eylemi Temmuz direnişiyle bir yüceliğe, kahramanca bir niteliğe bürünmüştür. Kendisi de ölümsüzleşerek göklerin sonsuzluğunda ıslık, ıslık parıldayan **KIZIL YILDIZ** olmuştur. Neden? Her şeyden önce O'nun kahramanlığının özü, Kürdistan halkının tarihi ve halkın mevcut ortamda içinde bulunduğu koşullarla bağlantılı bir olaydır. O'nun eylemini bu gerçeklik içinde değerlendirmek gerekir. Kürt halkı binlerce yıldan beri özgürlüğünden yoksun bırakılmış, köleliğe mahkûm edilmiş, mazlum, emekçi bir halktır. Mevcut koşullarda ise düşman onu tarih arenasından silmek için olağanüstü çabalara başvurmaktadır. Burada bir halkın kaderi söz konusudur. Ya düşmanın bu olağanüstü uygulama ve çabalan sonucunda yok oluşa gidecek ya da olağanüstü bir karşı koyuşla, bir kahramanlıkla düşmanın uygulamaları

boşa çıkartılarak halkın kaderi tersine çevrilecektir. Tarih Amed zindanlarında böyle bir ikilem dayatmıştır. Burada kişinin kendisini halkın davasına adanması ve bu yolda kendini feda etmesi gerekmektedir. Buradaki eylem veya ölümü göğüslemek, sıradan bir bilinç, cesaret, inanç ve kararlılık ile yapılacak düzeyde değildir. Bu olağanüstü koşullara denk düşecek olağanüstü bir inanç, kararlılık, cesaret, davaya, partiye, halka ve şehitlere bağlılık gerekmektedir. Tıpkı, Sokrates, Bruno, Hektor'un kendi koşullarında ölüm karşısında takındıkları tarihsel tavır gibi, bir tavır ve eylem gerektirmektedir, öyle bir eylem ve tavır ki, halkı, partiyi, insanlığı tarih karşısında yüceltecek ve ilerletecek tarzda olmalıdır. İşte Ali'nin 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu kahramanlarıyla birlikte gerçekleştirdiği eylem böylesine yüce ve tarihsel bir eylemdir. O, bu eylemiyle, en üst düzeyde partiye, Önderliğe ve devrime olan bağlılığı kanıtlamıştır. O, bu zor tarihsel dönemde yoldaşlarını yalnız bırakmayarak, Hayri'nin büyük tarihsel eylemi başlatmasının hemen ardından, "Yaşamın baharında, halkımızın ve partimizin direnişçiliğinin, iyiye ve güzele olan tutkusunun sembolü, militan savaştı kişiliğiyle Ali ÇİÇEK yerinden fırlayarak kürsüye gitti. Yer almış olduğu eylemleri açıklayıp, ölüm orucuna başlayacağını, öleceğini belirtti. Üç arkadaşın daha katılmasıyla altı kişiyle, tarihi büyük 14 Temmuz Ölüm Orucu başladı. Ölüm orucu açıklanmış, tüm arkadaşlarda büyük bir heyecan yaratmıştı. Beklenen adım atılmıştı. Mahkeme dönüşü ölüm orucunun başladığını duyunca Akif YILMAZ da ölüm orucuna başladı." (M. A, 14 Temmuz direnişi üzerine) İşte onların bu ölümsüz eylemi, onları ölümsüzleştiriyordu. Çünkü onlar sınıfların ve halkların kavgasında sürekli yaşayacak olan tarihin bu kesitinde, bir halkın mücadelesinin tarihsel akışının tıkanıp ve gerici güçlerin ilerleme önünde ayak bağı

olduğu olağanüstü dönem ve koşullarda eylemleriyle buna tarihsel bir çözüm getirip önderlik yapıyorlardı.

Onların eylemi milyonlar tarafından yüceltilerek, onurlanarak tarihselleştiriliyor. Çünkü burada Ali ve yoldaşları bir halkın istemlerini, davasını kendi kişiliklerinde gerçekleştirmişlerdir. Veya halkın amaç ve istemi olağanüstü büyük bir sorumluluk anlayışı temelinde onların bir iç sorunu haline gelerek, onları kahramanca bir eyleme götürmüştür. Ali, bu eylemiyle, aynı zamanda PKK yoldaşlık ilişkilerini ve devrimci ahlakı da en üst düzeyde temsil ediyor. Yoldaşlık ilişkileri ve devrimci ahlak gereği PKK militanı, koşullar ne olursa olsun, yoldaşını düşman karşısında yalnız bırakmaz, bırakmamalıdır.

Ali bunu yaşamıyla gerçekleştirerek

bütün partili militanlara örnek, PKK tavrının ne olması gerektiğini göstermiştir. Onlar, eylemleriyle tüm yoldaşlarına zindan koşullarında kurtuluş ve direniş için parti tavrını göstermişlerdir. "Teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür" şiarını benimseyerek dire-

nişi zaferle taçlandırmışlardır. wAli yoldaş militan bir komünist olduğu kadar, büyük bir yurtseverdir de. O bir komünistin engin yurtseverlik bilincine sahiptir. O, yurduna olan bağlılığını, sevdasını kendi yaşamıyla ortaya koydu. Kendi yaşamını ülkesine adanarak kanını vatan toprakları uğruna akıttı. Vatan uğruna her türlü işkencelere maruz kaldı. Ama O, vatana, partiye ve devrime olan sevgi ve bağlılığını ölümüyle kanıtladı. Çünkü vatan sevgisi bir daha sökülmemecesine onun yüreğine oturmuştu. O'nun vatanına her şart altında bağlılığını şair Dragon'un şu dizeleriyle çok güzel ifade etmek mümkündür: Vatanın alev, alev titreştiği sözcükleri içmek ve içmek" Ve Ali; Vatanın alev, alev titreştiği sözcükleri..." 15 Eylül günü içerek, 36. koğuşun hücresinde yaşama elveda diyerek ölümsüzleşti.

Denilebilir ki, tarihin bol çelişkili ve çatışmalı akışı içinde, her şehir kendine özgü bir kültür, bir hafıza ve karakter edinmiştir. Ve kimi şehirler var ki çağlar boyu merkezi bir rol oynamış, her süreçte sosyal-siyasal gelişmeleri belirlemişlerdir. İşte Cizre, yani Cizîra Botan tam da böyle bir şehirdir.

Her şeyden önce Cizîra Botan herhangi bir şehir değildir. Kürdistan'ın çok kadim, jeostratejik önemi yüksek ve halkımızın tarihinde son derece belirleyici bir rol oynamış bir

hedef alınmışlardır. Ağır vergiler ve asker talep eden Osmanlı, Kürt beyliklerinin birbir ayaklanmasına neden olmuştur. Bu ayaklanmaların sonuncusu merkezi Cizîra Botan olan Bedirxani ayaklanmasıdır. İç ihanet ve birlik olamama gibi nedenlerden dolayı başarıya ulaşamamış olsa da geriye büyük bir direniş mirası bırakmıştır. Cizre merkezli ayaklanma yörenin köklü kültürüne ve halkımızın ulusal duygularına dayanmıştır. Mücadele tarihimizde Hilvan-Siverek direnişinden sonra ilk kitlesel direniş 15 Ağus-

SERHILDANIN KALBİ CİZÎRA BOTAN

Kürt şehridir. Daha da ötesi Hz. Nuh'tan beridir pek çok tarihsel olayın, yüksek şahsiyetin ve kültürel gelişmenin odağı olmuş bir merkezdir. Cudi dağının yanı başında, Dicle nehrinin kıyısında, dağ ile ovanın kesiştiği, tarihi İpek yolunun üzerinde kurulmuş olan Cizîra Botan, tarih boyunca önemini korumuştur. Tufanlı zamanlarda Nuhlara sığınak olmuş, Ebu-Liz, Melayê Cizîrî, Ehmedê Xanî ve Feqiyê Teyran gibi nice bilgine, şaire mesken olmuştur. Tüm Beko'lara rağmen Mem ve Zin'ler yetiştirmekten geri durmamış, her çağda umudun ve özgürlüğün diyarı olmayı başarmıştır.

Kürtler Ortaçağ boyunca yer yer bağımsız, ağırlıklı olarak özerk yaşamışlardır. 18.yüz- yıla gelindiğinde ise gittikçe güçsüzleşen ve sonu yaklaşan Osmanlı imparatorluğu tarafından tehdit olarak görülüp

tos atılımı sonrası, 1987-1988 yıllarında gelişip doksanların başında doruğa ulaşır. Başta Mardin'in Dargeçit ve Nusaybin ilçeleri olmak üzere gerilla cenazelerinin sahiplenilmesi halkta büyük bir maneviyat ve mücadele azmi geliştirmiştir. Tüm baskılara, her tür şiddete ve faili meçhul cinayetlere rağmen gittikçe yayılan kitlesel direniş Amed'te Vedat Aydın'ın cenazesinin sahiplenmesine ve tüm Kürdistan'da Newroz kutlamalarına dönüşerek yükselmiştir. Direnişin yükseldiği ve ayaklanma aşamasına ulaştığı merkezlerin başında Cizîra Botan gelir. Gelişen direniş devlet otoritesini sarsmış ve kesintisiz bir direniş sürecinin önünü açmıştır. Her destansı direnişin olduğu gibi, Cizîra Botan direniş destanının da öncüsü Bêrivan, Bir diğer adıyla Binevş Egal'dır. Avrupa'da Ezidi bir ailede doğan Binevş Egal yoldaş erken yaşlarda partiyi tanır ve katılır. Partiyi ka-

tıldıktan sonra her boyutuyla gelişip aktifleşen Binevş yoldaş bir süre partinin Avrupa çalışmalarında kaldıktan sonra Önderlik sahasına geçer, burada aldığı eğitimle 1988 de Botan'a geçer. Namıdiğer Bêrivan'ın Botan'a geçmesi ile Botan'da adeta kitlesel bir direniş fırtınası başlar. Berivan'ın öncülük ettiği Cizîr direnişi tüm Bakurê Kürdistan'a yayılıp halka büyük cesaret ve umut vermiştir. Aslında Bêrivan'dan sonra Cizîr hiç durmamış, hep bir ayaklanma halinde olarak mücadelesini bugüne kadar da taşımıştır.

24 Temmuz 2015 imha saldırılarıyla başlayan süreçte de Cizîra Botan bir defa daha kendisine yakışan bir biçimde, destanlar yazarak katılmıştır. Düşman, adına çöktürme dediği planla halkımızın varlık ve özgürlük iradesi olan hareketimizi tasfiye edip halkımızı teslim almak istemiş, tüm hazırlığını bu temelde yapmıştır. Bu gerçeği gören hareketimiz ve halkımız gelişen soykırımcı saldırılara karşı top yekûn bir direnişle kar-

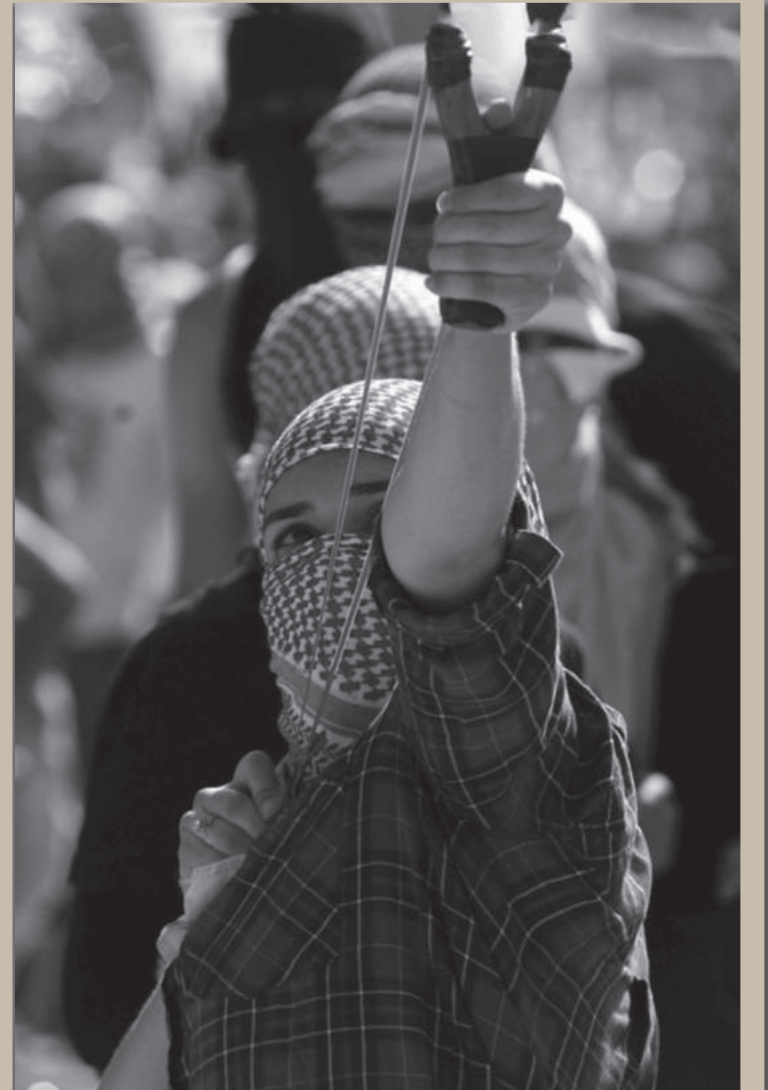
halleleri tanklarla bombalamış, evleri yıka yıka ilerlemiştir. İşgalci türk devleti evlerini ve savaşçılarını bırakmayan, artık kendilerini koruma olanağı kalmayan ve bu nedenle evlerinin bodrum katlarına giren halkın evlerine benzin dökerek yakmış, bu bodrumlarda onlarca insanımızı katletmiştir. Cizîra Botan'ın yiğit evlatları böylesi tarihi bir zamanda yürüttüğü direnişle insanlığın özünü, halkımızın onurunu savunmuştur.

Kürdistan'da Cizîr, direnişin kalesi olmanın yanı sıra, aynı zamanda kültürel kürtlüğün güçlü bir merkezidir. Bu nedenledir ki defalarca işgal edilmesine, yakılıp yıkılmasına rağmen adeta her seferinde kendini küllerinden yeniden var ederek Cizîr olmayı, direnişiyle şehadet verdiği evlatlarına sahip çıkmayı ve yine doksanlardaki gibi Cizîr olarak kalmayı başarıyor.

*"Biz direndik
diz çökmedik
bizimle gurur
duyun"*

şılık vermiştir. Faşist türk devleti tüm imkanlarıyla, binlerce asker ve polisiyle Cizreyi kuşatmasına ve her tür savaş kuralını çiğneyerek saldırmasına rağmen Cizir halkı savaşçılarıyla beraber teslimiyeti kabul etmemiş, sonuna kadar direnmiştir. Son nefesine kadar savaşan Cizir halk meclisi eş başkanı Mehmet Tunç'un "Biz direndik, diz çökmedik, bizimle gurur duyun" sözleri bu gerçeğin en açık ifadesi olmuştur. Yine sonuna kadar direnen ve şehit düşen halk meclisi Eş başkanı Asya Yüksel ve yüzlerce Cizir'li kadın direnişçi Kürdistan halkının gururu olmuştur. Aylarca süren direnişin sonlarına doğru düşman savaşçıların bulunduğu ma-

CIZÎRA BOTAN

Cizîra Botan û Xwebûn

Kurxaletê Îsa Pêxember, ji dazdeh Hev-
rê (Hewarî)yan yê herî zêde Îsa hejê-
kirî û tê hizrandin Încîl nivîsandî Yuhanna
dibêje; “Ji berya her tiştî gotin hebî”. Di hin
jêderan de ev, wekû “ji berya her tiştî NAV
hebî” derbas dibe. Bê gomane kû rayê vê
bêjeyê pir kûre, ji Yuhanna gelik kevintire û
xwe dipesêre destpê dîroka mirovtîyê.

Dabaşa me ne eve, ema divê em destpêkê
bêje (kavram)ya “Cizîr” rast û zanistî şîrove
bikin û ji têkilhevîyê rizgar bikin. Di sêrî de
“Mezra Bohta – Cizîr” û heta bêjeyên navên
gund, bajar, deşt û çîyayên welatê me pêktî-
nin bi rêbazek rast û zanistî neyên şîroveki-
rin û zelalkirin, emê nikaribin xwe ji çarço-
veya xelkê li mejîyê me barkirî rizgar bikin.
Herkes hemfikre navê Cizîrê Erebiye. Tê go-
tin, piştî bi navê Îslamîyetê artêşa Ereban vî
bajarî dagir dike û ji sebaba Dicle wekî nîv
giravî li dora bajêr dizivire, Ereban wekû gi-
ravekî pênasekirine û navê “Cezîre” lê kirine.
Heta ji sebaba hingê Emer bîn Xetab (... 644)
xelîfeyê Îslamîyetêye wekû “Cezîre-î İbnî

Emer” jî hatîye binavkirin. Yanî Erebi ji giravê
re dibêjin, “Cezîre” û Cizîra Bohta hingê ev
nav girtîye. Pênase eve û hemabêje herkes li
ser vê rastîyê hemhizre. Li alîyê din û janke-
noka mezin; ji berkû me nikariye ne vê bêje
(Cizîr)yê bi zanistî şîrove bikin û vê nêrînê
pûç bikin û ne jî navek din jêre peyda bikin,
halê hazir di lîteratûra me Kurdan de ev ba-
jarê paytextî ji dergûşa mirovtîyê re kirî hê
jî bê nave. Belkî hûn bêjin, me Kurdan navê
“Bajar” lê kirîye. Ema bajar, ne nav, berjen-
gê“şehir”îtîyêye. Ji sebaba Cizîr bajarek pir
kevne, di sêrî de ji Mezra Bohta û navendîtî
ji hemî pêkhatayên civakî û siyasî yên me
re kirîye wekû “bajar” berjengdarkirin wê pir
xwezayîye.

Başê, birastî jî navê Cizîrê Erebiye? Ev
şehrê biyî malzaroka ji nû ve xwiliqandina
mirovtîyê, paytextî ji Mezra Bohta û girêdayî
vê biyî navenda hemî pêkhatayên civakî û
siyasî yên me Kurdan, dema wan gelên niha
pêşketîyên dunyayê tene qebûlkirin nikarîn
ji xwe re koxikekî çêkin birc, keleh û sûrhên
wê li peravên esmanan diketin heta bi s.s
5. bê navbî? Ew stargiha Nûh Pêxember gi-
handî, gemîya wî hewandî, sûrha hewîngiha
xwe bi şeklê gemîyê necirandî heta bi hatina
Ereban nikarî navekî li xwe bike? Paytexta
wî gelê ji berya herkesî zanîngih avakirîn, bi
mîmartîyek biwezbet qesir, keleh, birc û sû-
rehên xwe bilintkirîn bê navbî? Serbajarê wî
meskenê biyî dergûşa mirovtîyê, zanist, ede-
bîyat, huner û teknoloji di malzaroka xwe de
meyandî nikarî navekî li xwe bike? Bi awayek

rast û bi metodên zanistî peydakirina bersî-
van van pirsan jîyanîye. **Serok Apo di pirtû-
ka xweya bi navê “Ji Dewleta Sûmer Ber bi
Cumhûriyeta Demokratîk ve” de dibêje:**

**“Heta yên Kevana Zêr dayîn dîrokê neyên
îtîrafkirin û heqê wê neyê dayîn ev dîroka
nikaribe xwe ji dîroka bê ar û viran rizgar
bike.”**

Gelo Kevana Bibereket çi daye dîrokê û
nehatîye îtîrafkirin û kûjan heqê wê nehatîye
dayîn? Biya min erka meya serekê peydaki-
rina bersîva van pirsaye. Dîsa biya min qis-
mek bersîva van pirsan bi awayek zanistî di
zelalkirina navê vî bajarê ji xwiliqandina mi-
rovîyê re malzarokî kirî de veşartîye. Heta
em bersîva van pirsan peyda nekin, Şoreşa
Zêhnî ji xeyalek xapînok zêdetir tiştekî îfade
nake.

Dîrokzan û lêkolînavan Abdullah Yaşîn,
Cizîra Bohta wekû bajarê duyemîn yê li Mez-
ra Bohta hatî avakirin pênase dike. Dîsa Ar-
keolog Alferd Flobîl, 1953- 1954 li Girê Reş yê
Cizîrê nexşeya kevin ya vî bajarî û heykelekî
peyda dike. Tê gotin, di nivê nexşeya dabaşa
gotinê de wêneyek yê rojê, di bin wênê rojê
de wêneyê du şêrên berê wan li hev û li rojê
dinêrîn hatine bicêhkirin. Li alîyê din coreyê
nivîsa nexşe pê hatî nivîsandin ne bizmarî û
ne jî hîyeroglîfîke û ev nivîs dimîne coreyek
ya Latîniya niha. Li gor pisporên ev nivîs ça-
reserkirîn, navê Cizîrê yê hingê “Gerzû Bak-
harta”ye û hêjmara bajêr jî 185 000.

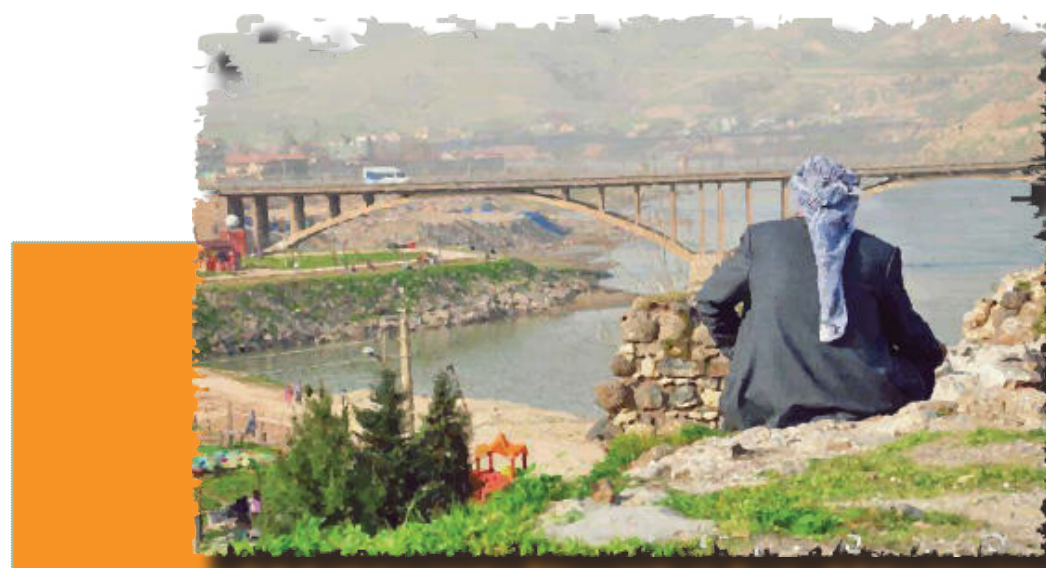
**Bi pîvana Radyokarbon (Karbon 14) hatîye
delîlandin kû heykelê mijara gotinê yê niha li
Amerîka ji B.M 40.000 sal hatîye çêkirin.**

Niha em dîsa vegerin nav. Di lêkolînek
demdirêj de me îspatkir kû di avana Kur-
dî de wate li tîpê hatîye barkirin, 21 radeng
(tîpên nedengdar) hene, kilîle (şîfre)yek ya
her radengê heye û her radeng kombînasyon
(malbatek ya peyvan)ekî sembolîze dike. Li
gor vê tezê tîpa “C (can) derbazmendî (ge-
çirgenlik) û zelaltîyê sembolîze dike. Cehv,
cirn, co, cam, çem û w.d bi sedan peyv vê
tezê piştrast dikin. Çemê Dicle ave, derbaz-
mend û zelale, belê. Di avana zimanê Erebi
de qewlek wisa heye, na. Ya hê girîngtir aqil,
mantiq, dîrok, rastîya civakan qebûl dike;
bajarek evqas dîrokî Erebi nivê s.s 5. werin û

nû binav bikin? Pirsê hê bişewatir eve, gelo
ev navê ev 1500 sale Erebi xwe pê nav didin
bi Kurdîye? Li gor min rastîya wê gotûbêjê bi
xwe re nabe û xas Kurdîye. Heke Ereban ev
nav ji me biribin û ji xwe re bikaranîbin, ne
pirsgirêka me, ya wane.

Em werin vegotina “Gerzû Bakharta”. Ev
nav pir dimîne “Cizîra Bohta” neweye? Îhtî-
malek pir mezin pisporên çareserkirina ni-
vîsê di wergerê de şaştîyek kirine û navê
dabaşa gotinê Cizîra Bohta bixweye. Yê kê-
mekî zanîna wan ya zimanan heyî baş diza-
nin, li gor fonetîka zimanan dengê “ c, j, g” û
w.d dengên nêzîkê hev pir li hev tî guher-
tin. Biya min cihê “r” û “z”yê jî li hev hatine
şaşkirin.

Yanî, ji destpêka avakirinê heta bi roja me
di navê vî bajarê navdar de tiştek nehatîye

guhertin. Heke em karbon 14'a emrê hey-
kel pîvayî rast qebûl bikin, B.M 40 000 sal jî
navê paytexta Nûh Pêxember Cizîra Bohta'î
û navek xas Kurdîye.

Mezra Bohta

Dixwazim destpêkê vê kifş bikim, bilêhv-
kirina vî navî ne “bota” yan jî “Botan”e. Bota,
devoka deştêye “h” ketîye û Botan jî vegotina
Tirkîye.

**Ji sebebê Cizîr wekû ayî û paytexta Bohta
tê binavkirin, emê hewl bidin çend gotinan
li ser vî navî jî bêjin. Çawa navê Cizîra Kur-
dî bibe “Cezîretûl Emer” û Erebi, navê Mezra
Bohta jî kirine “Mesopotamya” û Girekî.**

Me di şîrovekirina navê Cizîrê de jî gotibî,
kilîleyên radengên Kurdî hene û bi komki-
rina wateya kilîleyên peyvê pêktînin em di-

karin wateya li peyvê hatî barkirin bizanibin. Mezra: peyvek hevgirtîye û ji navê “mez” û “ra” pêktê.

Mez-ra: m (navend mê, mirov) + e (ya behsa wê tê kirin) + z (zayîn) + r (ra) = rayê zayîna mirov. Yanî cihê ewil yê mirov lê peyda-biyîn.Bohta: b (biyîn) + o (mezin) + h (heyîn) + t (çalekî) + a (pêveka mê'tîyê) = Çalekîya heyîna mezin ya biyînê û mêye. Yanî zerfe.

Wekû encam; Cizîra Bohta yêk ji navenda herî dîrokî ya Şehristaniyeta Zemanê Berpenîre. Zanîngiha Sohr, keleh, burc û sûrhên wêyên hê jî jipîya şahidên vê rastîyêne.

Dibêjîqey zanyar û ristkarê Cizîrî Nîşanî (Mela Ehmed) bi risteyên xweyên; “Îro ji derba xencerê lazîm bi êşanî Mela Teşbîhê Zulfa dîlberê zanim perîşanî Mela Zanim perîşanî jidil bê hed bi êşanî jidil Teşbîhê buryanî jidil bileh ne însanî Mela”

axîn, nalîn û hewara dîroka ardar û rastîyan tîne ziman. Gelo Ehmedê Xanî, bi Mem û Zîna xweya Cizîrî ne heman hewarê diqêre?

Îsmailê Cizîrî, di encama kûjan bîr û zanista civakî de dema atomvanên niha nizanîn derpêyekî li ber xwe bikin Robot çêdikirin?

Û aşq û girêdana Cizîrê ya bi azadîyê ve dengê qêrîn û hewara vê XWEBÎN'êye.

Erdnîgar û sînorên bajêr[biguhêre Li rojhilat bi Silopî ve, li bakur bi Gundik ve, li başûr bi Dêrikê ve li rojava jî bi Hezexê ve tê girêdan.

Gundên Cizîrê 32 ne:

Aynşeş,Basîsik,Batil
Bazift,
Behmor
Bilinda Darê
Birkê
Cinibir
Derbaciya,Dimbilya

Emerîn
Ernebat
Fêrîsî
Gijal
Girêgewr
Gozek
Hebler
Herbaq
Hoser
Kavilbekran
Mîsîrî
Mizgeftok
Nêhrib
Robar
Serdehil
Sêrdehlê
Sirsirik
Stewrik
Şax
Tilehferik
Zerê Zerê
Zêwik

Cihên dîrokî
Gundê Şaxê
Kela Cizîrê
Medreseya Sor
Mizgefta Nûh Pêxember
Mizgefta Mezin
Sûrhên Cizîrê
Xirbeyên Finikê
Mezela Mem û Zîn
Mezelê Nebî Nûh
Çiyayê Cûdî

Navdarên bajêr
El Cizîrîyê Kurd
Melayê Cizîrî
Bedirxanê Evdalxan (Bedirxan Beg)
Mîr Azîzan
Şêxê bê serî
Mem û Zîn
Abdusamet Yigit
Meryem Xan
Mihemed Arif Cizrawî

Çanda Kurdî ne tenê Kurdî Axaftine Parastina Nirxê Dîrokêye

Çand, nirxên ku bi destê civakê di herikî-
na dîrokê de hatiye afirandine. Civa-
keke bê çand nayê fikirîn, civakeke bê çand
tu carî nebûye ev li dijî prensîbên avabûna
civakê ye û tu nasnameyek ya wê nîne. Tê
zanîn ku mirovek bê civak nikare jiyana xwe
berdewam bike, yan wê tune bibe yan jî wê
bibe mehkûmê hinekên din. Ji bo ku ew ci-
vak nirxek yê xwe hebe û nirx ava bike divê di
serî de civakeke xwe bispêre prensîbên xwe
yên hebûnê wekî exlaq û xwedî nasname be.
Ev dibe çanda wê civakê û ev hewildayîna wê
heta roja me ya îro li ser danehevên nifşên
piştî xwe berdewam dike heta niha.

Bi derketina dewletê re ku xwe dispêre
zîhniyeta zîlamê serdest û zilmkar di serî de
çav berda nirxên civaka ku di nav de mezin-
bûyî. Jiber ku jibo wê çanda civakê pir girîng
nîne ya girîng ji bo wê, wê çawa
bikare desthilatdarî û zilma xwe
mezintir bike. Bê guman li hemberî
êrişên li ser nirxên civakê her tim
berxwedaniyek hatiye meşandin.
Tê zanîn ku hebûna civakê girê-
dayî çand û zimanê civakê ye. Ci-
vak hebûna xwe bi çand û zimanê
xwe parastîye û berdewam kiriye.
Jibo gelekî tiştê herî girîng çand û
zimanê, jiber ev sipartekên ku ci-
vak pê dikare bêje ez heme. Em li
dîrokê jî mêze bikin hêzên hege-
mon ji bo ku desthilatdarîya xwe
bidomînin û hertim serwer bin, ye-
kem êrişê nirxên çand û zimanê
civakê kiriye. Ji wê jî tê fêhm kirin
ku civak bi çand û zimanê xwe he-
bûna xwe diparêze.

Şoreşa ziman di hilala zêrîn de
yê ku roja îro bi kurdistan tê binav-
kirin di pêşengtiya jinê de pêşke-

tiye. Çand û ziman li derdora jinê avabûye.
Amûrên ku jiyana hêsantir dike bi destê jinê
hatiye çêkirin. Civaka xwezayî yê ku di pê-
şengtiya dayika xwedawend de avabûyî roja
îro dihêle ku li beramberî sîstema kapitalîst
û zîhniyeta desthilatdar em têbikoşin. Rê-
ber Apo dibêje çand wateya cîhana miro-
ve. Çand fikirandine, çand zanist û huner e.
Çand heman demê de exlaq, exlaq û çand
cudan nikarin were destgirtin. Exlaq hafizaya
civakêye ku jiyana wekhev û azad dike. Hemû
berhemên civakê jî rêvedibe. Serdema neo-
lotîkê di wateya din de serdema çandinî ye.
Şoreşa mirovahiyê ya herî mezine. Ew şoreş
bi destê jinê, keda jinê, pêşengtiya wê çêbû-
ye hîna jî didome. Di serdema navîn de mirov
bi darê zorê di hate kolekirin. Lê di serdema
kapitalîzmê de dagirkirina hişmendiye, bi
şerê taybet re, şerê piskojîk re civakê anîn

rewşeke ku ji nasnameya xwe dûrketî û xwe-ziya xwe bi desthilatdar û zordestan tînin. Pir eşkereye ku piştî ku li hemberî çanda û zimanê civakê êriş pêşket û şûnde bingeha hilweşandina civakê hate avêtin. Di civakê de bê çandî hate pêşxistin. Hemû berhemên rastiyên civakê hate berovajî kirin. Roja me ya îro jî tiştê ku tê armanc kirin heman tişte, heta gihaye asta tune kirina binyada civakê, civakê bê çand û ziman hiştine. Bûyerên ku niha diqewimin jî qirkirina ku çavkaniya xwe ji vê digre. Di serdema kapîtalîzmê de nîrxên (çand) ku civak bi destê xwe avakirîye hat dizîn. Civakê xiste nava jiyanêke ji rêderketî. Modernîteya kapîtalîst fikirandina mirov puç kiriye û nîrxên exlaqî parastin jî xistiye valatîyê. Bi wê sistemê re mirov hemu tiştên xwe wenda kiriye. Roja me ya îro ew rastî hîn baştir şênbertir derketîye holê û tê fêmkirin. Şerê taybet yê ku dewleta Tirk li ser ciwan û jinên ciwan dimeşîne vê armanc dike ku ji çand û ziman wê dûr bixe û bi çand

û zimanê xwe yê mêtîngerîyê teslîm bigre. Rewşeke wisa hatiye avakirin, yê ku Kurdî daxive pîrsgirêkên wê yên çand jiyanîkirinê nîne. Berovajî bi wî awayî hîn zêdetir dûrketina ji çandê pêş dikeve. Çand û zimanê xwe jiyanîkirin bi nasname jiyanîkirin e. Niha şerê taybet jiyanî ciwanên Kurd aniye asta tenê xwe rojane bide jiyanîkirin. Pir caran bi zimanê Kurdî tê axaftin lê jiyanî ku têde tê jiyanîkirin, jiyanêke heta dawî ji hindirê wê hatiye valakirin û xwe nêzî ferdperestîyê kirîyeji civakê êdî qut jiyanî dike. Çand û ziman cewherî dest girtin ji bo ciwanan pîr girînge. Divê baş were zanîn ku civakêk çiqas asta wî ya çand dewlemend be ew civak ewqas bi hêze. Asta hêza civakê ya ku diyar dike çand û ziman e. Dewleta faşîst qirker liser gelê Kurd dixwaze hebûna xwe ava bike lê li beramberî wê jî gelê Kurd berxwedide û her roj navê xwe bi tekoşîna xwe dirokê dinivîse.

Keç û xortên Kurd di Kurdistan û metropolan de bi çalakîyên xwe bersivên herî mezin dide faşîstan. Bi fikir û ramanên Rêber Apo re ew hafîzayê civakê ku hatiye parçe kirin ji holê rabû.

GELO TU DİZANÎ?

Li Kurdîstanê şerê Milazgirê kîjan salê çêbûye?

A 1090

B 1210

C 1071

Navê esasî yê kevnar ê Şemzînanê çiye?

A Navşar

B Şareza

C Hekarî

Tv'ya ewil a Kurdî Med-tv kîjan dîrokê de dest bi weşanê kir?

A 03-03-1995

B 21-04-1995

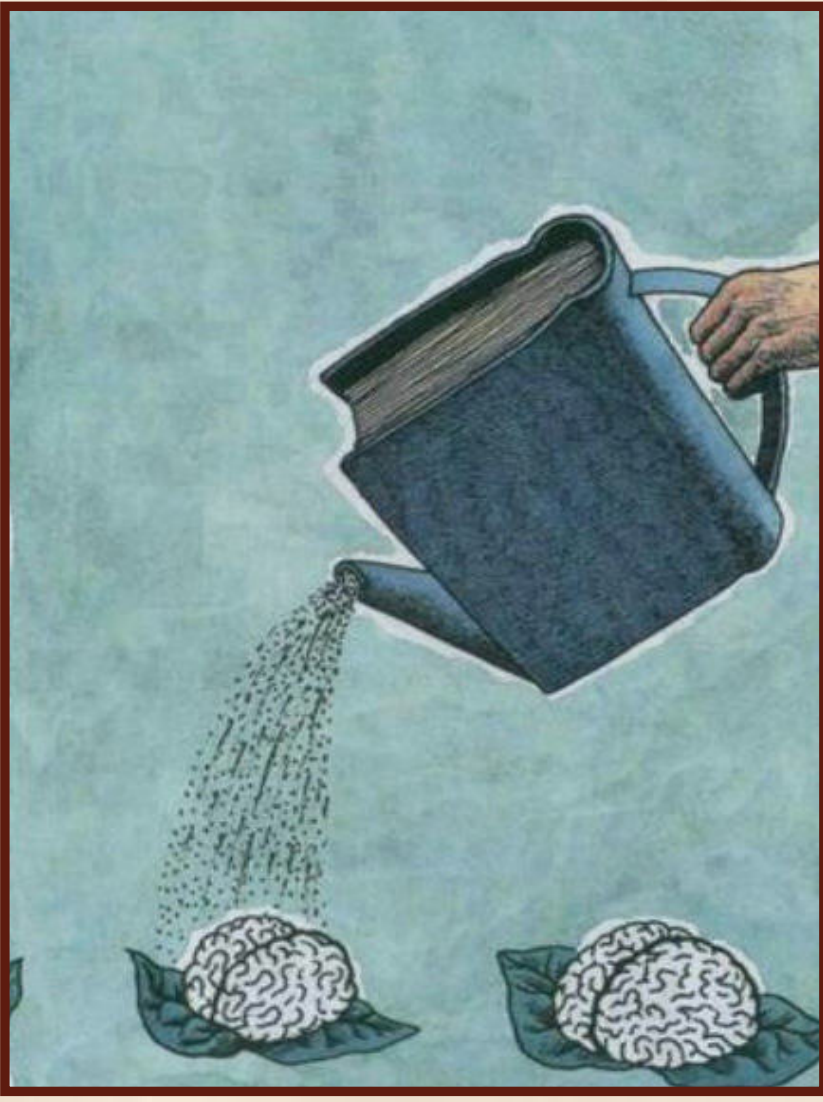
C 02-06-1998

Piştî kîjan serhildanê êdî çanda berxwedaniya eşîran tê şikandin?

A Şêx Seyît

B Simko Şikakî

C Seyît Riza

KIZIL YILDIZ

YAZAR

Weşanên Serxwebûn

YAYIN

Weşanên Serxwebûn

YAYIN TARİHİ

2022

- KIZIL YILDIZ -

Ara sıra Kemal Ali'nin moralini öğrenmek için yüksek, sesler ancak öyle sesini ulaştırabiliyordu;

-Ali arkadaş durumun nasıl? diye sorunca Ali'de;
-Çok iyi Kemal abi. Düşman bize bakarak çatlayıp ölecek, diyordu.
-Peki senin bitlere aran nasıl? diye sorunca, Ali;
-Vallahi onlar ve farelerle -cırdan- dostluk kuruyorum. Tabi ara sırada bitleri bir araya toplayıp dövüştürüyorum. Osmanlı Yeniçerileri gibi birbirleriyle vuruşuyorlar, derdi.

Ali eylemcilerin moral kaynağıydı. O konuştuğunda herkes moral alıyor, güçleniyor, düşmana karşı kin ve öfkeleri artıyor, sabırları ise daha fazlalaşıyordu.

Hayri, onun baştan beri devam edip gelen direnişçiliğine hayranlık duyarak;

-Sen bizim Kızılyıldızımızsın, dedi. "Direnişin Kızılyıldızı Kürdistan Gençliğinin Sembolüsün" dedi. Bundan sonra Ali'nin adı Kızılyıldız olarak kaldı. Düşman dirençlerini kırmak, onurlarıyla oynamak için her türden psikolojik savaşı yürütüyordu. Düşman bunları yaptıkça onların direnci artıyor, inançlarına daha da sarılarak moral alıyor, Hz. Eyüp gibi sabır gösteriyorlardı. Çoğu zaman onlara su verilmiyordu. Bazen de bidonla getirdiği suyu, hücrenin demir parmaklıklarının dışına bırakıyordu. Güçten düşen, gittikçe enerjileri tükenen direnişçiler, bir bardak su içebilmek için olağanüstü bir çaba, bir enerji harcıyorlardı. Gün geçtikçe eriyerek zayıflıyor, avurtları çöküyor, gözleri çukurlaşıyordu. Uzandıklarında kemikleri kendilerine batıyordu. Düşman eylemden vazgeçirmek için her öğün türlü türlü yemekleri, meyveleri getirip hücrelerinin önünebırakıyor, iştahı kabartmak için, hücre sa-

lonları da et kızartıp hücreleri et kokusuyla dolduruyorlardı. Ama onların ne tehditleri, ne de psikolojik baskıları bir sonuç vermiyordu. Bunun için giderek kuduruyorlardı. Ölüm orucu başka hiçbir eyleme benzemez. Ölümü de bambaşkadır ölüm orucunun. Ne bir ateşte yanmaya, ne bir kurşunla gitmeye, ne bir suda boğulmaya benzer. Elbette tüm ölümler zordur. Adı kalleştir ölümün. Ama ölümden yaşamı yaratma da vardır. Bu da yaşamın uğruna ölünen bir ölümdür. Her saniye, her dakika, her saat ve her zamanın tüm birimleri ölümle yaşam savaşımı içinde sürüp gider.

-Erim,erim eriyorsun. Tüm yaşamın güzellikleri doğumundan o ana kadar, en ufak ama en ufak ayrıntısına kadargözlerinin önün de canlanır. Bu güzellikler sana "ölümden vazgeç" çağrısını yaparlar. Ama ya amaç, yauğruna savaştığın halk, ya onur, ya insanlık sevgisi, saygısı? Hangisinin tercih edeceksin. Biri ölümün bir ucunda, diğeri de diğer uçtadır. İkisinden biri kazanacaktır. Ve bu günlerce, haftalarca, aylarca sürüp gider. Günler uzadıkça Esat pirenemeye, her gün gelip tehdit etmeye başladı. Tam böyle tehditli bir gününgecesinde Bedri ve Ali "ah vah" deyip, inlemeye başladılar. Gardiyanlar bu işaretleri iyi biliyorlardı. Ah, vahetmek, inlemek imdat istemektir. Ölümün otuzuncu gününe girilmişti. Gardiyanlar;

-Nedir lan ne köpek gibi uluyorsunuz?" dedi. Her ikisi aynı hücrede olduklarından;

-Bizi doktora götürün, biz ölüm orucunu bırakıyoruz. Ölmek istemiyoruz, dediler. Gardiyan;

-Yook, öyle ucuz kurtulmak yoktur. Başından bunu düşünecektiniz, deyince, ikisi yalvararak Esat komutanlarıyla görüşmek istediklerini, itirafçı olacaklarını, çok bilgi vereceklerini belirttiler. Gardiyan da bunları yapacaklarını biliyordu, ama işi sağlama almak için uzattıkça konuşmalarını uzatıyor, onların yalvarmalarından, yakarmalarından, yaltaklanmalarından zevk alıyordu.

-Bakın Ali Çiçek gibi bile olamıyorsunuz. O daha çok genç, daha bir çocuk ama yüreğini, cesaretine,direnışçiliğine bakın, nasıl yiğitçedir. Tüh ulan size, dedi ve sertçe yere tükürdü.

Hemen gelip hastaneye kaldırdılar. Birer serum verip süt içirdiler. İki gün içinde ken-

dilerine gelip, Esat'ın karşısına çıkarıldılar. Esat onları görünce;

-Hah öyle işte yola gelin, yanıma gelin ki sizi kurtarayım, yaşatayım, dedi. İtirafçı Ali'nin önüne cezaevinin yayın yapan hoparlörün mikrofonunu uzattı;

-Hadi PKK hakkında ne konuşacaksan, konuş tüm arkadaşlarına, dedi. İtirafçı Ali utanmazca ağzını mikrofona yaklaştırarak kendisini tanıttı. Otuz gün ölüm orucunda kaldığını, bu süre zarfında doğruları keşfettiğini, kandırılarak PKK'ye katıldığını, kız kardeşini de dağa çıkardıklarını söyleyerek, bir papağan gibi konuşmasını uzattı, uzattı. Bedri'de aynı gerekçeleri belirtmekle ölüm orucunu sürdürenleri karalamaya çalıştı. "Kemal'in gizliden yemek yediğini, sorulduğunda da yemeklerin fareler tarafından yenildiğini" söylüyor. "Ben kullanıldım,sakın sizde benim gibi yanlış yapmayın. Yaptığımdan pişmanlık duyuyorum" vb. dedi. Bunların konuşmalarına kimse inanmadı.

Esat, konuşmadan sonra Kemal'in yanına giderek;

-Patron sen başkasını ölüme gönderiyorsun, ama kendin de gizliden yemek yiyorsun deyince, Kemal'in gözleri öfkeden çakmak çakmak oldu ve;

-Ben Kemal Pir'im. Bunu yapacak kadar da alçalmadım. Kendi ölümümle ben sana bunu gösteririm, dedi.

Esat, Kemal'in bu kararlığından ürküp, çekip gitti.

Ali bu ikisinin konuşmalarına "bir zamanlar kendilerini kartal sananların düştükleri alçaklığa bakın" demişti.

Kendi içinde onlara acıdı.

Takvim yaprakları dökülüyordu. 14 Temmuz'da başlayan ölüm orucu maratonu, takvim yaprakları altmış

bir gün sonra 13 Eylül 1982 yılını gösterirken, dört eylemci, dört kahraman, dört insanlığın onur abidesi,

yükselen insanlık onurunun, yükselen insanlık değerlerinin birer basamağı oldular. Hiçbir tereddüde

girmeden sevdikleri yaşamın uğruna birer yıldız oldular. İnsanlığın yaşayan ruhu, yaşayan özü oldular.

**Kuro lawo qeyum
avêtine tê herî kuderê**

**welee em xwe bêdeng bikin
wê qeyum bavêjin mala me jî
ez qebûl nakim ezê biçim bibim
gêrîla û şer bikim**

**DE HER KURÊ MÎN OXÎRA
TE YA XÊRÊ BE...**

15

Tebax'ê